

การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย พิชยา อัมรักษ์ : บทเพลงฤดูกาลของวีวัลดีและไซคอฟสกี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PIANO RECITAL BY PITCHAYA AMMARUK: VIVALDI'S AND TCHAIKOVSKY'S THE SEASONS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts in Western Music

Department of Music

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย พิชยา อัมรักษ์ : บทเพลงฤดูกาล ของวีวัลดีและไชคอฟสกี
โดย	น.ส.พิชยา อัมรักษ์
สาขาวิชา	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธ์)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

พิชยา อัมรักษ์ : การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย พิชยา อัมรักษ์ : บทเพลงฤดูกาลของวีวัลดี และไซคอฟสกี. (PIANO RECITAL BY PITCHAYA AMMARUK: VIVALDI'S AND TCHAIKOVSKY'S THE SEASONS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้ วิเคราะห์ ตีความบทเพลง เลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการบรรเลงบทเพลงสำหรับเปียโนจำนวน 2 ชุด ได้แก่ *The Four Seasons* ของอันโตนิโอ วีวัลดี และ *The Seasons* ของปีเตอร์ อิลลิทซ์ ไชคอฟสกี บทเพลงทั้งสองชุดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ จากแนวความคิดของผู้ประพันธ์เพลงจากยุคดนตรีที่ต่างกัน บทเพลงดังกล่าวมีทำนองที่ไพเราะสวยงาม มีการใช้เสียงประสานหลากหลายรูปแบบ รวมถึงมีอารมณ์เพลงและความรู้สึกที่เกิดขึ้นเฉพาะในฤดูกาลนั้น ๆ ซึ่งทำให้เพลงแต่ละบทมีเอกลักษณ์และต้องการการตีความเฉพาะบทที่เหมาะสม ผลการวิจัยแสดงการศึกษาตีความบทเพลง และการนำเสนอเทคนิคการบรรเลง ตลอดจนการถ่ายทอดและนำเสนอบทเพลงในการแสดงดนตรีเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ผลงานอันทรงคุณค่าให้กับผู้ที่สนใจในดนตรีคลาสสิก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6480027435 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORD: PIANO RECITAL, PIANO PERFORMANCE, PERFORMANCE PRACTICE

Pitchaya Ammaruk : PIANO RECITAL BY PITCHAYA AMMARUK: VIVALDI'S AND TCHAIKOVSKY'S THE SEASONS. Advisor: Assoc. Prof. Panjai Chulapan, D.F.A.

This research aims to develop music knowledge, analyze elements of musical structure, interpret, and use proper performing techniques in Antonio Vivaldi' *The Four Seasons* and Peter Ilich Tchaikovsky's *The Seasons*. Both sets of compositions present stories about seasons from ideas of composers in different musical periods. Many materials were exploited, including sweet and beautiful melodies, harmonies in different forms as well as emotions and feelings developed in each specific season. Each composition is, therefore, extremely unique and encourages appropriate interpretation. The results show a study of interpretation and preferred performing techniques as well as process of conveying a performance to preserve and disseminate these valuable works to those interested in classical music repertoire.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Western Music

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่คอยอยู่เคียงข้างเป็นกำลังใจสำคัญในการเรียนรู้ตลอดการศึกษา อีกทั้งยังคอยช่วยเหลือและสนับสนุนในยามที่ท้อแท้ในทุกครั้ง

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์จรัสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ที่ถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้และทักษะการบรรเลงเปียโนอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจ ทศนคติที่ดีให้กับผู้วิจัยอย่างมาก ทั้งนี้ยังคอยให้คำปรึกษาในทุกเรื่องอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ ที่ถ่ายทอดทักษะความรู้ในด้านดนตรีรวมถึงทักษะทางด้านวิชาการเช่นกัน

และข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำมาโดยตลอดการศึกษา ความห่วงใย ติดตามและเอาใจใส่ยินดีอยู่เสมอในทุกครั้ง ทั้งยังมอบความรู้และเป็นที่ปรึกษาในทุกเรื่อง รวมถึงอาจารย์ทุก ๆ ท่าน อาทิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬมณี สุทัศน์ ณ อยุธยา ที่ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องทฤษฎีดนตรีตลอดการศึกษา ทั้งยังคอยให้กำลังใจและรับฟังอยู่เสมอ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่น้องคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดการศึกษา ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาข้อมูลในการเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวเปียโนต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

พิชยา อัมรักษ์

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตัวอย่าง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	1
1.4 ขอบเขตการแสดง.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 เพลงชุด <i>The Four Seasons</i> ประพันธ์โดยอันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi, ค.ศ.1678-1741) ฉบับบรรเลงเปียโนเดี่ยว (Transcription for Piano Solo) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Casa Ricodi.....	4
2.1.1 ประวัติของอันโตนิโอ วิวัลดี.....	4
2.1.2 ลักษณะของบทประพันธ์.....	5
2.2 เพลงชุด <i>The Seasons, Op.37a</i> ประพันธ์โดยปีเตอร์ อิลิทซ์ ไชคอฟสกี (Peter Ilich Tchaikovsky (ค.ศ.1840-1893).....	6
2.2.1 ประวัติของปีเตอร์ อิลิทซ์ ไชคอฟสกี.....	6

2.2.2 ลักษณะของบทประพันธ์	7
บทที่ 3 อรรถาธิบายบทเพลง	8
3.1 เพลงชุด <i>The Four Seasons</i>	8
3.1.1 Spring.....	8
3.1.2 Summer	13
3.1.3 Autumn	20
3.1.4 Winter.....	26
3.2 เพลงชุด <i>The Seasons, Op.37a</i>	31
3.2.1 January (At the Fireside).....	31
3.2.2 February (Carnival).....	34
3.2.3 March (Song of the Lark).....	38
3.2.4 April (Lilly of the Valley).....	41
3.2.5 May (Starlight Nights).....	44
3.2.6 June (Barcarolle)	48
3.2.7 July (Song of the Reapers).....	51
3.2.8 August (Harvest Song)	54
3.2.9 September (Hunting Song).....	58
3.2.10 October (Autumn Song)	63
3.2.11 November (Troika Drive).....	67
3.2.12 December (Christmas).....	72
บทที่ 4 สุนัขบัตรการแสดงและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง.....	77
4.1 สุนัขบัตร.....	77
4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง	84
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	85

5.1 บทสรุป	85
5.2 ข้อเสนอแนะ	86
5.2.1 การเตรียมตัวของผู้แสดง	86
5.2.2 การคัดเลือกบทเพลง	86
5.2.3 การจัดสถานที่แสดงและเครื่องดนตรี	87
5.2.4 การเตรียมการและการจัดการด้านอื่น ๆ	87
บรรณานุกรม.....	88
ประวัติผู้เขียน.....	90

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตัวอย่าง

	หน้า
ตัวอย่างที่ 1 Spring, Allegro ห้องที่ 1-6 แสดงทำนองหลัก “Spring has arrived”	9
ตัวอย่างที่ 2 Spring, Allegro ห้องที่ 13-21 แสดงช่วง Birds in song	10
ตัวอย่างที่ 3 Spring, Allegro ห้องที่ 31-36 แสดงช่วง “flow forth with a sweet murmur” ...	11
ตัวอย่างที่ 4 Spring, Allegro ห้องที่ 45-51 แสดงทำนองเลียนเสียงพายุ	12
ตัวอย่างที่ 5 Spring, Allegro ห้องที่ 59-62 แสดงการใช้เพเดิลกลางในทำนองเลียนเสียงนก	12
ตัวอย่างที่ 6 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 1-12 แสดงตอนเกริ่นนำของบทเพลงฤดูร้อน	14
ตัวอย่างที่ 7 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 47-52 แสดงช่วง “The cuckoo unleashes its voice”	15
ตัวอย่างที่ 8 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 78-88 แสดงโน้ตสามพยางค์ในช่วง “Sweet zephyr blows”	17
ตัวอย่างที่ 9 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 98 -110 แสดงช่วง “Boreas wind”	18
ตัวอย่างที่ 10 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 163-174 แสดงตอนจบของบทเพลงฤดูร้อน	20
ตัวอย่างที่ 11 Autumn, Allegro ห้องที่ 1-9 แสดงช่วง “Dancing and singing countrymen”. 21	21
ตัวอย่างที่ 12 Autumn, Allegro ห้องที่ 32-35 แสดงช่วง “The Drunkard and many, fired by the liquor of Bacchus”	22
ตัวอย่างที่ 13 Autumn, Allegro ห้องที่ 36-44 แสดงช่วง “Drunkards”	23
ตัวอย่างที่ 14 Autumn, Allegro ห้องที่ 70-77 แสดงคำกำกับ dolce ให้บรรเลงอย่างอ่อนหวาน นุ่มนวล.....	24
ตัวอย่างที่ 15 Autumn, Allegro ห้องที่ 89-105 แสดงช่วง “end their enjoyment by falling asleep”	25
ตัวอย่างที่ 16 Winter, Allegro molto ห้องที่ 1-11 แสดงช่วง “To shiver, frozen and icy snow”	27

ตัวอย่างที่ 17 Winter, Allegro molto ห้องที่ 12-16 แสดงช่วง “Horrible wind”	28
ตัวอย่างที่ 18 Winter, Allegro molto ห้องที่ 22-25 “Running about and stamping one’s feet for the cold”	29
ตัวอย่างที่ 19 Winter, Allegro molto ห้องที่ 47-55 “and to feel one’s teeth chatter on account of the excessive cold”	30
ตัวอย่างที่ 20 January, Moderato semplice, ma espressivo ห้องที่ 1-5	32
ตัวอย่างที่ 21 January, Meno mosso ห้องที่ 33-36.....	33
ตัวอย่างที่ 22 January, Meno mosso ห้องที่ 58-62.....	33
ตัวอย่างที่ 23 January, Moderato semplice, ma espressivo ห้องที่ 102-105	34
ตัวอย่างที่ 24 February, Allegro giusto ห้องที่ 1-9.....	35
ตัวอย่างที่ 25 February, Allegro giusto ห้องที่ 27-33	36
ตัวอย่างที่ 26 February, Allegro giusto ห้องที่ 50-58	37
ตัวอย่างที่ 27 February, L’istesso tempo ห้องที่ 85-89.....	37
ตัวอย่างที่ 28 March, Andantino espressivo ห้องที่ 1-8	39
ตัวอย่างที่ 29 March, Andantino espressivo ห้องที่ 24-30	40
ตัวอย่างที่ 30 March, Andantino espressivo ห้องที่ 39-46	41
ตัวอย่างที่ 31 April, Allegretto con moto e un poco rubato ห้องที่ 1-8	42
ตัวอย่างที่ 32 April, con grazia e poco meno animato ห้องที่ 25-32	43
ตัวอย่างที่ 33 April, Allegretto con moto e un poco rubato ห้องที่ 78-86.....	44
ตัวอย่างที่ 34 May, Andantino ห้องที่ 1-4	45
ตัวอย่างที่ 35 May, Andantino ห้องที่ 10-19.....	46
ตัวอย่างที่ 36 May, Allegro giocoso ห้องที่ 20-23.....	47
ตัวอย่างที่ 37 June, Andante cantabile ห้องที่ 1-5	48
ตัวอย่างที่ 38 June, Poco Piu mosso ห้องที่ 36-39	49

ตัวอย่างที่ 39 June, Andante cantabile ห้องที่ 49-51	50
ตัวอย่างที่ 40 June, Andante cantabile ห้องที่ 88-91	50
ตัวอย่างที่ 41 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 1-7	52
ตัวอย่างที่ 42 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 14-21	52
ตัวอย่างที่ 43 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 26-29	53
ตัวอย่างที่ 44 August, Allegro vivace ห้องที่ 1-4	55
ตัวอย่างที่ 45 August, Allegro vivace ห้องที่ 24-31	55
ตัวอย่างที่ 46 August, Allegro vivace ห้องที่ 52-58	56
ตัวอย่างที่ 47 August, Allegro vivace ห้องที่ 61-67	57
ตัวอย่างที่ 48 August, Allegro vivace ห้องที่ 68-75	58
ตัวอย่างที่ 49 September, Allegro non troppo ห้องที่ 1-6	59
ตัวอย่างที่ 50 September, Allegro non troppo ห้องที่ 5-10	60
ตัวอย่างที่ 51 September, Allegro non troppo ห้องที่ 37-40	61
ตัวอย่างที่ 52 September, Allegro non troppo ห้องที่ 53-62	62
ตัวอย่างที่ 53 September, Allegro non troppo ห้องที่ 83-90	63
ตัวอย่างที่ 54 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 1-4	64
ตัวอย่างที่ 55 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 13-16	65
ตัวอย่างที่ 56 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 17-22	66
ตัวอย่างที่ 57 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 53-56	67
ตัวอย่างที่ 58 November, Allegro moderato ห้องที่ 1-8	68
ตัวอย่างที่ 59 November, Grazioso ห้องที่ 28-35	70
ตัวอย่างที่ 60 November, Allegro moderato ห้องที่ 77-83	71
ตัวอย่างที่ 61 December, Tempo di Valse ห้องที่ 1-14	73
ตัวอย่างที่ 62 December, Tempo di Valse ห้องที่ 88-106	74

ตัวอย่างที่ 63 December, Tempo di Valse ห้องที่ 253-262 75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ในการแสดงเดี่ยวเปียโนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงที่น่าสนใจเกี่ยวกับฤดูกาล และศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประพันธ์เพลงจากยุคดนตรีที่ต่างกัน ในด้านชีวประวัติและแนวทางการประพันธ์เพลง ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์บทเพลงทั้งในเรื่องขององค์ประกอบทางดนตรี และอารมณ์ความรู้สึก ตลอดจนมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การแสดงเปียโนเดี่ยวในครั้งนี้มีประสิทธิผลมากที่สุด ผู้วิจัยได้พัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์จากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี อีกทั้งยังค้นคว้าเพิ่มเติมจากการศึกษาการแสดงเปียโนของนักแสดงที่มีชื่อเสียงหลายคนเพื่อเปรียบเทียบและศึกษาแนวความคิด เทคนิคในการบรรเลง ตลอดจนถึงอารมณ์เพลงที่ศิลปินเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา ผู้วิจัยได้พัฒนาศักยภาพในทุก ๆ ข้อที่กล่าวมาโดยไม่สามารถข้ามข้อใดข้อหนึ่งได้ ผู้วิจัยจึงได้จัดการแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ซึ่งเป็นการแสดงในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาความสามารถจนถึงระดับสูงและสามารถถ่ายทอดบทเพลงอันทรงคุณค่าได้อย่างมีคุณภาพ

1.2 วัตถุประสงค์

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง ดังนี้

- 1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์บทเพลงเปียโนในแต่ละยุค
- 1.2.2 เพื่อศึกษาประวัติผู้ประพันธ์เพลง เทคนิคการบรรเลง วิธีการฝึกซ้อม และความสำคัญของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
- 1.2.3 เพื่อศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเทคนิคในการบรรเลงเปียโน
- 1.2.4 เพื่อพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพสูงสุดในการแสดงเปียโนเดี่ยว
- 1.2.5 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์บทเพลงเปียโนให้ผู้ที่สนใจ

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

- 1.3.1 คัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมสำหรับการแสดง
- 1.3.2 ปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านทักษะดนตรีเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้ในการแสดง

- 1.3.3 ศึกษาข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
- 1.3.4 ศึกษาเทคนิคการบรรเลงและตีความบทเพลง
- 1.3.5 ฝึกซ้อมบทเพลงและทำการแสดงเปียโนเดี่ยว
- 1.3.6 จัดพิมพ์และนำเสนอรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

1.4 ขอบเขตการแสดง

การแสดงเปียโนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงที่เกี่ยวกับฤดูกาลที่มีความแตกต่างกัน 2 ยุค เพื่อให้บทเพลงมีความหลากหลายทางด้านเทคนิค คุณค่า ความไพเราะ ทั้งในเรื่องการถ่ายทอดของผู้ประพันธ์เพลงนั้น ๆ อีกทั้งยังศึกษาความแตกต่างของบทเพลง อาทิ เอกลักษณ์ การตีความในการนำเสนอรูปแบบการประพันธ์และยุคสมัยที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงดังต่อไปนี้

- 1.4.1 บทเพลงชุด *The Four Seasons* ประพันธ์โดยอันโตนิโอ วิวัลดี
 - Concerto in E major “Spring”, Op.8 No.1 (Allegro)
 - Concerto in G minor “Summer”, Op.8 No.2 (Allegro non molto)
 - Concerto in F major “Autumn”, Op.8 No.3 (Allegro)
 - Concerto in F minor “Winter”, Op.8 No.4 (Allegro molto)
- 1.4.2 บทเพลงชุด *The Seasons, Op.37a* ประพันธ์โดยปีเตอร์ อิลลิทซ์ ไชคอฟสกี
 - January (At the Fireside)
 - February (Carnival)
 - March (Song of the lark)
 - April (Lilly of the Valley)
 - May (Starlight Nights)
 - June (Barcarolle)
 - July (Song of the Reaper)
 - August (Harvest Song)
 - September (The Hunting Song)
 - October (Autumn Song)
 - November (Troika Drive)
 - December (Christmas)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เข้าใจประวัติของผู้ประพันธ์เพลงและบทเพลง
- 1.5.2 สามารถเรียนรู้และเข้าใจเทคนิคในการบรรเลงบทเพลงจาก 2 ยุคสมัยที่แตกต่างกัน
- 1.5.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดและนำเสนอบทเพลงได้อย่างลึกซึ้ง
- 1.5.4 ให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจในบทเพลงฤดูกาลสำหรับเปียโนได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจและแนวทางในการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.5.5 เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์ผลงานเพลงเปียโนที่ทรงคุณค่าให้คงอยู่สืบต่อไป และยังส่งเสริมกิจกรรมทางด้านดนตรีให้ผู้คนเปิดใจและรับชมการแสดงคอนเสิร์ตเปียโนมากขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การแสดงเดี่ยวเปียโนนี้ประกอบด้วยชุดบทเพลง 2 ชุด ประกอบด้วยบทเพลงทั้งหมด 16 บท ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทประพันธ์เพลงที่เกี่ยวข้องกับฤดูกาลทั้งสิ้น โดยเลือกบทเพลงที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องของเอกลักษณ์ เทคนิค และยุคสมัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับชีวประวัติและประวัติความเป็นมาของบทประพันธ์ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และตีความการบรรเลงบทเพลงดังกล่าว อีกทั้งผู้วิจัยยังต้องคำนึงถึงการใช้เทคนิคเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับฤดูกาลเหล่านั้นอย่างแท้จริง

2.1 เพลงชุด *The Four Seasons* ประพันธ์โดยอันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi, ค.ศ.1678-1741) ฉบับบรรเลงเปียโนเดี่ยว (Transcription for Piano Solo) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Casa Ricodi

2.1.1 ประวัติของอันโตนิโอ วิวัลดี

วิวัลดีเป็นนักไวโอลินและผู้ประพันธ์เพลงชาวอิตาลี เป็นบุตรของจิโอวันนี แบตติस्ता วิวัลดี (Giovanni Battista Vivaldi, ค.ศ.1655-1736) ซึ่งเป็นนักไวโอลินประจำโบสถ์เซนต์มาร์กแห่งเวนิส ประเทศอิตาลี วิวัลดีเริ่มสนใจดนตรีตั้งแต่เยาว์วัยโดยมีบิดาเป็นแรงบันดาลใจ อีกทั้งยังได้รับการปลูกฝังทางความเชื่อและศรัทธาในศาสนาอย่างแรงกล้ามาตั้งแต่เด็ก

วิวัลดีเริ่มเรียนไวโอลินจนกระทั่งเป็นที่รู้จักกันอย่างดีในฐานะนักไวโอลินที่มีความสามารถ เมื่ออายุ 32 ปี เขาได้เข้าร่วมวงดนตรีของเจ้าชายฟิลิปป์แห่งเฮสเส-ดาร์มสตัดท์ (Landgraf Philipp of Hesse-Darmstadt) จากนั้นในปี ค.ศ.1714 ได้เดินทางกลับเวนิสเพื่อรับตำแหน่งผู้อำนวยการวงดนตรีที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ได้รวบรวมค้นหาเด็กหญิงที่มีความสามารถด้านการร้องเพลงมาฝึกฝน เพื่อพัฒนาเป็นนักร้องหมู่ จากการสอนอย่างจริงจังของวิวัลดีและการฝึกซ้อมที่หนักหน่วงของเด็ก ๆ ส่งผลให้พวกเขาประสบความสำเร็จอย่างมาก อีกทั้งวิวัลดียังได้เป็นนักไวโอลินมือหนึ่งประจำโบสถ์เซนต์มาร์กเช่นเดียวกับบิดาอีกด้วย

วิวัลดีประพันธ์ผลงานเพลงและเขียนหนังสือไว้มากมาย ส่วนอุปรากรและเพลงที่ประพันธ์สำหรับศาสนานั้นไม่ค่อยได้ออกแสดงบ่อยมากนัก ทั้ง ๆ ที่แต่งอุปรากรไว้ถึง 50 เรื่องและเพลงศาสนาอีก 100 บท แต่คอนแชร์โตและโซนาตากลับได้รับการตอบรับจากผู้ฟังเป็นอย่างดี เรียกได้ว่า

เป็นบทเพลงที่นิยมกันจนกระทั่งคอนแชร์โตของเขาแพร่หลายในประเทศเยอรมนีและประเทศอื่นอีกหลายประเทศ ผลงานของเขาได้ถูกศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง ผลงานที่มีชื่อเสียงได้แก่ คอนแชร์โตชุด *The Four Seasons* ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำมาทำเป็นบทเพลงเรียบเรียง (Transcription) มากมาย

ผลงานเพลงที่วิวัลดีประพันธ์ส่วนใหญ่เป็นเพลงร้องและเพลงสำหรับเครื่องสาย (String) มีผู้ประพันธ์เพลงชาวอิตาลีในศตวรรษที่ 20 ชื่อ อัลเฟรโด คาเซลลา (Alfredo Casella, ค.ศ.1883-1947) ได้เขียนยกย่องผลงานของวิวัลดีว่า “เป็นผู้สร้างงานขึ้นมาด้วยความประณีตบรรจงอย่างยิ่ง สามารถทำให้ผู้ฟังปล่อยอารมณ์เคลิบเคลิ้มคล้อยตามเนื้อและทำนองเพลงได้โดยไม่รู้ตัว”¹ ปัจจุบันต้นฉบับผลงานของวิวัลดีถูกเก็บรักษาไว้อย่างสมบูรณ์ที่ห้องสมุดเมืองเดรสเดน (Dresden library) ประเทศเยอรมนี

ผลงานเพลงของวิวัลดีมีลักษณะเฉพาะคือการใช้ความตึง-ค้อยในระดับที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน (Terrace dynamic) หลักการประสานเสียง และลักษณะของแนวทำนองที่ไพเราะคล้ายเพลงร้องที่ไม่ค่อยพบในยุคบาโรก จึงเป็นที่ถูกวิจารณ์ถึงความแปลกใหม่และเอกลักษณ์ที่ต่างออกไปอย่างชัดเจน วิวัลดีเสียชีวิตเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ.1741 ที่เวียนนา ประเทศออสเตรีย ผลงานของเขาเกือบถูกลืมไปจนกระทั่งมีการรื้อฟื้นขึ้นใหม่ในช่วงปี ค.ศ.1930 ลักษณะเฉพาะของดนตรีที่วิวัลดีประพันธ์ขึ้นทำให้บทเพลงของเขาเป็นที่สนใจของผู้ประพันธ์เพลงหลายคน รวมทั้งภาคซึ่งยกย่องผลงานของวิวัลดีเป็นอย่างมาก และบาคยังได้เรียบเรียงเสียงประสานผลงานของวิวัลดีหลายบทอีกด้วย

2.1.2 ลักษณะของบทประพันธ์

วิวัลดีได้รับการยกย่องให้เป็นผู้ประพันธ์เพลงที่มีผลงานและมีอิทธิพลมากที่สุด การบรรเลงดนตรีในฐานะนักไวโอลินของเขาก็แสดงให้เห็นถึงความชำนาญเป็นอย่างมากเช่นกัน ผู้คนจำนวนมากยกย่องให้เขาเป็นอัจฉริยะทางด้านดนตรีและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง บทเพลงนี้ถูกตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ.1725 เรียกได้ว่าเป็นบทเพลงชิ้นเอกและชิ้นที่สำคัญมากที่สุดของวิวัลดี ได้รับการยอมรับจากผู้ฟังทั่วโลก ทำให้มีการนำผลงานชิ้นนี้มาดัดแปลงและพัฒนาไปในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าวิวัลดีได้สร้างแรงบันดาลใจอย่างมากให้กับคีตกวีคนอื่นในศตวรรษที่ 20 อัลเซโอ

¹ทวี มุขระโกษา และสมชัย หงษ์ทองคำ. *นักดนตรีเอกของโลก*, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา, 2511), 156.

โทนี (Alceo Toni, ค.ศ.1884-1969) เป็นบุคคลแรกที่ได้เรียบเรียงบทเพลงชุดนี้ในรูปแบบเปียโนคู่-เอ็ด (Piano duet)

บทเพลงชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงทั้งหมด 4 บทในสังคีตลักษณะคอนแชร์โตเดี่ยว (Solo concerto) ซึ่งหมายถึงบทเพลงที่ให้เครื่องดนตรีเดี่ยวบรรเลงประชันกับวงดุริยางค์ซึ่งประกอบด้วยเครื่องสายหลายชิ้นและคอนตินูโอ (Continuo) เนื้อหาของบทเพลงพรรณนาถึงบรรยากาศของฤดูกาลต่าง ๆ อาทิ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว ซึ่งวีวัลดีได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพวาดของมาริโอ ริชชี (Marco Ricci, ค.ศ.1676-1730) จิตรกรชาวอิตาลี อีกทั้งยังพรรณนาถึงโคลงประกอบบทเพลง พรรณนาถึงภาพและความรู้สึกที่ซ่อนในบทเพลง อนึ่ง บทเพลงเรียบเรียงที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการแสดงคือ Transcription for Piano Solo (ฉบับบรรเลงเปียโนเดี่ยว) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Casa Ricordi ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์ในมิลาน ประเทศอิตาลี เป็นสำนักพิมพ์สำคัญแห่งหนึ่งในการเผยแพร่ผลงานของคีตกวีชาวอิตาลี

2.2 เพลงชุด *The Seasons, Op.37a* ประพันธ์โดยปีเตอร์ อิลิทซ์ ไชคอฟสกี (Peter Ilich Tchaikovsky (ค.ศ.1840-1893)

2.2.1 ประวัติของปีเตอร์ อิลิทซ์ ไชคอฟสกี

ไชคอฟสกีเป็นนักดนตรีและคีตกวีผู้ยิ่งใหญ่ของรัสเซีย สามารถเล่นเปียโนและอ่านโน้ตเพลงได้เป็นอย่างดีตั้งแต่ 8 ปี อย่างไรก็ตามครอบครัวของเขากลับต้องการให้เขาศึกษาและประกอบอาชีพด้านกฎหมายมากกว่าเล่นดนตรี ขณะเดียวกันไชคอฟสกีก็ได้ใช้เวลาว่างกับสิ่งที่ตัวเองรักโดยเริ่มหัดประพันธ์เพลงและศึกษาดนตรีเพิ่มเติมไปด้วย ไชคอฟสกีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านกฎหมายและประกอบอาชีพข้าราชการเป็นเสมียนในกระทรวงยุติธรรมที่เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก (St. Petersburg) ไชคอฟสกีปรารถนาที่จะดำเนินอาชีพทางดนตรีอย่างมาก เขาใช้เวลาว่างในการดูละครบัลเลต์และอุปรากร และในปี ค.ศ.1861 ไชคอฟสกีได้สมัครเข้าเรียนดนตรีที่สำนักของครูสอนดนตรีชื่อนิโคลัส ซาเรมบา (Nicholas Zaremba) และได้เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อศึกษาดนตรีเพิ่มเติมอีกด้วย

ในปี ค.ศ.1862 ได้มีการจัดตั้งสถาบันดนตรีขึ้นในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ภายใต้อุปถัมภ์ของแกรนด์ดัชเชส เฮเลน (Grand Duchess Helen) โดยมีอันโทน รูบินสไตน์ (Anton Rubinstein, ค.ศ.1829-1894) เป็นผู้อำนวยการ ณ สถาบันดนตรีแห่งนี้ ไชคอฟสกีได้เรียนวิชาการเรียบเรียงเสียงวงดนตรี (Orchestration) กับอันโทน และเรียนเปียโนกับนิโคลัส รูบินสไตน์ (Nicholas Rubinstein,

ค.ศ.1835-1881) อย่างจริงจัง และได้ประพันธ์ผลงานเพลงชิ้นสำคัญคือ *Symphony No.1 in G minor* ในปี ค.ศ.1866

หลังจากนั้นไซคอฟสกีได้ออกเดินทางไปยังทวีปยุโรป ได้รับการสนับสนุนจากมาตาม ฟอน เมค (Nadezhda von Meck, ค.ศ.1831-1894) เศรษฐีหม้ายที่ให้เงินสนับสนุนโดยไม่หวังผลตอบแทน การเดินทางในครั้งนี้สร้างแรงบันดาลใจให้ไซคอฟสกีประพันธ์ผลงานเพลงที่มีชื่อเสียงมากมาย อาทิ เพลงโหมโรง ซิมโฟนี คอนแชร์โต บทเพลงเชมเบอร์ อุปรากร บทเพลงสำหรับเปียโน และบัลเลต์ โดยเฉพาะบัลเลต์ที่รู้จักกันดี เช่น *The Swan Lake*, *The Sleeping Beauty* และ *The Nutcracker* ไซคอฟสกีได้รับการยกย่องว่าเป็นนักดนตรีผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของโลก บทเพลงที่เขาประพันธ์ขึ้นก็ยังเป็นที่นิยมบรรเลงกันทุกยุคทุกสมัย

2.2.2 ลักษณะของบทประพันธ์

ไซคอฟสกีประพันธ์ *The Seasons, Op.37a* ขึ้นในปี ค.ศ.1875 ประกอบด้วยบทเพลงขนาดสั้นจำนวน 12 บท มีเนื้อหาเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ 4 ฤดูที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดทั้งปีในประเทศรัสเซีย บทเพลงแต่ละบทมีลักษณะทางดนตรีต่างกันออกไปตามบรรยากาศในแต่ละเดือน ไซคอฟสกีได้รับการว่าจ้างจากนิโคไล แบร์นาร์ด (Nikolay Bernard, ค.ศ.1844-1905) บรรณาธิการนิตยสารฉบับหนึ่งให้ประพันธ์เพลงขนาดสั้น โดยมีแบร์นาร์ดเป็นผู้เขียนบทกวีประกอบเพลงทุกบท

บทเพลงชุดนี้อยู่ในสังคีตลักษณ์สองตอน (Binary form) และสามตอน (Ternary form) ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อนมากนัก บทเพลงทั้ง 12 บทประกอบด้วย *December, January, February* และ *March* พรรณนาถึงภาพของฤดูหนาว *April* และ *May* พรรณนาถึงภาพของฤดูใบไม้ผลิ *June, July* และ *August* พรรณนาถึงภาพของฤดูร้อน และ *September, October* และ *November* พรรณนาถึงภาพของฤดูใบไม้ร่วง

บทเพลงชุดนี้มีทำนองที่ไพเราะ มีองค์ประกอบทางดนตรีที่หลากหลาย มีคอร์ดที่เรียบง่าย บทประพันธ์ในแต่ละเดือนมีเอกลักษณ์อย่างชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น *December (ธันวาคม)* กล่าวถึงบรรยากาศของความหนาวเย็นในคืนวันคริสต์มาส การขอพรเพื่อให้พวกเขาได้มีความสุขในเทศกาลครั้งนี้ *February (กุมภาพันธ์)* กล่าวถึงเทศกาลคาร์นิวัล (Carnival) ที่เต็มไปด้วยบรรยากาศของความสนุกสนาน หรือแม้กระทั่ง *September (กันยายน)* ที่กล่าวถึงบรรยากาศของการล่าสัตว์ในรัสเซียนั่นเอง ดนตรีแตกต่างกันไปตามบรรยากาศในแต่ละเดือน ผู้วิจัยต้องตีความให้เหมาะสมตลอดจนถ่ายทอดบทเพลงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าถึงอารมณ์และสามารถสะท้อนถึงความเป็นศิลปินของผู้วิจัยให้ดีที่สุด

บทที่ 3 อรรถาธิบายบทเพลง

3.1 เพลงชุด *The Four Seasons*

3.1.1 Spring

บทเพลง *คอนแชร์โตฤดูใบไม้ผลิในกุญแจเสียงอีเมเจอร์ (Concerto in E major “Spring”, Op.8 No.1)* ซึ่งผู้วิจัยแสดงเฉพาะท่อนแรก (Allegro) เท่านั้น มีบทกลอนกำกับบทเพลง ใจความว่า

“Spring has arrived, and joyfully.
The birds greet her with glad song,
While at Zephyr’s breath the streams.
Flow forth with a sweet murmur.”

เป็นการบรรยายถึงฤดูใบไม้ผลิ มีความสุขและความสดใสที่กำลังก่อตัวขึ้น ทั้งยังมีเสียงลมหายใจและเสียงนกร้องทักทายกันด้วยความไพเราะตื่นเต้น ในตอนเริ่มต้นมีบทกลอนกำกับไว้ว่า “Spring has arrived” โดยเริ่มด้วยความเข้มเสียงที่ตั้ง (f) บรรเลงอย่างเต็มกำลังและถ่ายทอดแนวทำนองหลัก (โน้ตตัวบน) ให้ชัดเจนกว่าแนวอื่น ๆ ตอนเริ่มต้นแนวทำนองอยู่ในห้องที่ 1-3 จากนั้นมีการซ้ำอีกครั้งหนึ่งแต่บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบา (p) ในห้องที่ 4-6 การประพันธ์ในลักษณะที่มีการบรรเลงตั้งและเบาทันทันนี้เป็นเอกลักษณ์สำคัญของบทเพลงในยุคคลาสิก จึงต้องให้ความสำคัญและทำให้มีสีสันต่างกันชัดเจน ในช่วงแรกของมือซ้าย (แนวเบส) มีความสำคัญอย่างมาก ต้องบรรเลงให้ชัดเจนและสั้น (Detache) หรือที่เรียกว่าเดตาเซ เป็นเทคนิคที่ใช้ในเครื่องสาย หมายถึงการเล่นสลับคันชักไปมาในโน้ตเดียว เช่น บรรเลงโน้ต E ด้วยคันชักที่สลับไปมา ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้กับเปียโน นอกจากนั้นยังใช้เพดิลสั้น ๆ อีกด้วย การใช้เพดิลสั้นหมายถึงการเหยียบเพดิลตามค่าของโน้ตและยกเท้าออกทันที ซึ่งใช้เวลาชั่วครู่เท่านั้น ไม่เหยียบค้างไว้เกินค่าของโน้ต ทั้งนี้เพื่อให้บทเพลงดำเนินไปอย่างราบรื่นและคล้ายกับการดีดสายของเครื่องสายนั่นเอง

ในห้องที่ 7-9 มีทำนองใหม่เกิดขึ้น บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ตั้งอีกครั้ง บรรเลงสั้นให้เสียงคม กระชับ ไม่เชื่อมต่อกัน สร้างความสนุกสนานให้กับบทเพลง ต้องเกร็งปลายนิ้วและใช้ปลายนิ้วเพื่อบรรเลงให้เสียงสั้นได้สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคเดิมเหมือนตอนต้น ให้ความสำคัญกับเสียงในแนวเบส มือซ้าย มีการตั้งนิ้วให้โค้งและใช้ปลายนิ้วกดซึ่งทำให้เสียงที่ออกมาคมชัดกว่าเดิม จากนั้นบรรเลงทริล (Trill) เล่นโน้ตสลับไปมาระหว่างโน้ต G-sharp และโน้ต F-sharp โดยเริ่มที่โน้ต G-sharp ก่อน จากนั้นซ้ำทำนองสั้น ๆ อีกครั้งในห้องที่ 10-13 แต่บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบาทันทัน

ตัวอย่างที่ 1 Spring, Allegro ห้องที่ 1-6 แสดงทำนองหลัก “Spring has arrived”

Spring has arrived,
Allegro

จากนั้นมิกกลอนใหม่กำกับไว้ว่า “Birds in song” ทำนองโต้ตอบกันของมือซ้ายและมือขวา พรรณนาถึงนกหลายตัวกำลังร้องเพลง พุดคุยกันด้วยความสนุกสนานร่าเริง ไปไม้ที่ผลิบาน โดยบรรเลงลักษณะโน้ตมอร์ดนต์ (Mordent) โน้ต B และโน้ต C-sharp สลับกันอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยพัฒนาทริลให้แข็งแรง ใช้นิ้ว 2 และ 3 ในมือขวาและใช้นิ้ว 1 และ 2 ในมือซ้าย ผู้วิจัยซ่อมเพิ่มเติมเฉพาะจุดนี้เนื่องจากมีอาการเกร็งของนิ้วและจังหวะที่ไม่คงที่ โดยเริ่มซ่อมจากจังหวะซ้ำและฝึกจนกระทั่งสามารถเข้ากับจังหวะปกติได้ ในมือขวาบรรเลงสั้นแต่มือซ้ายบรรเลงยาวต่อเนื่อง จากนั้นยกนิ้วเล็กน้อยก่อนกดโน้ตถัดไป โดยเฉพาะทำนองในห้องที่ 19 ยกมือซ้ายก่อนกดโน้ต A และต้องเน้น (Accent) ในจังหวะที่ 1 ของทุกห้อง ทำนองยังคงดำเนินไปในลักษณะทริล ทำนองสั้นสนุกสนาน บรรยากาศสดใส ทำนองโต้ตอบกันทั้งซ้ายและขวา จนกระทั่งในห้องที่ 21 นิ้วข้างซ้ายทริลอย่างรวดเร็วครบทั้ง 4 จังหวะ

ตัวอย่างที่ 2 Spring, Allegro ห้องที่ 13-21 แสดงช่วง Birds in song

BIRDS IN SONG

จากนั้นมีกลอนใหม่กำกับไว้ว่า “And joyfully the birds greet her with glad song” ทำนองสะท้อนเสียงนกหลายตัวคล้ายกับเสียงสะท้อน (Echo) สังเกตได้จากชุดโน้ตในห้องที่ 22 ประกอบด้วยโน้ต B, E, B และ C ซ้ำไปมาถึง 4 ห้อง แสดงถึงการร้องเพลงของกลุ่มนกที่มีความสุขในฤดูใบไม้ผลิ มือซ้ายกดเน้นโน้ต G ทุกจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 ส่วนมือขวาเน้นจังหวะที่ 1, 2, 3, และ 4 เช่นกัน เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่พรรณนาถึงนกหลายตัวที่ขานรับกัน ทำนองดำเนินรูปแบบซ้ำเช่นนี้จนกระทั่งถึงห้องที่ 25 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในห้องที่ 25 ดำเนินทำนองเช่นเดิม เปลี่ยนโน้ตตัวสำคัญจากโน้ต B มาเป็นโน้ต E โดยในตอนนี้ได้สลับทำนองระหว่างมือซ้ายและมือขวา กล่าวคือนำแนวมือซ้ายจากห้องก่อนหน้ามาอยู่ในแนวทำนองมือขวาของห้องนั้น ๆ และนำแนวมือขวาของห้องก่อนหน้ามาอยู่ในแนวทำนองมือซ้ายเช่นกัน ในห้องที่ 27 แนวมือขวาทรียาว 3 จังหวะ เสียงยาวต่อเนื่องกันและได้ยินชัดเจนทุกโน้ตก่อนจบด้วยโน้ต E จากนั้นนำทำนองตอนต้นเพลงกลับมาซ้ำเล็กน้อย ผู้วิจัยหยุดช่วงสั้น ๆ ก่อนบรรเลงทำนองที่ดังขึ้นทันทีเพื่อให้เกิดความแตกต่างมากยิ่งขึ้น

ในตอนถัดไปได้มีการเปลี่ยนภาพบรรยากาศเล็กน้อย มีข้อความกำกับว่า “Flowing Streams while at Zephyr’s breath the streams” เป็นการบรรเลงที่คล้ายกับสายน้ำที่กำลังไหลริน โดยใช้ชิ้นคู่ทั้งมือขวาและมือซ้าย อาทิ คู่สาม คู่ห้าและคู่แปด ผู้วิจัยเน้นซอ่มือขวาเนื่องจากไม่สามารถทำให้เสียงเรียบลื่นไหลคล้ายกับเสียงน้ำได้ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยใช้

เทคนิคต่าง ๆ อาทิ การบรรเลงสั้น การบรรเลงโดยค้ำงโน้ตตัวบนไว้และบรรเลงโน้ตตัวล่างสั้น ๆ เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างดี โดยเริ่มจากบรรเลงชั้นคู่ที่แนวทำนองหลักแบบยาว แต่โน้ตประกอบ (โน้ตตัวล่าง) บรรเลงแบบสั้น ถ่ายเทน้ำหนักนี้ไปยังโน้ตสำคัญในแนวบน วิธีนี้นอกจากสร้างเสียงที่เรียบแล้วยังสามารถทำให้ได้ยินแนวทำนองหลักชัดเจนอีกด้วย ตอนนี้นับบรรเลงยาวต่อเนื่อง ใช้เพเดิลน้อยมากหรือแทบไม่ใช้เลย เนื่องจากมีโน้ตที่หลากหลาย การเหยียบเพเดิลมากเกินไปอาจทำให้เสียงไม่ชัดเจน

ตัวอย่างที่ 3 Spring, Allegro ห้องที่ 31-36 แสดงช่วง “flow forth with a sweet murmur”

FLOWING STREAMS
while at Zephyr's breath the streams
flow forth with a sweet murmur,

ใน ห้องที่ 37 เดิมเป็นโน้ตเช็ตสองชั้นเปลี่ยนเป็นโน้ตยาวในรูปแบบคอร์ด เริ่มต้นจากคอร์ด E major, B minor และ B major ในมือขวามีการกดเสียงคอร์ดอย่างเต็มกำลัง ไม่กระแทก ก่อนกลับมาสู่ทำนองในตอนต้นของบทเพลงอีกครั้งด้วยความเข้มเสียงที่ตั้ง (f)

ใน ห้องที่ 45 บรรเลงคล้ายกับพายุ มีข้อความกำกับว่า “Her chosen heralds, thunder and lightning, come to envelop the air in a black cloak” บรรยากาศตึงเครียดมากขึ้น มีเสียงฟ้าร้อง พายุที่พัดกระหน่ำ ผู้วิจัยบรรเลงด้วยกำลังที่หนักแน่นมากกว่าตอนอื่น ๆ เริ่มด้วยมือขวา เล่นสเกลเสียงยาว B major โดยเน้นโน้ต B ช่วงเสียงสูงก่อนเล่นสเกลอีกครั้งในจังหวะที่ 3 แต่มือซ้ายเป็นการบรรเลงสั้น จากนั้นในห้องที่ 46 เน้นโน้ต B และ A ในมือซ้ายกดคู่แปดและใช้เพเดิลยาวต่อกัน จากนั้นมือซ้ายเน้นไปที่โน้ต G-sharp พร้อมกับมือขวาบรรเลงโน้ตสามพยางค์สลับไปมาในคอร์ด E major และ G-sharp diminished โดยเน้นโน้ตในจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 เพื่อควบคุมจังหวะให้คงที่มากที่สุด

ตัวอย่างที่ 4 Spring, Allegro ห้องที่ 45-51 แสดงทำนองเลียนเสียงพายุ

ในห้องที่ 52 ผู้วิจัยกดโน้ตเข้บัตหนึ่งชั้นในมือซ้ายแยกกันเพื่อไม่ให้เสียงต่อเนื่อง และเพื่อเพิ่มอรรถรสให้คล้ายกับเสียงของเครื่องสายมากที่สุด ก่อนนำทำนองในตอนแรกกลับมาซ้ำอีกครั้งเล็กน้อย โดยทดเสียงเป็นกุญแจเสียง C-sharp minor ก่อนเปลี่ยนบรรยากาศในตอนใหม่อีกครั้ง ต่อมาในห้องที่ 59 มีข้อความกำกับว่า “Once they have fallen silent, the little birds return a new to their melodious incantation” เป็นตอนที่นักกลับมาร้องเพลงอีกครั้งอย่างสนุกสนาน แนวมือขวา กดโน้ตสั้นและใช้เพเดิลยาว ผู้วิจัยกดโน้ตด้วยความคม สั้นและกระชับ ขณะเดียวกันก็เหยียบเพเดิลยาวถึง 8 จังหวะ การบรรเลงเช่นนี้สามารถสร้างเสียงฟุ้ง ลอย และอารมณ์ที่ลึกลับซึ่งคล้ายกับการเล่าเรื่องใหม่ในตอนถัดไป ห้องที่ 58 ผู้วิจัยใช้เพเดิลกลาง (Sostenuto Pedal) ซึ่งทำหน้าที่เก็บเสียงของโน้ต C-sharp เนื่องจากมือซ้ายต้องบรรเลงโน้ต C-sharp ถัดไปในช่วงเสียงที่สูงขึ้นและขณะเดียวกันต้องเก็บเสียงโน้ตนั้นค้างไว้ถึง 12 จังหวะอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 5 Spring, Allegro ห้องที่ 59-62 แสดงการใช้เพเดิลกลางในทำนองเลียนเสียงนก

BIRDS IN SONG
once they have fallen silent, the little birds return anew to their melodious

ในห้องที่ 63 มีทำนองโต้ตอบระหว่างมือซ้ายและมือขวาโดยใช้การทริลสลับกัน ในห้องที่ 65 จังหวะที่ 1 และ 3 บรรเลงโน้ตเชบ็ตสามชั้นต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว

ในตอนสุดท้ายของบทเพลง มีการกดคู่สามเช่นเดิมในแนวมือขวาที่เริ่มต้นประโยคด้วยความเข้มเสียงที่ตั้งทันที ทำนองหลักของตอนนี้อยู่ในโน้ตแนวบน ผู้วิจัยถ่ายน้ำหนักนิ้วไปที่นิ้วก้อยซึ่งทำหน้าที่เล่นโน้ตสำคัญหรือทำนองหลักนั่นเอง ทั้งยังเป็นโน้ตโครมาติกอีกด้วย เพดลีสั่นถูกใช้ในห้องที่ 66-75 ในห้องที่ 74 มือซ้ายหยุดในจังหวะที่ 3 และมือขวาบรรเลงยาวต่อเนื่องกระทั่งถึงโน้ตทริลก่อนกลับมาบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ตั้งในทันที โดยนำทำนองในตอนเริ่มต้นกลับมานำเสนออีกครั้ง ผู้วิจัยหยุดเล็กน้อยก่อนบรรเลงซ้ำด้วยความเข้มเสียงที่เบา จากนั้นในห้องสุดท้ายของบทเพลงจบด้วยความเข้มเสียงที่ตั้ง มั่นใจ ก่อนทริลด้วยโน้ต G-sharp และ F-sharp จบด้วยคอร์ด E major ด้วยความแข็งแรงของนิ้วพร้อมกับเสียงที่คมชัดก่อนสิ้นสุดฤดูใบไม้ผลิ

3.1.2 Summer

บทเพลง *คอนแชร์โตฤดูร้อนในกุญแจเสียงจีไมเนอร์ (Concerto in G minor "Summer", Op.8 No.2)* ซึ่งผู้วิจัยแสดงเฉพาะท่อนแรก (Allegro non molto) เท่านั้น มีบทกลอนกำกับบทเพลงใจความว่า

“In a harsh season burned by the sun,
man and flock languish, and the pine tree is scorched,
the cuckoo unleashes its voice, and soon.
We hear the songs of the turtle-dove and the goldfinch.

บทเพลงนี้มีเครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature) 3/8 บรรยายถึงฤดูร้อนที่แดดแผดเผาร่างกาย ผู้คนและสัตว์ต่าง ๆ พากันเหนียวล้า อ่อนเพลีย อีกทั้งต้นไม้ก็ไหม้เกรียม นกกาเหว่าเปล่งเสียงร้องออกมา ในไม่ช้าผู้คนต่างได้ยินเสียงนกร้องกันมากมาย นับได้ว่าเป็นการบรรยายเรื่องราวทุกข์ทรมานของผู้คนที่ต้องพบเจอกับฤดูร้อนในครานี้ ซึ่งวิวัลตินำเสนอทำนองในตอนเริ่มต้นได้อย่างสมบูรณ์ เริ่มต้นด้วยคอร์ด G minor และ D major ตามลำดับในช่วงเสียงสูง และอีกครั้งหนึ่งในห้องที่ 2 ในช่วงเสียงที่ต่ำลงมา บรรเลงเป็นประโยคยาวที่เชื่อมกันของคอร์ดทั้งสอง เมื่อจบคอร์ด D major ยกมือขึ้นเล็กน้อยก่อนบรรเลงประโยคต่อไป ในตอนแรกบรรเลงด้วยความเบาเบา ๆ ด้วยความนิ่งทั้งร่างกาย มือ และนิ้วที่ทำให้เสียงฟังแล้วรู้สึกสงบ คล้ายกับแดดที่แผดเผาอย่างช้า ๆ ควบคุมนิ้วเพื่อให้เสียงต่อเนื่องกันให้มากที่สุดและสามารถจัดการทิศทางการเคลื่อนไหวของนิ้วมือได้อย่างถูกต้อง ทำนองหลักในตอนแรกอยู่ที่ห้อง 1-11 ก่อนจบลงด้วยคอร์ด D-dominant seventh พร้อมกับเครื่องหมายยึดจังหวะ ผู้วิจัยยึดจังหวะยาวชั่วคราวก่อนบรรเลงโน้ตถัดไปในห้องที่ 12 ใช้เพดลิส

ในจังหวะที่ 2 ยกเพเดิลขึ้นในจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 1-4 จากนั้นใช้อีกครั้งในจังหวะที่ 1 และยกขึ้นตามโน้ตเบสในมือซ้าย

ตัวอย่างที่ 6 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 1-12 แสดงตอนเกริ่นนำของบทเพลงฤดูร้อน

LANGUOR FOR HEAT
In a harsh season burned by the sun, man and flock languish, and the pine tree is scorched;

Allegro non molto

จากนั้นบรรเลงขึ้นคู่ลดลงมา 1 ครั้งเสียง โดยบรรเลงเบาต่อเนื่องกันในห้องที่ 12-14 มือซ้ายหยุด 2 ห้องก่อนบรรเลงขึ้นคู่เช่นเดียวกับมือขวาในห้องที่ 14-15 จากนั้นทำนองมือขวากลับมาบรรเลงลักษณะเดิมอีกครั้ง แต่เริ่มด้วยโน้ต A และโน้ต C ซึ่งต่างจากห้อง 12 ที่เริ่มด้วยโน้ต G และโน้ต B-flat จนกระทั่งถึงห้องที่ 20 และจบด้วยคอร์ด G minor

ทำนองถูกนำเสน่อใหม่อีกครั้งโดยอยู่ที่โน้ตแวนบนในมือขวา ใช้เพเดิลในจังหวะที่ 2 และยกขึ้นในจังหวะที่ 3 ซึ่งอยู่ในห้องที่ 21-23 เช่นกันในแนวมือขวา บรรเลงโน้ตยาวต่อเนื่องกันในจังหวะที่ 2 และโน้ตสุดท้ายในจังหวะที่ 3 ยกมือขึ้นเล็กน้อยก่อนลดช่วงคู่เสียงลงมาต่ำกว่า 1 ช่วง ก่อนจบด้วยคอร์ด G minor ที่ห้อง 31 บรรจงกดด้วยความนุ่มนวลและประณีตที่สุด

ในตอนถัดไปมีข้อความกำกับว่า “The cuckoo unleashes its voice” มีเครื่องหมายอัตราจังหวะกำกับว่า Allegro หมายถึงบรรเลงด้วยอัตราเร็ว เปลี่ยนบรรยากาศที่สร้างความแข็งแรงหนักแน่น พร้อมกับความตึงเครียดของฤดูร้อนที่เกิดขึ้น มีโน้ต G และโน้ต B-flat เพียง 2 ตัวเท่านั้น คำว่านกกาเหว่า (Cuckoo) มาในจังหวะยกที่ 2 และจังหวะที่ 3 ผู้วิจัยเน้นโน้ต Bb และโน้ต G ที่ดังกล่าวปกติ จากนั้นใช้เพเดิลเล็กน้อยในจังหวะที่ 1 และ 4 ทำนองดำเนินต่อไปในโน้ตเขบ็ตสองชั้นแต่ทดเสียงขึ้นในกุญแจเสียง G minor จากนั้นทำนองดำเนินไปเช่นเดิมโดยเน้นจังหวะยกที่ 2 และจังหวะที่ 3 ของมือขวา จนกระทั่งเปลี่ยนมาเป็นโน้ตเขบ็ตสองชั้นในโน้ต B-flat และ D ทำนองดำเนินลักษณะเดิมจนกระทั่งในห้องที่ 39 มีความดังมากขึ้นจนถึงห้องที่ 48

ในครั้งที่ 49 บรรเลงด้วยความดั่งขึ้นทันทีเช่นเดิมในโน้ต B-flat ตามด้วยโน้ต A จนกระทั่งจบตอนด้วยคอร์ด G minor สังเกตได้ว่าตอนนี้เทคนิคของนิ้วต้องมีความแข็งแรงสูง ใช้กำลังของร่างกายค่อนข้างมาก อีกทั้งยังต้องบรรเลงทำนองต่อเนื่องอีกด้วย นิ้วต้องไม่เกร็งเนื่องจากกดโน้ตคู่แปดจำนวนมาก และต้องระวังการบาดเจ็บ นอกจากนี้ยังต้องสร้างบรรยากาศให้ตึงเครียด เข้มขื่นยิ่งขึ้น ในการกดคอร์ด G minor ในจังหวะที่ 1 ของห้อง 52 ผู้วิจัยหยุดชั่วขณะหนึ่งพร้อมกับบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบามาก ๆ ก่อนสิ้นสุดตอนนี้

ตัวอย่างที่ 7 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 47-52 แสดงช่วง “The cuckoo unleashes its voice”

The image shows a musical score for the piece 'Summer, Allegro non molto' from measures 47 to 52. The score is written for piano in G minor, 3/8 time. It features a sun illustration above measure 47 and a cuckoo illustration below measure 50. The tempo is marked 'Allegro non molto' and the dynamics include 'pp' (pianissimo). The score shows a transition from a 3/8 time signature to a 3/8 time signature with a key signature change to G major (one sharp) at the end of measure 52.

เริ่มประโยคใหม่ในอัตราจังหวะที่ช้าลง (Allegro non molto) กว่าตอนก่อนหน้านี้เล็กน้อย นำทำนองตอนต้นเพลงกลับมาบรรเลงอีกครั้งอย่างเบามาก (*pp*) ทำนองดำเนินต่อไปและมีข้อความกำกับว่า “hear the songs of the turtle-dove and the goldfinch” เป็นการนำเสนอบทเพลงเลียนเสียงนกทั้งหลาย ทำนองบางเบาว่าในตอนก่อนหน้านี้ซึ่งคล้ายกับฝันร้ายและความทุกข์ทรมาน ในครั้งที่ 59 ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 เท่านั้น จากนั้นไม่มีการใช้ใด ๆ ทั้งสิ้น ในห้องถัดไปกระทั่งถึงห้องที่ 63 ทำนองหลักในตอนนี้อยู่ที่มือขวา บรรเลงยาวต่อเนื่องกัน มีความหวาน ไพเราะและฟังง่าย กระทั่งในห้องที่ 63 ในจังหวะที่ 3 มือขวานำเสนอรูปแบบเดียวกับทำนองมือซ้ายในจังหวะที่ 1 ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับโน้ตชุดนี้ มีโน้ตที่คล้ายเดิมแต่เปลี่ยนจังหวะยกที่ 3 ลดต่ำลงมา 1 เสียง เช่นกันกับมือซ้ายในจังหวะยกที่ 1 และจังหวะที่ 2 ที่เปลี่ยนโน้ตเท่านั้น จากนั้นใช้รูปแบบเดิมจนกระทั่งถึงห้องที่ 66 ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 และในจังหวะยกที่ 2 ก่อนที่จังหวะที่ 3 ในมือขวาบรรเลงสเกลขาขึ้นในห้องที่ 67 โน้ต D ลากยาวและมีเสียงประณีต จากนั้นบรรเลงซ้ำอีก 2 ครั้งในห้องที่ 67-68 ก่อนทริลในโน้ต G และโน้ต A ผู้วิจัยใช้นิ้ว 1 และนิ้ว 2 เนื่องจากมีความแข็งแรงทั้งคู่ ทำให้เสียงไหลลื่นไม่ติดขัดและสละสลวย

ทำนองดำเนินต่อไปจนถึงห้องที่ 71 มือขวาบรรเลงโน้ตสามพยางค์ โน้ตทำนองหลักคือโน้ต B-flat, C และ D ในแนวบน ซึ่งผู้วิจัยบรรเลงให้ต่อเนื่องเช่นกัน แต่ในมือซ้ายบรรเลงโน้ตเข้ตสองชั้น ซึ่งอยู่ในลักษณะแบบหลากหลายจังหวะ (polyrhythm) ในที่นี้อยู่ในรูปแบบ 2 ต่อ 3 (2 against 3) กล่าวคือแนวเบสแบ่งเป็น 2 จังหวะ แต่แนวทำนองหลักแบ่งเป็น 3 จังหวะนั่นเอง ผู้วิจัยระวางให้จังหวะต่อเนื่องและคมน้ำหนักนิ้วให้ดี

จากนั้นในห้องที่ 72 มีการไล่คอร์ดด้วยการบรรเลงอาร์เปจคือโน้ต G, B-flat และ E-flat โดยบรรเลงเป็นโน้ต 1 จังหวะแทน มีการทริลอีกครั้งในโน้ต D และ E-flat จากนั้นบรรเลงแคโน้ต G และ D สลับไปมาเท่านั้น ผู้วิจัยเน้นโน้ต D ในจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 ตลอดจนทริลอีกครั้งที่ห้อง 77 ทั้งหมด 3 จังหวะ ใช้เพดัลในห้องที่ 72 จังหวะที่ 1 และใช้อีกครั้งในห้องที่ 77 เล็กน้อยเพื่อช่วยให้ทริลต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

ในห้องที่ 78 มีข้อความกำกับไว้ว่า “Sweet Zephyr blows” คล้ายกับการปล่อยลมหายใจออกมาอย่างนุ่มนวล ในตอนนี้บรรเลงโน้ตเข้ตสองชั้นสามพยางค์ในมือขวาและโน้ตเข้ตสองชั้นในมือซ้ายลักษณะเป็นโน้ต 2 ต่อ 3 โดยจังหวะต้องคงที่ ผู้วิจัยซ้อมเฉพาะจุดโดยเริ่มซ้อมในอัตราจังหวะช้า เพื่อให้กล้ามเนื้อสามารถจัดระเบียบองค์ประกอบของจังหวะและการบรรเลงที่ต่อเนื่องได้อย่างสมบูรณ์ โดยเริ่มจากคอร์ด G minor และ D major จนกระทั่งถึงห้องที่ 82 บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบา จากนั้นในห้องที่ 83 บรรเลงทำนองเดิมแต่เบากว่าเดิม และทำให้เสียงใน 2 ห้องนี้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกได้ถึงอรรถรสที่น่าสนใจและไม่จำเจ ในห้องที่ 84 ทดเสียงลงจากคอร์ด G minor เป็น D minor บรรเลงทำนองเดิมในห้องที่ 85 ด้วยความเข้มเสียงที่เบา มาก ๆ จะเห็นได้ว่าวิวัตติใช้รูปแบบการประพันธ์เพลงในลักษณะเดิมจนถึงห้องที่ 89 บรรเลงโดยใช้เทคนิคเช่นเดิม ด้วยความเข้มเสียงที่เบา มาก ๆ ในคอร์ด D minor ผู้วิจัยยึดจังหวะเล็กน้อยในจังหวะที่ 2 และ 3 ของห้องนี้ก่อนบรรเลงดังทันทีในห้องที่ 90 พร้อมกับมีข้อความกำกับในตอนใหม่ว่า “Various wind but Boreas suddenly opens a dispute” บรรยากาศที่คล้ายกับลมพายุที่พัดพามา เปรียบได้กับเทพเจ้ากรีกโบเรียสแห่งลมกำลังทำให้เกิดอากาศที่หนาวเย็น รุนแรง สร้างความรู้สึกที่เปลี่ยนไปอย่างฉับพลัน

ตัวอย่างที่ 8 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 78-88 แสดงโน้ตสามพยางค์ในช่วง “Sweet zephyr blows”

SWEET SEPHYRS
Sweet Sephyr blows,

The musical score consists of three systems of music. The first system (measures 78-81) features a piano accompaniment with triplets in both the right and left hands, marked with a piano (*p*) dynamic. The second system (measures 82-85) continues the accompaniment with dynamic markings of *pp* and *p*. The third system (measures 86-88) concludes the passage with dynamic markings of *p* and *pp*.

ตอนถัดไปเป็นการเริ่มประโยคด้วยความเข้มเสียงที่ดังขึ้นในทันที ผู้วิจัยควบคุมน้ำหนักนิ้วมือขวาให้เสียงออกมาอย่างเต็มที่ จังหวะต่อเนื่องกัน สละสลวย ในแนวทำนองหลักมือขวาบรรเลงต่อเนื่องกันเป็นโน้ตเข้ตสามชั้นจนกระทั่งถึงห้องที่ 93 มือซ้ายบรรเลงโน้ตเข้ตสองชั้นจนกระทั่งถึงห้องที่ 109 ผู้วิจัยระวังการใช้เพเดิลมาก ควบคุมไม่ให้เสียงเบลอเกินไป และควบคุมจังหวะให้ไหลลื่น คล้ายกับลมพายุที่กระหน่ำโจมตีรุนแรงในทันที ผู้วิจัยซ้อมแนวทำนองสเกลในแนวมือขวาทั้งขาขึ้นและขาลงอย่างคล่องแคล่ว ในห้องที่ 93 มีข้อความกำกับไว้ว่า “Boreas wind” ซึ่งหมายถึงลมของเทพเจ้าโบเรียสที่พัดกระหน่ำ เป็นการเน้นย้ำตอนที่หนักแน่นมากขึ้นกว่าตอนต้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีองค์ประกอบของเนื้อดนตรีที่หลากหลายมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวที่ผู้วิจัยกำลังถ่ายทอดออกมานั้นหนักแน่นมากขึ้น เห็นภาพได้ชัดมาก เป็นการย้ำความคิดที่ชัดเจน และสามารถเพิ่มอรรถรสให้กับผู้ฟังได้อย่างน่าสนใจ

จากนั้นในห้องที่ 94 บรรเลงคล้ายกับพายุคลื่นใหญ่ที่โหมกระหน่ำรุนแรงในทันทีอีกครั้ง พร้อมกับแนวดนตรีที่หลากหลายแนวมากขึ้น มีทั้งชั้นคู่ที่เป็นการเน้นเสียงที่หนักแน่นและแข็งแรง ผู้วิจัยบรรเลงให้เสียงต่อกันจนจบตอนในห้องที่ 109 และเปลี่ยนเพเดิลในจังหวะที่ 1 และ 3 เท่านั้น ทำนองหลักในตอนนี้อยู่ที่โน้ตแนวบนมือขวาในห้องที่ 94-97 เพิ่มสีสันในโน้ตจังหวะที่ 1, 2 และ 3 โดยเน้นเสียงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังมาก จากนั้นเบาลงอีกครั้งในห้องที่ 98-101 เนื่องจากเป็นทำนองที่ซ้ำกัน ต้องสร้างเสียงให้ต่างกันชัดเจน คล้ายการตอกย้ำความคิดในใจ

ของผู้ฟังอีกครั้ง จากนั้นเริ่มบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ตั้งอีกครั้งในห้องที่ 102-105 และเบาลงเล็กน้อยทันทีที่ห้อง 106-109 โดยลดเสียงแนวทำนองหลัก 1 เสียงจากโน้ต G, F และ E ก่อนจบด้วยโน้ต D ในคอร์ด D minor ด้วยความประณีตพร้อมกับเหยียบเพดัล

ตัวอย่างที่ 9 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 98 -110 แสดงช่วง “Boreas wind”

ในห้องที่ 110 หยุดชั่วขณะก่อนเริ่มจังหวะที่ 2 แล้วบรรเลงทำนองหลักในตอนต้นเพลงเช่นเดิม ผู้วิจัยสร้างบรรยากาศใหม่ด้วยความสงบนิ่งอีกครั้ง ในห้องที่ 116 มีข้อความกำกับไว้ว่า “The lamenting peasant and the shepherd laments his fate for he fears a fierce squall is coming” นำเสนอการคร่ำครวญของผู้คนที่หวาดกลัวจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากหวาดระแวงว่าพายุจะกลับมาอีกครั้ง

ตอนนี้เป็นการบรรเลงยาวต่อเนื่องกัน เริ่มจากความเข้มเสียงที่เบามาก (*pp*) แนวทำนองหลักอยู่ในมือขวา ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 และ 2 ยกขึ้นในจังหวะที่ 3 ผู้วิจัยควบคุมนิ้วให้ต่อเนื่องมากที่สุด ทำนองยังคงดำเนินต่อไปในสเกลทั้งขาขึ้นและขาลงอีกครั้งจนกระทั่งห้องที่ 141 มีการกดคอร์ด F-sharp diminished โดยเริ่มจากความเข้มเสียงที่เบาจนดังทันทีในห้องที่ 143 ก่อนกลับมาเบาทันทีในห้องที่ 144 ตอนนี้ทำนองค่อนข้างเจียบสงบนิ่ง ฟังง่าย ไม่ซับซ้อน ผู้วิจัยต้องถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านบทเพลงให้สมบูรณ์มากที่สุดและระวังจังหวะให้ดำเนินไปอย่างคงที่

ทว่าในห้องที่ 155 กลับเหมือนมีพายุที่โหมกระหน่ำรุนแรงอีกครั้งหนึ่งซึ่งสร้างความตึงเครียดยิ่งกว่าเดิม มีเนื้อดนตรีที่หลากหลายมากขึ้น มีการบรรเลงคอร์ดและขั้นคู่ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับแนว

ทำนองในโน้ตมือขวาแนวบน ขณะที่สามารถบรรเลงโน้ตแนวอื่นได้อย่างสมดุล ผู้วิจัยต้องควบคุมและปรับสมดุลของเสียงให้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด ทำนองหลักในตอนนี้อยู่ที่ห้อง 155-158 เริ่มจากโน้ตสำคัญคือโน้ต D, C, B และ A จากนั้นกลับมาซ้ำทำนองอีกครั้งในห้องที่ 159-162 บรรเลงเบาทันที เพื่อให้สีสันออกมาโดดเด่น เอกลักษณ์ของเพลงบทนี้คือการทำความเข้มเสียงที่ชัดเจน และสามารถทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึงบรรยากาศนั้น ๆ ได้มากที่สุด เทคนิคการบรรเลงในตอนนี้อาศัยกับห้องที่ 95 แต่ตอนนี้เหมือนเป็นจุดพิเศษของบทเพลง เป็นการเน้นย้ำความรู้สึกของบทเพลงที่ผู้วิจัยต้องแสดงออกมาให้ชัดเจนมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นทำนองที่คล้ายกับตอนต้น ต้องสร้างสีสันเสียงที่แตกต่างให้ได้ โดยเพิ่มความเร็วขึ้นเล็กน้อยและบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังมากและเบามากทันทีเช่นกัน ในแนวเบสมีการเน้นย้ำโน้ตในจังหวะที่ 1 และ 3 เพื่อสร้างความหนักแน่นให้กับทำนองในมือขวา

จากนั้นบรรเลงคู่สามในห้องที่ 163-164 ในลักษณะสเกลขาลง ผู้วิจัยซ้อมจัดเรียงทิศทางของมือและการวางนิ้วให้ถูกต้อง และเนื่องจากอัตราจังหวะเร็วมาก ต้องเล่นให้ต่อเนื่องและไม่ติดขัด ใช้เพดลีสันในห้องที่ 1 และ 3 เท่านั้น จากนั้นบรรเลงโดยใช้เทคนิครูปแบบเดิมโดยบรรเลงลักษณะสเกลขาขึ้นในจังหวะที่ 1 และ 2 และสเกลขาลงในจังหวะที่ 3 ในห้องที่ 165 มีการใช้ลักษณะจังหวะเดิมแต่ทอดเสียงในห้องที่ 166 บรรเลงสเกลขาลงในห้องที่ 167-174 จนจบเพลง ผู้วิจัยเน้นทำนองในจังหวะที่ 1, 2, และ 3 ของมือขวา เน้นในโน้ตเบสจังหวะที่ 1 และ 3 ในห้องที่ 170 มือซ้ายและมือขวามีทำนองหลักที่เหมือนกัน เสียงต้องชัด กระชับ และลงน้ำหนักอย่างหนักแน่นเพื่อให้ได้ยินอย่างชัดเจน ผู้วิจัยซ้อมจนกล้านเมื่อสามารถจำการเคลื่อนไหวและทิศทางของมือได้ ในตอนจบเพิ่มความดังขึ้นจนถึงโน้ต A ในห้องที่ 173 พักไว้ชั่วขณะหนึ่งก่อนถึงห้องที่ 174 พร้อมบรรเลงโน้ต G อย่างหนักแน่นที่สุด ผู้วิจัยใช้เพดลิตในห้องที่ 174 ก่อนยกมือขึ้นครู่หนึ่งพร้อมกับปล่อยเพดลิต เนื่องจากต้องการให้เสียงลอยอยู่ในอากาศคล้ายกับพายุที่ก่อตัวขึ้นในฤดูร้อนนี้

ตัวอย่างที่ 10 Summer, Allegro non molto ห้องที่ 163-174 แสดงตอนจบของบทเพลงฤดูร้อน

3.1.3 Autumn

บทเพลง คอนแชร์โตฤดูใบไม้ร่วงในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ (*Concerto in F major "Autumn", Op.8 No.3*) ซึ่งผู้วิจัยแสดงเฉพาะท่อนแรก (Allegro) เท่านั้น มีบทกลอนกำกับบทเพลง ใจความว่า

“The Countryman celebrates with dance and song.

The sweet pleasure of a goof harvest

And many, fired by the liquor of Bacchus,

End their enjoyment by falling asleep.”

เป็นการบรรยายภาพบรรยากาศฤดูใบไม้ร่วงที่ผู้คนมีความสุข เป็นเวลาของการเก็บเกี่ยวและสามารถหว่านเมล็ดพืชที่ดี เริ่มต้นด้วยทำนองที่หวาน สนุกสนาน คล้ายความสุขที่กำลังท่วมทับ เริ่มประโยคด้วยความเข้มเสียงที่ดังขึ้นด้วยคอร์ด F major ทำนองหลักอยู่ในโน้ตแนวบนในห้องที่ 1-3 ใช้เพดิลในจังหวะยกที่ 2 เท่านั้น ในจังหวะยกที่ 2 และจังหวะที่ 3 ของโน้ตมือขวา จากนั้นบรรเลงโน้ตเชื่อมกันในโน้ต B-flat และโน้ต A ก่อนกลับมาบรรเลงทำนองไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป (Non-legato) การบรรเลงในลักษณะนี้จะทำให้ทำนองมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

จากนั้นในห้องที่ 4-6 ทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่ในรอบนี้บรรเลงด้วยความเบาทันที ทั้งยังบรรเลงต่ำลงกว่าช่วงคู่เสียงในตอนต้น จนกระทั่งบรรเลงทำนองใหม่อีกครั้งที่มีลักษณะจังหวะคล้ายเดิมแต่เปลี่ยนแปลงโน้ตเพียงเล็กน้อยในห้องที่ 7-11 ด้วยความเข้มเสียงที่ดัง ในห้องที่ 11

จังหวะที่ 3 ซ้ำทำนองอีกครั้งและเป็นการตอกย้ำทำนองให้ชัดเจนยิ่งขึ้นแสดงถึงการจบประโยคทำนองในตอนต้นด้วยคอร์ด F major ด้วยความเบาทันทีและลดช่วงคู่เสียงต่ำลงกว่า 1 ช่วงเสียง

ในครั้งที่ 14-16 นำทำนองในครั้งที่ 1-3 กลับมาซ้ำอีกครั้งด้วยความเข้มเสียงที่ดังขึ้นในทันที ทั้งนี้ในครั้งที่ 17-19 มีทำนองที่ซ้ำอีกครั้งหนึ่งแต่กลับบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบาทันที ผู้วิจัยต้องทำให้ตอนนี้อย่างชัดเจนเพื่อเพิ่มสีสันให้น่าฟังมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเพิ่มความน่าสนใจให้ผู้ฟังรู้สึกไม่จำเจอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 11 Autumn, Allegro ครั้งที่ 1-9 แสดงช่วง “Dancing and singing countrymen”

DANCING AND SINGING COUNTRYMEN
The countryman celebrates with dance and song the sweet pleasure of a good harvest,
Allegro

The image shows a musical score for a piece titled "Dancing and singing countrymen" from "Autumn, Allegro". The score is written for piano and consists of two systems of music. The first system has a treble clef and a bass clef, with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The music is marked "Allegro" and "p" (piano). The second system also has a treble clef and a bass clef, with a key signature of one flat and a common time signature. The music is marked "f" (forte). The score includes various musical notations such as chords, notes, and rests.

ในครั้งที่ 20-23 บรรเลงทำนองที่มีจังหวะแตกต่างจากเดิมในตอนต้นเล็กน้อย แบ่งประโยคที่แตกต่างออกไป โดยเชื่อมจังหวะที่ 1 ในโน้ต F และโน้ต C บรรเลงต่อเนื่องกัน จากนั้นบรรเลงด้วยความดังต่อเนื่องจนกระทั่งจบด้วยคอร์ด F major, C dominant seventh และ F major เช่นเดิม ผู้วิจัยบรรเลงทั้ง 3 คอร์ดนี้ด้วยความมั่นใจและบรรเลงเต็มเสียงทุกโน้ต ใช้เพดลิสัน ๆ และเปลี่ยนทุกครั้งก่อนขึ้นคอร์ดถัดไป จนกระทั่งกลับมาซ้ำทำนองเดิมอีกครั้งแต่บรรเลงต่ำลง 1 ช่วงเสียงด้วยความเบาทันที

ในครั้งที่ 28 จังหวะที่ 3 ผู้วิจัยบรรเลงด้วยความดังทันทีอีกครั้งหนึ่ง และยังคงแบ่งรูปประโยคให้ถูกต้องตามที่วิวัตติต้องการนำเสนอ โดยบรรเลงให้ทำนองหลักซึ่งอยู่ในแนวบนมือขวา ออกมาได้ยืนยันชัดเจนมากที่สุด จากนั้นบรรเลงซ้ำอีกครั้งหนึ่งจากทำนองก่อนหน้าด้วยความเบาจนจบตอน

ในตอนถัดไป บรรยากาศเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากตอนต้นที่ดูสนุกสนาน คึกคัก แต่ในตอนนี้ก็กลับมีข้อความกำกับไว้ว่า “The Drunkard and many, fired by the liquor of Bacchus” โดยก่อนเริ่มประโยคถัดไป ผู้วิจัยหยุดชั่วขณะหนึ่งเพื่อสร้างบรรยากาศใหม่ที่กล่าวถึงงาน

เฉลิมฉลองที่มีผู้คนดื่มมากเกินไปจนเกิดการมึนเมา ผู้วิจัยบรรเลงคล้ายกับความรู้สึกของคนเมา มีการวิ่งของโน้ตเข้บ้ตสองชั้นต่อเนื่องกัน ในแนวมือขวาและมือซ้ายบรรเลงอาร์เปโจด้วยคอร์ด F major แต่ในแนวมือซ้ายมีตัวหยุดเข้บ้ตสองชั้นก่อนบรรเลงในจังหวะยกที่ 2 ซึ่งอาจทำให้จังหวะในมือขวาติดขัดได้ ผู้วิจัยรวบรวมสมาธิและฝึกซ้อมมือขวาให้ลื่นไหลมากที่สุด เน้นโน้ตในมือขวาของจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 โน้ตตัวแรกมือซ้ายในจังหวะยกที่ 2 ต้องบรรเลงโดยไม่กระแทกเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 12 Autumn, Allegro ห้องที่ 32-35 แสดงช่วง “The Drunkard and many, fired by the liquor of Bacchus”

THE DRUNKARD
and many, fired by the liquor of Bacchus,

ในห้องที่ 36 บรรเลงโน้ตโครมาติกในแนวมือขวาขาลง โน้ตสุดท้ายของจังหวะที่ 2 บรรเลงสั้นและยกขึ้นทันที ก่อนบรรเลงต่อเนื่องในจังหวะที่ 3 และยกในจังหวะที่ 4 ดำเนินทำนองเช่นนี้โดยลดทำนองหลักลง 1 เสียง จากโน้ต F, E, D, C, B-flat และ A สิ่งที่น่าสนใจมากในตอนนี้เป็นแนวมือซ้ายจังหวะที่ 2 และ 4 บรรเลงสั้น แต่ในจังหวะที่ 1 และ 3 บรรเลงยาวต่อเนื่องกัน ในส่วนนี้ยกเพดัลในจังหวะที่ 2 และ 4 ต้องระวังลีลาจังหวะที่ถ่ายทอดให้คล้ายกับร่างกายที่อ่อนระทวยจากการดื่มสุรา

ในห้องที่ 39 บรรเลงโน้ตสามพยางค์ขาขึ้นด้วยความดังจนถึงโน้ต F ก่อนบรรเลงโน้ตโครมาติกขาลงในห้องที่ 41 จากนั้นในห้องที่ 41 มีข้อความกำกับเล็กน้อยว่า “Drunkards” ซึ่งหมายถึงคนขี้เมา วิวัลดีได้เน้นย้ำข้อความอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้นต้องแสดงให้เห็นชัดเจนมากกว่าตอนก่อนหน้าด้วยการบรรเลงโน้ตเข้บ้ตสามชั้นอาร์เปโจของคอร์ด G major ขาลงและขาขึ้นตามลำดับ ก่อนขึ้นคอร์ดใหม่อีกครั้งคือคอร์ด F major ในห้องถัดไปและซ้ำรูปแบบเดิมจนกระทั่งถึงคอร์ด E major

ตัวอย่างที่ 13 Autumn, Allegro ห้องที่ 36-44 แสดงช่วง “Drunkards”

ทำนองดำเนินในลักษณะเดิมจนห้องที่ 43 บรรเลงโน้ตโครมาติกขาลงในคอร์ด D diminished ด้วยความเบาและดังกังวานที่ในจังหวะที่ 3 แต่บรรเลงโน้ตอาร์เปโจสามพยางค์ ก่อนจบด้วยคอร์ด A major ให้ความสำคัญกับโน้ตหยุด 1 จังหวะและยกเพดัลขึ้นในจังหวะหยุดในมือซ้ายเช่นกัน

ทำนองดำเนินต่อเนื่องจนถึงห้องที่ 51 มีทริลในนิ้วมือขวาและนิ้วมือซ้าย ทั้งยังบรรเลงโน้ตขึ้นคู่แปดต่อเนื่อง เสียงที่ถ่ายทอดออกมาต้องมีความคม ดัง และบรรเลงด้วยความมั่นใจก่อนมีการวิ่งของโน้ตเข็บตสามชั้นขาลงต่อเนื่อง จนกระทั่งบรรเลงคอร์ดสลับระหว่างมือซ้ายและมือขวาในห้องที่ 54-56 โดยมีโน้ตสำคัญอยู่ในแนวบนมือขวาเช่นเดียวกับแนวเทนเนอร์ในมือซ้าย

จากนั้นทำนองในตอนต้นกลับมาซ้ำอีกครั้งแต่เปลี่ยนโน้ตเล็กน้อย แต่จังหวะยังคงรูปแบบเดิม เริ่มต้นด้วยคอร์ด G minor บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังและเบาสลับกัน ผู้วิจัยบรรเลงโดยใช้เทคนิคเช่นเดียวกับตอนต้น

ในห้องที่ 68 เน้นโน้ตเบสทุกจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 บรรเลงโดยใช้โน้ตอาร์เปโจต่อเนื่อง เช่นเดิม อีกทั้งเน้นจังหวะที่ 1 และ 3 ของมือขวา จนกระทั่งพบเครื่องหมายกำกับ Dolce ซึ่งหมายถึงความอ่อนหวานและนุ่มนวล ในห้องที่ 70 บรรเลงขาลงเล็กน้อยและนุ่มนวลมากขึ้น ประณีตมากขึ้นกว่าเดิม โดยเริ่มจากโน้ต D และบรรเลงโครมาติกขาลงและขึ้นกลับไปจนถึงโน้ต G ก่อนหยุดเล็กน้อยและเริ่มโน้ต A ซึ่งถูกแบ่งประโยคสวยงามและยังสามารถทำให้จังหวะยืดหยุ่นอย่างสง่างาม ทำนองดำเนินเหมือนเดิมอีก 2 ห้องแต่ทดเสียงลงมาจากโน้ต D, C, และ B ตามลำดับ

ห้องที่ 73 แนวมือขวามีโน้ตกระโดด ผู้วิจัยจัดเรียงองค์ประกอบของทิศทาง วิธีการวางมือให้ถูกต้อง เพื่อบรรเลงยาวต่อเนื่องและไม่ติดขัด จนถึงห้องที่ 76 บรรเลงโน้ตโครมาติกขาลง ผู้วิจัยได้เพิ่มลีลาเล็กน้อยโดยบรรเลงเบาและขาลงเล็กน้อยจนถึงโน้ต B ก่อนพักไว้ชั่วขณะหนึ่งและกลับมาบรรเลงทำนองเดิมด้วยความเข้มเสียงที่ดังทันที พร้อมกับความมีนเมาของฤทธิ์สุราที่ทำให้บรรยากาศเข้มข้นขึ้น วัลลดีได้นำทำนองเดิมกลับมาอีกครั้ง แต่แปรทำนองเล็กน้อยในห้องที่ 80 คล้ายการตอบกลับของทำนองในมือซ้ายและมือขวาสั้น ๆ จนถึงห้องที่ 86

ห้องที่ 87 บรรเลงสเกลขาขึ้นในจังหวะที่ 1 และ 2 พร้อมกับอาเปรโวจังหวะขึ้นและขาลงในจังหวะที่ 3 และ 4 เสมือนอาการมีนเมาที่ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ร่างกายโยกไปโยกมา หน้าแดงก่ำ ไม่มีสติ จนกระทั่งในที่สุดอาการเมาเหล่านี้นักก็กลายเป็นการจับหลักอย่างสงบ รวากับว่าวัลลดีต้องการนำเสนอเรื่องราวที่มีความสุขของฤดูนี้ มีการดื่มฉลอง จากนั้นผู้คนต่างมีนเมาเพราะดื่มสุรากันอย่างหนักหน่วงและสุดท้ายก็หลับไปราวกับบทเพลงในฤดูใบไม้ร่วง

ตัวอย่างที่ 14 Autumn, Allegro ห้องที่ 70-77 แสดงคำกำกับ dolce ให้บรรเลงอย่างอ่อนหวาน นุ่มนวล

ห้องที่ 89 มีข้อความกำกับไว้ว่า “end their enjoyment by falling asleep” หมายถึงการยุติความมีนเมาหรือยุติความเพลิดเพลินที่ผ่านมาด้วยการผล็อยหลับไปอย่างสงบ ในตอนนี้ผู้วิจัยบรรเลงด้วยความนิ่งทั้งมือ แขนและร่างกาย จินตนาการและสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรับรู้ถึงความเงียบสงบ มือขวาบบรรเลงทำนองอย่างนุ่มนวล ไม่กระแทก มือซ้ายเสริมให้ทำนองดูไพเราะมากขึ้นโดย

บรรเลงคู่สามต่อกัน นิ้วทั้งสองที่บรรเลงขึ้นคู่ต้องลงพร้อมกันและไม่ดึงเกินไป ทำนองแรกอยู่ที่ห้อง 89-92 จากนั้นซ้ำทำนองอีกครั้งในห้องที่ 93-95 แต่ต่ำกว่าช่วงคู่เสียงในตอนต้น ห้องที่ 97 โน้ตแนวประกอบต่าง ๆ อาทิ โน้ตแนวอัลโตและเทเนอร์ บรรเลงด้วยความเบามาก (*pp*) เบากว่าทำนองหลัก ทั้งแนวบนในมือขวาและแนวเบสในมือซ้าย จากนั้นทำนองยังคงดำเนินต่อไปในลักษณะเดิมคือทำนองหลักบรรเลงยาวและแนวบรรเลงประกอบเป็นลักษณะขึ้นคู่ ในห้องที่ 98-105 จนจบ วิวัลตีประพันธ์ ในลักษณะคล้ายเดิมแต่ทดเสียงเล็กน้อย จนซ้ำทำนองเดิมและช่วงเสียงเดิมในห้องที่ 101-103 และ 103-105 จนพบเครื่องหมายยึดจังหวะก่อน บรรเลงช้าลงในโน้ต E และโน้ต G ตอนนี้ผู้วิจัยบรรเลงด้วยความเบามาก ๆ และให้เสียงต่อเนื่องกัน ใช้เพดิลตามแนวเบส และบรรเลงขึ้นคู่ด้วยความบรรจง สร้างสมดุลของเสียงให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด

จากนั้นกลับมาสู่ทำนองในตอนต้นอีกครั้ง ผู้วิจัยบรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังทันที พร้อมกับสร้างความรู้สึกสดใสอีกครั้งและจบลงด้วยคอร์ด F major แสดงถึงความสดใสที่ไม่มีวันสิ้นสุดของฤดูใบไม้ร่วง

ตัวอย่างที่ 15 Autumn, Allegro ห้องที่ 89-105 แสดงช่วง “end their enjoyment by falling asleep”

3.1.4 Winter

บทเพลง *คอนแชร์โตฤดูหนาวในกุญแจเสียงเอฟไมเนอร์ (Concerto in F minor “Winter”, Op.8 No.4)* ซึ่งผู้วิจัยแสดงเฉพาะท่อนแรก (Allegro molto) เท่านั้น มีบทกลอนกำกับบทเพลงใจความว่า

“To shiver, frozen, and icy snow.

In the bitter blast of a horrible wind

To run, constantly stamping one’s feet.

And to feel one’s teeth chatter on account of the excessive cold.”

เป็นการบรรยายถึงฤดูหนาวที่มีทั้งหิมะและเกล็ดน้ำแข็ง ทำให้อากาศหนาวมาก บางครั้งยังมีสายลมที่โหดร้าย ผู้คนต่างวิ่งเพราะความหนาวสั่นและมีเสียงคล้ายกับฟันกระทบกันตลอดเวลาเพราะความหนาวเหน็บ โน้ตตัวแรกคล้ายการเล่าเรื่องราวของเกล็ดหิมะที่กำลังร่วงหล่นลงมาช้า ๆ อย่างไม่ขาดสาย ผู้วิจัยเริ่มด้วยความเข้มเสียงดังปานกลาง บรรเลงสั้นในแนวมือซ้ายที่คล้ายกับเสียงของไวโอลินที่สั้นอย่างรวดเร็ว ในมือขวาบรรเลงคอร์ด เริ่มจาก F minor, G diminished, B-flat minor, F dominant seventh, G major และ A diminished ตามลำดับ การบรรเลงคอร์ดพร้อมกันทั้ง 3 โน้ตด้วยปลายนิ้วที่โค้งและคมทำให้สร้างเสียงที่ถูกต้องได้ จากนั้นบรรเลงโน้ตแนวนอนด้วยเสียงที่สั้น ผู้วิจัยจินตนาการและสร้างภาพบรรยากาศให้เหมือนฤดูหนาวที่เย็นยะเยือก และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกไปยังผู้ฟังให้มากที่สุด ในตอนนี้ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 เนื่องจากต้องการสร้างเสียงที่คล้ายกับบรรยากาศในฤดูหนาว มีหิมะตก แสดงถึงความแข็งทื่อของร่างกาย เสียงฟันที่กระทบกันเมื่อเกิดความรู้สึกสั่น ฉะนั้นถ้าใช้เพดัลยาวอาจทำให้เกิดเสียงที่กังวาน อิมคริม ฟิง ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับการบรรเลงในตอนนี้

ตัวอย่างที่ 16 Winter, Allegro molto ห้องที่ 1-11 แสดงช่วง “To shiver, frozen and icy snow”

To shiver, frozen, amid icy snow
Allegro molto

จากนั้นเพิ่มอรรถรสของบทเพลงมากขึ้นคล้ายกับลมพายุที่พัดโหมกระหน่ำเข้ามาทันที ผู้วิจัยเริ่มบรรเลงด้วยความดังมากทันที มือซ้ายเน้นโน้ต C มือขวาบรรเลงอาร์เปจโจ (Arpeggio) คอร์ด C minor โน้ตเข้บ็ตสามชั้นที่รวดเร็วและแข็งแรง มีเครื่องหมายเชื่อมเสียง (Slur) เป็นคู่ ๆ เช่น ในห้องที่ 11 เชื่อมโน้ต C ไปหาโน้ต C ที่สูงขึ้น จากนั้นเชื่อมโน้ต C ไปหาโน้ต G ทั้งนี้ผู้วิจัยบรรเลงยกนิ้วขึ้นและยาวต่อเนื่องกัน จนในจังหวะที่ 3 บรรเลงโน้ตโครมาติกขาลงที่ยาวต่อเนื่องและเกิดซ้ำอีกครั้งในจังหวะที่ 4 คล้ายกับเสียงพายุที่โหมกระหน่ำ

ในตอนนีใช้เพดัลในจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 ห้องที่ 13 บรรเลงโน้ตอาร์เปจโจซ้ำในคอร์ด C minor โดยเน้นโน้ต C ในจังหวะหลักและจังหวะยกที่ 1 และ 2 จากนั้นกลับมาบรรเลงสั้น ๆ อีกครั้งคล้ายกับหิมะที่ตกลงมา ผู้วิจัยบรรเลงยาวต่อเนื่องรวดเร็วคล้ายกับพายุ จากนั้นกลับมาบรรเลงสั้นในโน้ตเข้บ็ตหนึ่งชั้นเบาเล็กน้อย ทำนองดำเนินไปเช่นเดิมจนกลับมาซ้ำอีกครั้งแต่เริ่มด้วยโน้ต E-flat บรรเลงแบบอาร์เปจโจและโครมาติก จากนั้นกลับมาบรรเลงสั้นเช่นเดิมโดยเริ่มที่โน้ต G จนถึงห้องที่

ตัวอย่างที่ 17 Winter, Allegro molto ห้องที่ 12-16 แสดงช่วง “Horrible wind”

HORRIBLE WIND
in the bitter blast of a horrible wind;

ห้องที่ 19 ทำนองดำเนินคล้ายเดิมแต่แตกต่างกันในเรื่องสีสันทันเสียง ใช้เพเดิลยาวในห้องนี้ในจังหวะที่ 1 และ 3 ผู้วิจัยได้เริ่มจากเสียงเบาจนถึงห้องที่ 22 ผู้วิจัยใช้กำลังแขนมากขึ้น มือซ้ายบรรเลงด้วยความแข็งแรงและมีเสียงกังวาน ตลอดจนใช้ปลายนิ้วบรรเลงโน้ตเบสที่สำคัญอย่างมากอีกด้วย

ทำนองดำเนินไปจนถึงห้องที่ 22 จังหวะที่ 3 มีข้อความกำกับว่า “Running about and stamping one’s feet for the cold” เสมือนการเล่าเรื่องราวของผู้คนที่วิ่งหนีด้วยความสิ้นกั้วเพราะความหนาวเย็น ตรงนี้สามารถเพิ่มสีสันทันองให้หน้าสนใจมากขึ้นได้โดยในจังหวะที่ 4 ของห้องที่ 22 ไม่ใช่เพเดิลใด ๆ ทั้งสิ้น ก่อนเริ่มใช้เพเดิลในจังหวะที่ 1, 2 และยกในจังหวะที่ 3 จนถึงห้องที่ 25

ทำนองในห้องที่ 23 ดำเนินด้วยคอร์ด F minor และ D-flat major ที่บรรเลงคอร์ดและขึ้นคู่แนวมือซ้ายบรรเลงคู่แปด ผู้วิจัยบรรเลงด้วยเสียงเบาไปดังและกลับมาเบาในจังหวะที่ 1 และ 2 จากนั้นเริ่มจากเบาในจังหวะที่ 3 และดังอีกครั้งในจังหวะที่ 4 ใช้เทคนิคเช่นนี้จนถึงห้องที่ 25 แนวมือซ้ายลดโน้ตเบสลงมาจากโน้ต F, E-flat และ D ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยให้ความสำคัญกับแนวเบสเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 18 Winter, Allegro molto ห้องที่ 22-25 “Running about and stamping one’s feet for the cold”

RUNNING ABOUT AND STAMPING ONE'S FEET FOR THE COLD
to run, constantly stamping one's feet;

ในห้องที่ 26 ดำเนินทำนองในลักษณะเดิม แต่ระว่างเรื่องของการแบ่งประโยค ผู้วิจัยบรรเลงโน้ตโครมาติกเข้าไปมา เปิดและปิดประโยคด้วยเสียงเบา ยกมือขึ้นก่อนบรรเลงประโยคถัดไปในแนวมือขวา และฝึกซ้อมแบบฝึกหัดที่เพิ่มทักษะให้ข้อนิ้วแข็งแรงมากขึ้น อาทิ ซ้อมสเกลแบบเสียงสั้น ๆ การดำเนินทำนองคล้ายกับการวิ่งหนีที่ไม่มีวันสิ้นสุด บรรเลงยาวต่อเนื่องกันโดยไม่ติดขัดหรือตะกุกตะกัก สังเกตได้ว่าแนวมือขวามีโน้ตเข้บ็ตสามชั้นที่วิ่งตลอดเวลา ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับแนวทำนองหลัก ในห้องที่ 28 เริ่มบรรเลงเบาและค่อย ๆ เพิ่มความเข้มเสียงจนดังขึ้นในจังหวะที่ 1 ของห้องที่ 29

ในจังหวะยกที่ 1 เริ่มด้วยความเข้มเสียงที่เบาในโน้ตเข้บ็ตสามชั้น ต้องแบ่งประโยคให้ดีขึ้น ในตอนนี้ทำนองดำเนินไปเช่นเดิม และเช่นเดียวกัน ความเข้มเสียงเริ่มจากเบาและดังขึ้น ผู้วิจัยวางแผนการบรรเลงในมือขวาแต่ละจุดไว้ล่วงหน้า โดยคิดว่าควรบรรเลงต่อไปในทิศทางใด วางนิ้วแบบใด เพื่อให้สามารถจัดเรียงทิศทางของทำนองให้ต่อเนื่องที่สุด

จากนั้นทำนองเดิมในตอนต้นกลับมาอีกครั้งคล้ายเกล็ดหิมะและความหนาวเย็นที่กลับมา แต่ในครั้งนีเหมือนว่าผู้คนที่ผ่านวิกฤตการณ์ที่โหดร้ายมาได้ครั้งหนึ่งแล้ว ผู้วิจัยใช้เพดัลน้อยมากโดยใช้ในจังหวะที่ 1 เท่านั้น จากนั้นในห้องที่ 43 จังหวะที่ 3 เพิ่มความเข้มเสียงจากเบาไปดังขึ้น บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังทันทีในห้องที่ 44 ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการแบ่งประโยคในมือขวาเช่นเดิม

จากนั้นในห้องที่ 47 มีข้อความกำกับว่า “and to feel one’s teeth chatter on account of the excessive cold” ในตอนนี้ผู้วิจัยกลับมาสร้างบรรยากาศและสีสันทันที่แตกต่างอีกครั้ง ทุกอย่างเริ่มเบาลง ในแนวมือขวาบรรเลงโน้ตเพียง 2 ตัวสลับไปมาอย่างรวดเร็วในโน้ตเข้บ็ตสาม

ชั้นเท่านั้น แต่แนวมือซ้ายบรรเลงโน้ตคู่สามและคู่ห้า ผู้วิจัยใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 และ 2 ก่อนยก เล็กน้อยในจังหวะที่ 3 และ 4

ตัวอย่างที่ 19 Winter, Allegro molto ห้องที่ 47-55 “and to feel one’s teeth chatter on account of the excessive cold”

and to feel one's teeth chatter on account of the excessive cold;

47

52

segue

จากนั้นทำนองหลักในช่วงต้นของตอนแรกกลับมาอีกครั้งด้วยความดัง ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับตัวหยุดในแนวมือซ้าย โดยไม่ใช้เพดัลในจังหวะที่ 2 บรรเลงเทคนิคคล้ายเดิม โน้ตตัวบนของแนวมือขวามีความสำคัญ โน้ตแต่ละตัวดังเบาไม่เท่ากัน ค่อย ๆ ดังขึ้นจนถึงดังมาก จากนั้นกลับมาเบาในจังหวะที่ 1 ของห้องถัดไป บรรเลงดังขึ้นจนถึงดังมากและกลับมาเบาอีกครั้งในจังหวะที่ 1 ถัดไป ทำเช่นนี้จนถึงห้องที่ 60 เพื่อเพิ่มอารมณ์ที่น่าสนใจ ต้องถ่ายถอดทำนองหลักให้ชัดเจนที่สุด และยังคงต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรับรู้ถึงความหนาวเย็นของฤดูกาลนี้ได้อย่างไร้ที่ติ

ในห้องที่ 60 บรรเลงคอร์ดในแนวมือขวาและหน้าหน้านิ้วไปที่แนวทำนองหลัก ในมือซ้ายมีการแบ่งประโยคที่น่าสนใจของจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 ตอนนี้นับบรรเลงดังมากขึ้นจนจบคอร์ด F minor ด้วยความมั่นใจ กดค้ำไว้ 4 จังหวะก่อนยกมือขึ้นด้วยความนุ่มนวลเพื่อให้เสียงคงเดิม ค่อย ๆ ปล่อยเพดัลจนกระทั่งเสียงหายไป ถือเป็นการเล่นสุดของฤดูกาลหนาว

วิวัตติพรรณนาถึงภาพและความรู้สึกตามความหมายของบทเพลงฤดูกาล นำเสนอผ่านบทเพลงและสร้างแรงบันดาลใจให้กับคีตกวีคนอื่นในศตวรรษที่ 20 เช่นโทนีที่ได้เรียงเรียงบทเพลงชุดนี้ในรูปแบบเปียโนคู่เอ็ด และมีการเรียบเรียงสำหรับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ อีกมากมาย บทเพลงมีความสมบูรณ์และสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรู้สึกเหมือนถูกดูดเข้าสู่จินตนาการเสมือนจริง สามารถทำให้ผู้ฟังหลงใหลอยู่ในอารมณ์ความรู้สึกของฤดูนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยเน้นศึกษาตีความและควบคุม

เทคนิคการบรรเลง โดยเฉพาะการควบคุมน้ำหนักนิ้ว เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและบรรยากาศของบทเพลงให้ถูกต้องและชัดเจน

3.2 เพลงชุด *The Seasons, Op.37a*

3.2.1 January (At the Fireside)

บทเพลง January (มกราคม) อยู่ในกุญแจเสียง A major ในสังคีตลักษณะสามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 3/4 และมีคำกำกับว่า Moderato semplice, ma espressivo มีอัตราความเร็วปานกลาง มีความสบาย ๆ ง่าย ๆ และแสดงความรู้สึกออกมาผ่านบทเพลง และมีแนวคิดจากบทกวีของอเล็กซานเดอร์ พุชกิน (Alexander Pushkin, ค.ศ.1799-1837) กวีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของรัสเซีย ใจความว่า

A little corner of peaceful bliss,
the night dressed in twilight
the little fire is dying in the fireplace,
and the candle has burned out.

บทกวีกล่าวถึงฤดูหนาวในเดือนมกราคม ไซคอปสกีได้พรรณนาถึงมุมเล็ก ๆ ที่มีความสุข มีการจุดไฟเทียนที่ผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยลง มีความอบอุ่นที่เข้ามาแทนที่ มีทำนองที่สวยงาม และเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

ทำนองหลักในตอนแรกอยู่ที่มือขวา ค่อย ๆ เคลื่อนที่จากชั้นคู่ขนาดเล็กไปจนถึงชั้นคู่ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนองตลอดเวลา ไม่เคลื่อนที่ไปทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อย่างเฉพาะเจาะจง แนวเบสเคลื่อนที่ลงและขึ้นเพียงหนึ่งโน้ตเท่านั้น เช่น จากโน้ต D, C-sharp, B, A และ G-sharp ทำนองหลักในตอนแรกอยู่ที่ห้อง 1-3 และซ้ำอีกครั้งหนึ่งและเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในห้องที่ 7-9 ใน 2 ห้องนี้มีการซ้ำทำนองแต่เพิ่มความดังขึ้นทีละน้อย ผู้วิจัยได้สร้างความแตกต่างของทำนองอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดสีสันและเพิ่มบรรยากาศให้น่าสนใจมากขึ้น จากนั้นในห้องที่ 10 บรรเลงเบาและช้าลงจนขึ้นประโยคใหม่ในห้องถัดไป ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับโน้ตสั้นในห้องที่ 2 และห้องที่ 6 เนื่องจากทำนองส่วนใหญ่เป็นการบรรเลงยาวและต่อเนื่องกัน ตรงนี้จึงเป็นจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่งที่ควรบรรเลงให้ชัดเจน ผู้วิจัยเปลี่ยนเพดัลทุกจังหวะที่ 1 ของทุกห้อง

ตัวอย่างที่ 20 January, Moderato semplice, ma espressivo ห้องที่ 1-5

Moderato semplice ma espressivo

The image shows a musical score for the first five measures of Chopin's 'January' (Op. 25, No. 1). The title is 'Moderato semplice ma espressivo'. The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It includes fingerings for both hands and dynamics such as 'p' (piano) and 'f' (forte). A watermark of the Thai Ministry of Education is visible in the background.

ห้องที่ 11 กลับมาอยู่ในจังหวะเดิมเช่นเดียวกับตอนเริ่มต้น แต่แนวมือซ้ายมีโน้ตหลายแนวมากขึ้นทำให้เสียงหนาขึ้นอย่างชัดเจน ผู้วิจัยเปลี่ยนเพดัลถึง 2 ครั้งทั้งในจังหวะที่ 1 และ 2 เพื่อให้เสียงไม่ฟุ้งเบลจนเกินไป ในห้องที่ 12 แนวทำนองมือขวาบรรเลงขึ้นคู่ ผู้วิจัยเลือกใช้นิ้ว (Fingering) ตามที่โน้ตเพลงกำหนด (โน้ตเพลงฉบับ Edition Peters Nr.3781) เนื่องจากต้องการเสียงที่ต่อเนื่องกัน ในห้องที่ 15 เพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นจนอยู่ในระดับเสียงดัง (*f*) ในห้องที่ 19

ผู้วิจัยข้อมแนวมือขวาเพิ่มเติมเนื่องจากต้องการถ่ายทอดให้ชัดเจนเนื่องจากมีเนื้อดนตรีเพิ่มขึ้นซึ่งอาจทำให้เสียงของทำนองหลักหายไป ผู้วิจัยบรรเลงโน้ตในลักษณะแนวนอนหมายถึงบรรเลงทำนองให้ยาวต่อเนื่องเชื่อมต่อกันในลักษณะแนวนอน ซึ่งต่างออกไปอย่างชัดเจนจากการบรรเลงในแนวตั้งที่เป็นลักษณะเสียงสั้นและขาดออกจากกัน ทั้งนี้เพื่อให้ทำนองมีความไพเราะ ไม่แข็งกระด้าง

เมื่อจบห้องที่ 20 ผู้วิจัยเว้นระยะครู่หนึ่งก่อนกลับมาบรรเลงอีกครั้งในห้องที่ 21-28 ซึ่งเป็นการกลับมาของทำนองเดิมในห้องที่ 1-8 ก่อนเข้าสู่ทำนองใหม่ตอน B ในห้องที่ 29 โดยเปลี่ยนกุญแจเสียงไปยัง G major ที่เปิดมาด้วยเสียงเบา หวานกว่า นุ่มนวลกว่าและเสียงยาวต่อเนื่องกว่าในตอนต้น ในห้องที่ 31-32 ทำนองซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่ผู้วิจัยบรรเลงเบากว่าห้องที่ผ่านมา การบรรเลงเช่นนี้ต้องคำนึงถึงหลักความเป็นจริง บรรเลงเบาแต่ทำนองหลักยังชัดเจน ไม่ใช่เบาจนไม่ได้ยินอะไรเลย ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญอีกประการหนึ่งในตอนนี้

ผู้วิจัยวางแผนความเข้มเสียงในแต่ละชุดเพื่อให้การซ้ำในชุดที่ 3 นั้นยังมีทำนองหลักที่ชัดเจน และสร้างสีสันที่แตกต่างกันทั้ง 3 ชุด ในห้องที่ 36 เพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นจนเข้าสู่ห้องที่ 37 ผู้วิจัยยึดจังหวะเล็กน้อยก่อนบรรเลงทำนองใหม่ที่สำคัญในห้องที่ 37 เพื่อเพิ่มอรรถรส

ตัวอย่างที่ 21 January, *Meno mosso* ห้องที่ 33-36

ในห้องที่ 37 เป็นต้นไป ทำนองหลักอยู่ในจังหวะที่ 1, 2 และ 3 และเน้นโน้ตในจังหวะเหล่านี้เช่นกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าเล่นแบบกระแทก บทเพลงดำเนินมาถึงห้องที่ 47 ที่ทำนองในห้องที่ 30 กลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยบรรเลงช้าลงและเพิ่มความเข้มเสียงขึ้นในห้องที่ 51 ก่อนเข้าสู่ประโยคใหม่ในห้องที่ 52 ซึ่งในห้องที่ 37 บรรเลงคอร์ด D-flat major แต่ห้องที่ 52 บรรเลงคอร์ด B major ทำนองเคลื่อนที่ไปข้างหน้าจนในห้องที่ 58 เพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นและช้าลงจนจบตอน B

ตัวอย่างที่ 22 January, *Meno mosso* ห้องที่ 58-62

จากนั้นเป็นการซ้ำของทำนองหลักในตอน A อีกครั้งในห้องที่ 91 โดยเปลี่ยนแปลงทำนองเล็กน้อย ห้องที่ 92 เน้นโน้ตสั้นเพื่อสร้างสีสัน จากนั้นบรรเลงเสียงยาวเช่นเดิม ในห้องที่ 95 บรรเลง

ถามตอบระหว่างมือขวาและมือซ้าย จากนั้นบรรเลงต่อเนื่องโดยใช้เพเดิลยาวในห้องที่ 99 จนจบเพลง ด้วยเสียงที่เบาและหายไปด้วยคอร์ดโทนิค เป็นการสิ้นสุดเดือนมกราคมนั่นเอง

ตัวอย่างที่ 23 January, Moderato semplice, ma espressivo ห้องที่ 102-105

3.2.2 February (Carnival)

บทเพลง February (กุมภาพันธ์) อยู่ในกุญแจเสียง D major ในสังคีตลักษณะสามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 2/4 และมีคำกำกับว่า Allegro giusto มีอัตราเร็วและบรรเลงตามอัตราจังหวะอย่างเคร่งครัด และมีแนวคิดจากบทกวีของปีเตอร์ วาแชมสกี (Peter Vyazemsky, ค.ศ.1792-1878) กวีเอกของจักรวรรดิรัสเซีย ใจความว่า

At the lively Mardi Gras
soon a large feast will overflow.

กล่าวถึงฤดูหนาวในเดือนกุมภาพันธ์ ไซคอปสกีพรรณนาถึงเทศกาลคาร์นิวัล (Carnival) ที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน การสังสรรค์ที่รื่นเริงบันเทิงอย่างมากในวันมาร์ดีกราส (Mardi gras) ซึ่งเป็นวันเฉลิมฉลองก่อนการอดอาหารของพวกเขา ไซคอปสกีสร้างบรรยากาศผ่านความสนุกสนานของบทเพลงได้อย่างสมบูรณ์ ทำนองมีความรวดเร็ว สดใส และความตื่นเต้น

ทำนองหลักอยู่ในแนวบนของมือขวา ห้องที่ 1-4 บรรเลงยาวในจังหวะที่ 1 จากนั้นยกมือเล็กน้อยและบรรเลงยาวในจังหวะที่ 2 เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเสียงให้สนุก ตื่นเต้น โดยเสียงไม่ยาวต่อเนื่องกันมากเกินไป ห้องที่ 3 บรรเลงสั้นในแนวมือขวา ส่วนมือซ้ายบรรเลงยาวโดยเน้นคอร์ด D dominant seventh สลับกับห้องที่ 4 ที่มีมือซ้ายบรรเลงสั้นแต่มือขวาบรรเลงยาว ในตอนนี้ผู้วิจัยข้อมเน้นโน้ตตัวบนในคอร์ด D major สลับกับคอร์ด G minor เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของนิ้วและให้เสียงคมชัดที่สุด ทำนองหลักในตอนแรกกลับมาซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 5-7 และไล่สเกล D major ไป G minor ในห้องที่ 8 ผู้วิจัยเพิ่มความเข้มเสียงจนถึงดังมาก (ff) ถ่ายทอดเสียงให้มีความคมชัดเพื่อให้บทเพลงมีความเร้าใจยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 24 February, Allegro giusto ห้องที่ 1-9

Allegro giusto

ห้องที่ 9 มีทำนองใหม่เกิดขึ้น มีจังหวะขัดในมือซ้ายและมือขวาเล็กน้อย ซึ่งต้องระวังในแนวมือขวาเพราะจังหวะที่ 1 ไม่ใช่ทำนองหลัก ห้องที่ 10 ได้ซ้ำทำนองอีกครั้ง จากนั้นทำนองหลักอยู่ในจังหวะที่ 1 และ 2 ซึ่งผู้วิจัยเปลี่ยนเพดัลในจังหวะนี้เช่นกัน

ผู้วิจัยยกมือขึ้นเล็กน้อยในจังหวะยกที่ 2 ของทุกห้องและกลับมาบรรเลงต่อเช่นเดิม ทำเช่นนี้จนถึงห้องที่ 22 เพื่อให้เสียงไม่ยาวจนเกินไปและยังเป็นการปิดประโยคสั้น ๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น คำนี้ถึงความเข้มเสียงที่ค่อย ๆ ดังขึ้นและเบาลงเพื่อเพิ่มอารมณ์ให้กับตอนนี้อีกด้วย จากนั้นในห้องที่ 23 บรรเลงโดยปลายนิ้วที่คม ชัด สั้น และได้ยินเสียงชัดทุกโน้ต ระวังการเน้นในจังหวะที่ 2 ซึ่งบรรเลงด้วยความดังมาก (*ff*)

บทเพลงนี้ใช้กำลังนิ้วที่แข็งแรง ในห้องที่ 26 มีโน้ตวิ้งของทำนองอีกครั้งหนึ่งในแนวมือขวา สลับกับมือซ้าย ทั้งยังเปลี่ยนเพดัลทุกครั้งในจังหวะที่ 1 และ 2 และเช่นเดียวกันในแนวมือขวาจังหวะยกที่ 1 และ 2 ที่เป็นโน้ตคู่โดยบรรเลงเบามาก ผู้วิจัยบรรเลงทำนองหลักด้วยนิ้วโป้งมือขวาเนื่องจากเป็นนิ้วที่แข็งแรงที่สุดและทำให้ได้ยินเสียงชัดเจน จากนั้นมีการนำทำนองในห้องที่ 27-30 มาซ้ำในห้องที่ 31-34

ตัวอย่างที่ 25 February, Allegro giusto ห้องที่ 27-33

ห้องที่ 39 ทำนองหลักเปลี่ยนมาอยู่ในแนวมือซ้าย เป็นการบรรเลงสั้นและโน้ตวิ่งเช่นเดียวกับตอนก่อนหน้าในห้องที่ 27 แต่ในห้องที่ 35 เน้นจังหวะยกที่ 2 และห้องที่ 36 เน้นจังหวะยกของจังหวะที่ 1 เป็นการสร้างความประหลาดใจขึ้นเล็กน้อย ดำเนินต่อไปจนสลับทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในมือขวาห้องที่ 32 และ 41 เช่นเดียวกันกับทำนองหลักมือซ้ายในห้องที่ 39 ผู้วิจัยบรรเลงโต้ตอบระหว่างมือซ้ายและมือขวาเหมือนการพูดคุยกัน สร้างสีสัน จังหวะชัด เสียงสั้น เสียงยาว การเน้นเสียงและความเข้มเสียง ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าถึงเทศกาลคาร์นิวัลได้อย่างสมบูรณ์

ห้องที่ 43 เพิ่มความดั่งขึ้นในคอร์ด B minor ผู้วิจัยบรรเลงโดยใช้ปลายนิ้วที่คมซึ่งหมายถึงการลงน้ำหนักบนคีย์เปียโนโดยใช้ปลายนิ้วให้เสียงชัดทุกตัว และเน้นคอร์ด G major ในจังหวะยกที่ 2 ผู้วิจัยใช้เพดัลเล็กน้อย จากนั้นเน้นโน้ตในจังหวะที่ 1 และ 2 คือโน้ต E-sharp และ F-sharp จากนั้นซ้ำทำนองอีกครั้งหนึ่งจนเปลี่ยนเป็นคอร์ด D major และเน้นคอร์ด B-flat major เช่นเดิม

บทเพลงดำเนินต่อไปจนถึงห้องที่ 50 มีการใช้โน้ตโครมาติก ไชคอฟสกีต้องการให้เสียงมีความต่อเนื่องกัน จึงต้องใช้นิ้ว 4 ในคีย์ดำทั้งมือซ้ายและมือขวา แต่ในคีย์ขาวใช้นิ้ว 5 และเน้นจังหวะที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้ใช้เพดัลสั้น ๆ ทุกจังหวะที่ 1 และ 2 เพื่อให้เสียงต่อเนื่องกันและไม่ฟังจนเกินไป มีโน้ตวิ่งซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 55-58 คือโน้ต G-sharp, A, B, C และ D-sharp, E, G-sharp, A ตรงนี้ผู้วิจัยใช้นิ้วตามที่โน้ตเพลงกำหนด (ใช้โน้ตเพลงฉบับ Edition Peters Nr.3781) และเพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นจนถึงห้องที่ 5

ตัวอย่างที่ 26 February, Allegro giusto ห้องที่ 50-58

มีการนำทำนองในตอนแรกกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง จนดำเนินเข้าสู่ตอน B ห้องที่ 85 บรรยากาศในตอนนี้ให้ความรู้สึกที่มั่นคงและแข็งแรงกว่าตอนเดิม เน้นจังหวะที่ 1 โดยใช้นิ้วโป้งและนิ้วก้อยในการบรรเลงคู่แปด ใช้นิ้วชี้ในการบรรเลงทำนองหลัก โดยยกเปลี่ยนเฉพาะนิ้วชี้เท่านั้น ในประโยคปิดต้องบรรเลงเบาทุกครั้ง ห้ามกระแทก จากนั้นบรรเลงยาวต่อเนื่องกันในห้องที่ 89 ซึ่งทำนองหลักอยู่ในแนวมือขวา ได้ต่อกับทำนองเดิมอีกครั้งแต่เปลี่ยนช่วงเสียงต่ำลงมาอยู่ในแนวมือซ้าย ห้องที่ 97 เปลี่ยนท่วงทำนองอีกครั้งหนึ่ง แต่บรรเลงในลักษณะรูปแบบเดิม ในการบรรเลงคู่แปดต้องระวังการเกร็งไหล่และนิ้ว เนื่องจากต้องใช้แรงมาก ความเข้มเสียงที่ตั้งและจังหวะเร็วอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 27 February, L'istesso tempo ห้องที่ 85-89

L'istesso tempo

ทำนองดำเนินต่อไปจนเข้าสู่ห้องที่ 117 ทำนองมือขวามีโน้ตวิ้งเข้ตสองชั้น ผู้วิจัยใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 และ 2 เท่านั้น แนวมือขวาบรรเลงยาวต่อเนื่องในขณะที่มือซ้ายบรรเลงสั้น ๆ ต้องใช้

สมาธิและควบคุมจังหวะให้คงที่ มีทำนองซ้ำอีกโดยเปลี่ยนช่วงเสียงคู่แปดนั่นเอง จากนั้นดำเนินต่อไปจนนำทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้งก่อนเข้าสู่ช่วงโคดา

ตอนจบของบทเพลงมีโน้ตวิ้งเข็บตสองชั้นที่บรรเลงสั้นและคม และมีความเข้มเสียงที่ดังมาก ทำนองดำเนินต่อไปจนค่อย ๆ ลดความเข้มเสียงลง มีการยึดจังหวะเล็กน้อย ผู้วิจัยหยุดบรรเลงชั่วคราวตามเครื่องหมายยึดจังหวะ (fermata) ในห้องที่ 167 ก่อนกลับมาบรรเลงด้วยความดังมากที่สุด (fff) มีการใช้คอร์ด G minor และส่งเข้าสู่คอร์ดโทนิค D major ด้วยความสนุกสนานและเร้าใจที่เกิดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์

3.2.3 March (Song of the Lark)

บทเพลง March (มีนาคม) อยู่ในกุญแจเสียง G minor ในสิ่งตีพิมพ์สองตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 2/4 และมีคำกำกับว่า Andantino espressivo บรรเลงด้วยความรู้สึกค่อนข้างสบาย และอยู่ในอัตราเร็ว และมีแนวคิดจากบทกวีของอพอลลอน เมย์คอฟ (Apollon Maykov, ค.ศ.1821-1897) กวีชาวรัสเซีย ใจความว่า

The field shimmering with flowers,
the stars swirling in the heavens,
the song of the lark
fills the blue abyss.

กล่าวถึงฤดูหนาวในเดือนมีนาคม ไซคอปสกีพรรณนาถึงทุ่งดอกไม้ที่กำลังเบ่งบานคล้ายกับการเข้าสู่ฤดูกาลใบไม้ผลิในเดือนถัดไป ดวงดาวที่ระยิบระยับบนท้องฟ้า บทเพลงดำเนินไปด้วยความสุขและสนุกสนาน เปิดด้วยตอนเกริ่นนำ 2 ห้อง (Introduction) ด้วยคอร์ด G minor และเน้นโน้ตตัวบนให้ต่อเนื่องกัน ในตอนนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มอรรถรสให้น่าสนใจก่อนนำเข้าสู่เรื่องราวด้วยการเพิ่มความเข้มเสียงและยึดทำนองเพิ่มขึ้น ทำนองหลักในแนวมีฮวาบรรเลงแบบยาว ห้องที่ 3 และ 4 เน้นโน้ตในจังหวะที่ 2 เพื่อให้เกิดการดำเนินไปข้างหน้าของแนวทำนอง จากนั้นทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่งแต่ลดลงคู่แปดและบรรเลงเช่นเดิม ผู้วิจัยระวังการใช้เพเดิลไม่ให้เสียงฟุ้ง เปลี่ยนเพเดิลทุกครั้งในจังหวะที่ 1 และ 2 ทำนองยังคงดำเนินต่อไปด้วยเสียงที่สว่างาม ไม่หนาจนเกินไป คล้ายกับการดื่มด่ำความสุขท่ามกลางดวงดาวที่ระยิบระยับบนท้องฟ้า

ตัวอย่างที่ 28 March, Andantino espressivo ห้องที่ 1-8

Andantino espressivo

ผู้วิจัยบรรเลงโน้ตสั้นให้ชัดเจนในจังหวะยกที่ 3, 5, และ 7 เพื่อสร้างสีสันให้ทำนองในตอนแรกไม่น่าเบื่อเกินไป จากนั้นทำนองใหม่เกิดขึ้นในตอน B อีกครั้งในห้องที่ 11 โดยค่อย ๆ เพิ่มความเข้มเสียงที่ดังขึ้น มีคำกำกับว่า un Pochettino piu mosso คล้ายการบรรเลงด้วยเครื่องสาย มีอัตราจังหวะที่ค่อย ๆ เร็วขึ้น ในตอนนี้แนวมือขวาบรรเลงสั้นแต่มือซ้ายบรรเลงยาวต่อเนื่อง ห้องที่ 13 ใช้โน้ตอชชาคาตุราหรือโน้ตเปียด (Acciaccatura) ซึ่งหมายถึงโน้ตที่ไม่ต้องนับจังหวะ แต่จะเล่นเปียดมาก่อนโน้ตหลักอย่างรวดเร็ว บรรเลงยาวและสั้นทันทีในจังหวะที่ 2 และมีโน้ตเปียดในจังหวะที่ 2 และจังหวะยกที่ 2 ซึ่งต้องระวังอย่างมาก บรรเลงโน้ตเปียดยาวแต่โน้ตถัดไปต้องบรรเลงสั้นทันที และต้องควบคุมประโยคปิดให้สวยงามจนทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 16 ที่ใช้เทคนิคเช่นเดิม ความเข้มเสียงเพิ่มขึ้นและลดลงก่อนเปลี่ยนทำนองใหม่อีกครั้ง

ทำนองดำเนินต่อไปจนในห้องที่ 23 ในโน้ตสามพยางค์ จากนั้นตามด้วยโน้ตสั้นเขบีตหนึ่งขึ้นในมือซ้าย ผู้วิจัยไม่ได้ใช้เพดัลใด ๆ ทั้งสิ้น และต้องระวังโน้ตกระโดดในมือซ้าย รวมทั้งเสริมทำนองหลักมือขวาให้น่าฟังมากยิ่งขึ้น มือขวาบรรเลงโน้ต D ต่ำลงคู่แปดและต่ำลงอีกครั้งในมือขวา ผู้วิจัยต้องซ้อมให้ตรงตามที่ไซคอปสกีต้องการนำเสนอคือโน้ต D ตัวแรกต้องบรรเลงสั้น แต่โน้ตถัดไปบรรเลงยาวต่อเนื่องกันโดยเปลี่ยนจากนิ้ว 1 มาเป็นนิ้ว 5 บรรเลงตั้งขึ้นจนในห้องที่ 28 จึงเบาลง

ตัวอย่างที่ 29 March, Andantino espressivo ห้องที่ 24-30

ห้องที่ 28 ใช้คอร์ด D major สลับกับคอร์ด G diminished บรรเลงช้าลงจนเสียงจางหายไป คล้ายกับความสุขที่กำลังจะจบสิ้น ทำนองตอน A กลับมาอีกครั้งหนึ่ง ในส่วนนี้ต้องระวังการใช้เพดัล ไม่ให้มากเกินไป พยายามควบคุมนิ้วให้ดีและถ่ายทอดออกมาให้ผู้ฟังเข้าถึงบรรยากาศของเดือน มีนาคมได้อย่างสมบูรณ์

ในตอนสุดท้ายผู้วิจัยแสดงความรู้สึกมากขึ้นและถ่ายทอดออกมาให้ไม่น่าเบื่อ เนื่องจาก ทำนองคล้ายกันมาก ในตอนจบทำนองค่อย ๆ ลดความเข้มเสียงลงจาก *p* สู่อัน *pp* และดำเนินไปจนจบ ด้วย *ppp* ในมือซ้ายใช้คอร์ด G minor สลับกับคอร์ด D major แต่คอร์ดในมือซ้ายมาในจังหวะยกที่ 1 และ 2 ซึ่งอาจทำให้ทำนองหลักในมือขวาขาดความไพเราะได้ถ้าควบคุมน้ำหนักนิ้วไม่ดี ต้องฝึกซ้อม และวางแผนการใช้ความเข้มเสียง รวมทั้งแบ่งตอนการลงน้ำหนักให้ชัดเจน

บทเพลงจบด้วยคอร์ด G minor ที่ค่อย ๆ จางหายไป มือขวาคัดน้ำหนักของคีย์เพียงครั้งหนึ่ง เพื่อให้เสียงที่ออกมามีความค่อย ๆ เบาลงจนหายไป ในส่วนนี้ใช้เพดัลยาวในห้องที่ 45-46 ควบคุมให้เสียง บางเบาคล้ายกับความสุขที่กำลังจะจบไปพร้อมกับฤดูกาลนี้

ตัวอย่างที่ 30 March, Andantino espressivo ห้องที่ 39-46

3.2.4 April (Lilly of the Valley)

บทเพลง April (เมษายน) อยู่ในกุญแจเสียง B-flat major ในสังคีตลักษณะสองตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 6/8 และมีคำกำกับว่า Allegretto con moto e un poco rubato มีอัตราที่ค่อนข้างเร็วด้วยการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้นทีละเล็กน้อยและมีการยืดหยุ่นจังหวะตามผู้เล่น และมีแนวคิดจากบทกวีของอพอลลอน เมย์คอฟ ใจความว่า

The blue, pure snowdrop — flower,
and near it the last snowdrops.
The last tears over past griefs,
and first dreams of another happiness.

กล่าวถึงฤดูใบไม้ผลิในเดือนเมษายน ไชคอฟสกีพรรณนาถึงการเริ่มเข้าสู่ฤดูหนาว มีเกล็ดน้ำแข็งและดอกไม้ที่กำลังก่อตัวเป็นหิมะและตกลงมา อากาศที่เริ่มหนาวเย็นเยือก ความสุขกำลังเริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ตอน A เปิดมาด้วยทำนองในห้องที่ 1-4 ทำนองในห้องที่ 1-2 ค่อย ๆ ดำเนินในแนวมือขวา ห้องที่ 3-4 เป็นการย้ำทำนองหลักอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเสริมความไพเราะและย้ำทำนองให้จำง่ายมากยิ่งขึ้น มีการเพิ่มความเข้มเสียงจากเบาไปสู่ดังปานกลาง ห้องที่ 5-7 ความเข้มเสียงค่อย ๆ ลดลงจนจบประโยค ใน 3 ห้องนี้ยังคงทำนองเดิมอีกเช่นกัน เห็นได้ว่าลักษณะเด่นของไชคอฟสกีคือการนำทำนองเดิมกลับมาซ้ำ ผู้วิจัยต้องทำให้จังหวะแตกต่างกันชัดเจนเพื่อทำให้เกิดสีสันของบทเพลงมากขึ้น

แนวมือซ้ายเป็นการบรรเลงคอร์ดแบบไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป ในการบรรเลงคอร์ดต้องระวังไม่ให้แนวมือซ้ายรบกวนทำนองหลักในมือขวา เสียงไม่ควรหนาจนเกินไป และต้องช่วยเสริมให้ทำนอง

ไพเราะขึ้นอีกด้วย บรรเลงคอร์ดที่ไม่แข็งกระด้างจนเกินไปหรือจะหมายถึงการบรรเลงในลักษณะแนวตั้ง ค่อย ๆ บรรจงให้เหมือนทำนองกำลังเคลื่อนตัวไปข้างหน้า เมื่อพบเครื่องหมายเพิ่มความเข้มเสียงต้องเพิ่มขึ้นทีละน้อยและทำเช่นเดียวกับมือขวา เสียงในแนวมือขวาและมือซ้ายที่ถ่ายทอดออกมาต้องสมดุลกัน ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับเสียงที่ต่อเนื่องในแนวมือขวา การกระโดดจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งที่มีระดับเสียงต่างกัน ผู้วิจัยได้หยุดชั่วคราวคล้ายกับการร้องเพลงที่ผู้ร้องค่อย ๆ เปลี่ยนช่องเสียง ซึ่งสอดคล้องกับการที่ไซคอปสกีต้องการให้บรรเลงแบบยืดหยุ่นตามความเหมาะสม

ตัวอย่างที่ 31 April, Allegretto con moto e un poco rubato ห้องที่ 1-8

Allegretto con moto e un poco rubato

จากนั้นทำนองใหม่กลับมาอีกครั้งในห้องที่ 8 ทำนองหลักอยู่ในมือขวาเช่นกัน แต่ต่างจากตอนต้นของตอน A เนื่องจากมีเสียงประสานที่มากขึ้น มีโน้ตหลายแนวมากขึ้น ในการเสนอแนวทำนองหลัก ผู้วิจัยใช้นิ้ว 1 และ 2 ตามโน้ตเพลง บรรเลงยาวและต่อเนื่องกันมากที่สุด แต่ในนิ้ว 3, 4 และ 5 บรรเลงเสียงสั้นเช่นเดิม โดยคุมให้เบากว่าทำนองหลัก ในตอนนี้ผู้วิจัยซ้อมแยกเฉพาะมือขวา เพื่อให้สามารถควบคุมแต่ละนิ้วได้ดีและให้ทำนองไพเราะมากขึ้นคล้ายกับความสนุกในฤดูหนาวที่กำลังเกิดขึ้น ความหนาวเย็นถูกถ่ายทอดผ่านตัวโน้ตที่ไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป ทำนองในแนวมือซ้ายเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเช่นเดิม ใช้เทคนิคการบรรเลงเช่นเดิม ดังขึ้นและเบาลงตามรูปแบบประโยคนั้น ๆ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับประโยคเปิดและประโยคปิดเนื่องจากสามารถเสริมให้บทเพลงมีความสมบูรณ์มากขึ้น ทำนองดำเนินไปจนเข้าสู่ทำนองใหม่ในห้องที่ 16

ทำนองใหม่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในห้องที่ 16 ใช้รูปแบบและเทคนิคเดิมในการบรรเลงจนเข้าสู่ในห้องที่ 23 และ 24 บรรเลงเบาจนเริ่มประโยคใหม่ ผู้วิจัยยกเพดัลในจังหวะที่ 1 จากนั้นใช้อีกครั้งโดยเปลี่ยนตามคอร์ดต่าง ๆ ควบคุมไม่ให้เบลอและระวังให้ได้ยินทำนองหลักชัดเจน

จากนั้นดำเนินทำนองต่อไปจนกระทั่งห้องที่ 25 ผู้วิจัยบรรเลงให้เร็วขึ้นเล็กน้อย ทำนองหลักยังคงอยู่ในมือขวาเช่นกัน มือซ้ายบรรเลงคอร์ด B-flat major, A major และ D minor ประกอบทำนองที่มีการซ้ำถึง 4 ครั้ง ตอนนี้ผู้วิจัยข้อมมือซ้ายและขวาเพิ่มขึ้น เนื่องจากมือซ้ายมีโน้ตกระโดดที่ห่างกัน ทำให้ต้องข้อมเพื่อความแม่นยำ แนวมือขวาเป็นการบรรเลงโน้ตเซบิตสองชั้นต่อกันและโน้ตสุดท้ายต้องบรรเลงสั้น ทำให้ต้องข้อมทั้งมือซ้ายและมือขวาให้คล่องแคล่ว ห้องที่ 25-26 และ 27-28 เพิ่มความเข้มเสียงให้มากขึ้น บรรเลงอัตราเร็วขึ้นและดังขึ้น

ตัวอย่างที่ 32 April, con grazia e poco meno animato ห้องที่ 25-32

The image shows a musical score for the piece 'April' by Frédéric Chopin, specifically measures 25 through 32. The score is written for piano and consists of two systems of staves. The top system covers measures 25 to 28, and the bottom system covers measures 29 to 32. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The tempo and mood are indicated as 'con grazia e poco meno animato'. The score includes various musical notations such as dynamics (p), fingerings (1-3), and repeat signs with asterisks. The melody in the right hand is characterized by a repeating eighth-note pattern, while the left hand provides a steady accompaniment of chords and single notes.

ในห้องที่ 33 ต้องการเสียงยาวต่อเนื่อง แต่ในโน้ตตัวที่ 2 ของจังหวะที่ 2 บรรเลงแล้วยกมือขึ้นอย่างนุ่มนวลทำให้เสียงมีน้ำหนักเบาและไม่กระแทก แนวมือซ้ายมีการเปลี่ยนจากกุกญแจฟาเป็นกุกญแจซอล เน้นเสียงโน้ตตัวแรกซึ่งอยู่ในจังหวะยก แนวทำนองอาจสมคูลได้ถ้าไม่ควบคุมเสียงในมือทั้งสองข้างให้ดี ทำนองดำเนินเช่นนี้ไปจนค่อย ๆ ช้าลงและหายไปก่อนที่ทำนองตอน B กลับมาอีกครั้ง

มีการซ้ำทำนอง A อีกครั้งในห้องที่ 59 ซึ่งดำเนินไปในลักษณะเดิมเหมือนตอนเริ่มประโยคแรก จนเข้าท่อนโคดาในห้องที่ 75 ทำนองหลักมือขวาบรรเลงยาวต่อเนื่องเช่นเดิม แต่ในแนวมือซ้ายต้องระวังไม่ให้เสียงดังจนเกินไป ในห้องนี้ทำนองเบาต่อเนื่องก่อนซ้ำอีกครั้งในช่วงเสียงสูง ผู้วิจัยบรรเลงลักษณะเดิมต่อไปจนห้องที่ 82 บรรเลงจังหวะขัดกันในมือซ้ายและมือขวา มือซ้ายต้องบรรเลง

เบามาก ในตรงนี้ไม่ใช่เพเดิลใด ๆ จนดำเนินเข้าสู่คอร์ดสุดท้าย B-flat major ในห้องที่ 86 จึงใช้เพเดิล 1 ครั้งก่อนบทเพลงสิ้นสุดลงอย่างสงบ

ตัวอย่างที่ 33 April, Allegretto con moto e un poco rubato ห้องที่ 78-86

The image shows a musical score for the piece 'April' by Frédéric Chopin, measures 78-86. The score is in G major and 3/8 time. It features a treble and bass clef. The right hand has a melodic line with ornaments and slurs, while the left hand has a rhythmic accompaniment. Performance markings include 'morendo si poco a poco' and 'ppp'.

3.2.5 May (Starlight Nights)

บทเพลง May (พฤษภาคม) อยู่ในกุญแจเสียง G major ในสังคีตลักษณะสามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 9/8 มีคำกำกับว่า Andantino มีความเร็วที่ค่อนข้างสบาย ไม่จริงจัง และมีแนวคิดจากบทกวีของอาฟานาซี เฟต (Afanasay Fet, ค.ศ.1820-1892) นักเขียนชาวรัสเซีย ใจความว่า

“What a night! What bliss is all about!
I thank my native north country!
From the kingdom of ice and snow,
How fresh and clean May flies in!”

กล่าวถึงฤดูใบไม้ผลิในเดือนพฤษภาคม ไซคอปสกีพรรณนาถึงภาพของความสุขที่กำลังเข้ามาในเดือนนี้ เป็นช่วงเวลาแห่งความสดชื่นเบิกบานของดอกไม้และผู้คน อีกทั้งยังมีมหนาวที่พัดพาความหนาวเย็นและสร้างบรรยากาศให้เต็มเปี่ยมด้วยความสุขที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ในตอนเริ่มแรกของตอน A ไซคอปสกีประพันธ์ให้ดนตรีอยู่ในความเข้มเสียงเบา (*p*) แนวทำนองหลัก 4 ห้องแรกอยู่ในแนวโซปราโนหรือแนวบนสุด ผู้วิจัยแนะนำให้หันหน้าไปทำนองและ

ควบคุมเสียงให้ชัดเจนในขณะเดียวกันก็ไม่กระแทก ขณะที่แนวอื่น ๆ บรรเลงเป็นคอร์ดซึ่งต้องควบคุมนิ้วให้เบา เสียงไม่หนาหรือไม่เบาจนหายไป ผู้วิจัยบรรเลงให้รู้สึกว่าการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างสบาย ๆ เพิ่มเสียงขึ้นจากเขาไปดังอย่างเต็มรูปแบบ ห้องที่ 3 แนวทำนองหลักยังคงอยู่ในแนวโซปราโนและสลับกับแนวเทเนอร์ในจังหวะที่ 1-2 ในรูปแบบของการเลียน (Imitation) มีการใช้โน้ต C natural ซึ่งอยู่ในคอร์ด D dominant seventh เพื่อเกลาเข้าหาโน้ต B ในบันไดเสียง G major และจบลงด้วยคอร์ด A major ก่อนกลับมาดำเนินทำนองซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 5-7 ตอนจบเบาลงก่อนกลับมาเริ่มต้นประโยคใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 34 May, Andantino ห้องที่ 1-4

Andantino

ในห้องที่ 8 โซคอพสกีเปลี่ยนท่วงทำนองเสียงในมือซ้าย และมีความเข้มเสียงที่เบามาก (*pp*) ผู้วิจัยถ่ายทอดเสียงที่เบา ฟังสบาย ควบคุมนิ้วให้หนึ่ง บรรเลงต่อเนื่องคล้ายการจบประโยคเพื่อเข้าสู่ทำนองใหม่ในห้องถัดไป จากห้องที่ 7-8 สังเกตได้ว่าการใช้เทคนิคการเลียนจนเข้าสู่ในห้องที่ 9 แนวทำนองในมือขวาบรรเลงแบบอาร์เปจโจและช้าลงจนจบโดยมีเครื่องหมายยึดจังหวะกำกับ (Fermata)

ในห้องที่ 10 กลับมาสู่จังหวะปกติ ผู้วิจัยบรรเลงให้เสียงเรียบและต่อเนื่อง ใช้นิ้วตามที่โน้ตเพลงกำกับ และใช้เพเดิลเสริมให้เสียงไพเราะมากขึ้นในคอร์ด B-flat major และดังขึ้นเล็กน้อย แนวทำนองหลักยังคงอยู่ที่แนวโซปราโน

ในห้องที่ 11 โซคอพสกีสร้างกลุ่มโน้ตให้บรรเลงสั้น ๆ เพื่อให้ต่างจากกลุ่มโน้ตในห้องที่ 10 สร้างสีสันให้น่าสนใจคล้ายความรู้สึกตื่นเต้นกับฤดูใบไม้ผลิที่จะมาถึง ในห้องที่ 10-13 มีการถามตอบอย่างชัดเจนในมือซ้ายและมือขวา ผู้วิจัยทำเสียงให้ต่างกันอย่างชัดเจนโดยใช้เทคนิคนิ้วที่ต่างกัน ในห้องที่มีการบรรเลงสั้น ปลายนิ้วต้องคมและแข็งแรง โดยไม่ใช้เพเดิล ตลอดจนถึงต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรู้สึกถึงสีสันของบทเพลงเพิ่มมากขึ้นและเข้าถึงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง

ในห้องที่ 14-17 บรรเลงในลักษณะเดียวกันกับตอนเริ่มต้น เพียงแต่ในห้องนี้โซคอพสกีได้ประพันธ์ให้ทำนองหลักและแนวเสียงประสานบรรเลงต่ำลงหนึ่งช่วงคู่แปด (Octave) ผู้วิจัยใช้เทคนิค

การบรรเลงเช่นเดียวกับตอนต้น ในห้องที่ 17 มีการใช้โน้ต C natural กลามาหาโน้ต B ในคอร์ด B dominant seventh และ E minor จากนั้นค่อย ๆ เปลี่ยนกุญแจเสียงเป็น B minor ในห้องที่ 20 อย่างสวยงาม

ตัวอย่างที่ 35 May, Andantino ห้องที่ 10-19

The image shows a musical score for the piece 'May, Andantino' by Frédéric Chopin, measures 10-19. The score is in G major and 2/4 time. It features a piano (p) dynamic and a tempo marking of 'a tempo'. The piece includes fingerings, slurs, and dynamic markings like 'pp' and 'Red. *'.

ในห้องที่ 20 ไชคอฟสกีได้นำเสนอตอน B และเพิ่มอัตราความเร็วเป็น Allegro giocoso ซึ่งหมายถึงอัตราจังหวะเร็วที่มีชีวิตชีวา ร่าเริง ขบขัน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 2/4 ในตอนนี้แนวทำนองหลักบรรเลงต่อกันอยู่ในแนวโซปราโน ผู้วิจัยมีความรู้สึกว่ายากมากเนื่องจากบรรเลงโน้ตเชบัตหนึ่งชั้นสลับกับโน้ตเชบัตสองชั้นต่อเนื่อง แนวทำนองหลักในมือขวาก็มีโน้ตหลายแนวซึ่งอาจทำให้ได้ยินทำนองหลักไม่ชัด คอร์ดในมือซ้ายเป็นโน้ตวิงที่ประกอบด้วยโน้ตหลายแนวซึ่งอาจทำให้เสียงหนาเกินไป นอกจากนี้ยังต้องบรรเลงให้เสียงเรียบและควบคุมไม่ให้เพดิลสร้างความฟุ้งอีกด้วย ผู้วิจัยจึงฝึกซ้อมช่วงนี้เป็นพิเศษ โดยเริ่มฝึกจากจังหวะข้างจนสามารถบรรเลงทำนองให้ชัดเจน ควบคุมไม่ให้แนวอื่นหนาเกินไป ในห้องที่ 23 มีโน้ต D-sharp เกิดขึ้นที่แนวทำนองหลักเพื่อส่งไปหาโน้ต E และนำทั้ง 4 ห้องนี้กลับมาบรรเลงอีกครั้งหนึ่งในห้องที่ 24-27

ตัวอย่างที่ 36 May, Allegro giocoso ห้องที่ 20-23

ในห้องที่ 28-30 บรรเลงคอร์ด E minor, B minor, C-sharp major และ F-sharp minor ในห้องที่ 30 -31 โซคอฟสกีนำแนวทำนองหลักในห้องก่อนหน้ามาทดเสียง จนห้องที่ 38-41 มีทำนองจากห้องที่ 34-37 กลับมาเสนออีกครั้ง สังเกตได้ว่าในตอน B มีโน้ตหลายแนว ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคก่อนหน้าในการฝึกซ้อม ค่อย ๆ ดึงขึ้นในห้องที่ 42 และในห้องที่ 43 บรรเลงช้าลงพร้อมกับดึงขึ้นจนถึงดังมาก (*f*) ในห้องที่ 45 ต้องระวังต้องไม่ให้เสียงกระแทกหรือเพเดิลฟุ้งมากเกินไป มีการซ้อมหุบมือหรือปิดมือ (Relax) โดยไม่เกร็งมือ ข้อมือ หรือแม้กระทั่งไหล่ เนื่องจากมีการกางนิ้วค่อนข้างมากและต้องถ่ายทอดให้เสียงเรียบที่สุด ไม่ตะกุกตะกัก จึงต้องระวังการเกร็งของนิ้วเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ

ในห้องที่ 45 อยู่ในคอร์ด F-sharp major สลับกับ C-sharp major หลายครั้ง มีเครื่องหมายค้อย ๆ เบาลงในห้องที่ 49 แสดงถึงจบท่อน แต่ที่จริงเป็นการส่งเข้าสู่ B minor ของการกลับมาอีกครั้งของตอน B ในห้องที่ 55 นั่นเอง ผู้วิจัยบรรเลงให้เสียงเรียบเช่นเดิม แต่ในห้องที่ 49 มีการใช้เครื่องหมายเน้นโน้ต F-sharp มีการนำของเสียงและใช้ปลายนิ้วในการบรรเลงเพื่อให้เสียงมีความคมและชัดเจน แนวอื่น ๆ มีการใช้นิ้วแบนเพื่อให้เสียงเบาที่สุด

ในห้องที่ 55-58 โซคอฟสกีนำทำนองกลับมาอีกครั้งขณะเข้าสู่ตอนเชื่อมในห้องที่ 59 ห้องนี้ยังคงเป็นทำนองในตอนแรกในตอน B แต่เปลี่ยนมาใช้โน้ต D natural แทน D-sharp เหมือนในห้องที่ 23 โดยมีการเปลี่ยนมาอยู่ในกุญแจเสียง D major แทน

ในห้องที่ 65-67 เป็นตอนเชื่อมที่กลับไปสู่ทำนองหลักของตอน A มีการย้ำโน้ตในกุญแจเสียง D major อยู่ตลอด และในห้องที่ 66 -67 โซคอฟสกีใช้คอร์ด D major พร้อมกับช้าลงจนจบประโยค ผู้วิจัยบรรเลงเบา ๆ จนจบตอน B อย่างสง่างาม

ในห้องที่ 68-88 โซคอฟสกีนำเสนอตอน A อีกครั้ง โดยมีเครื่องหมายความเข้มเสียงที่ค้อย ๆ เบาลงจนกระทั่งจบบทเพลงแบบเบามาก *ppp* เพื่อแสดงถึงการสิ้นสุดของเดือนพฤษภาคม

3.2.6 June (Barcarolle)

บทเพลง June (มิถุนายน) อยู่ในกุญแจเสียง G minor ในสัจคีตลักษณ์สามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 และมีคำกำกับว่า Andante Doloroso e Molto Cantabile ซึ่งคำว่าคันตาบิเลหมายถึงการบรรเลงให้เหมือนเพลงร้อง

ไซคอปสกีนำเสนอภาพของฤดูร้อนที่กำลังเข้ามาผ่านทำนองในตอนเริ่มต้น เปิดมาด้วยท่อนเกริ่นนำ (Introduction) ก่อนเข้าสู่เรื่องราว ในตอนนี้ผู้วิจัยบรรเลงเบาแต่เพิ่มความน่าสนใจโดยเพิ่มเสียงดั่งขึ้นในครั้งที่ 2 เพื่อสร้างสีสันให้แตกต่างกัน และใช้เพเดิลยาวตั้งแต่ครั้งที่ 1 จนยกขึ้นก่อนเข้าครั้งที่ 3 สังเกตได้ว่าครั้งที่ 2 มีโน้ต F-sharp เป็นโน้ตลีดดิ้งซึ่งเป็นโน้ตตัวที่ 7 ของกุญแจเสียง มีการดำเนินทำนองไปจนถึงครั้งที่ 4-6 ที่เป็นเสมือนบทสนทนาถามตอบระหว่างมือซ้ายและมือขวา เป็นการตอบของโน้ตโครมาติก (Chromatic note) ซึ่งสร้างเสียงที่สง่างามและไพเราะมาก จากนั้นทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่งในครั้งที่ 7 เพิ่มเสียงประสานที่หนาแน่นขึ้น มีเนื้อดนตรี (Texture) ที่หนาขึ้น โดยเปลี่ยนจากโน้ต F-sharp เป็น F natural ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง B-flat major ครู่หนึ่งก่อนกลับเข้าสู่กุญแจเสียง G minor ในครั้งที่ 9

ผู้วิจัยบรรเลงในตอนเริ่มต้นด้วยเสียงที่เรียบและต่อเนื่อง เปลี่ยนเพเดิลทุกจังหวะที่ 1 และ 3 โดยใช้ความเข้มเสียงระดับ *p-f-p* เริ่มจากบรรเลงเบา ดั่งขึ้นและกลับมาเบาอีกครั้ง ในครั้งที่ 3 และในครั้งที่ 7 ค่อย ๆ เพิ่มความดั่งขึ้น เห็นได้ว่าเมื่อมีประโยคถามตอบระหว่างมือซ้ายและขวา ทำนองหลักกับทำนองรองนั้นสำคัญมาก จำเป็นต้องบรรเลงให้ทำนองหลักออกมาชัดเจน ไม่กระแทก ไม่แข็งกระด้าง สิ่งสำคัญของตอนเริ่มต้นคือต้องแบ่งประโยคให้ไพเราะ (Phrasing) ทั้งในตอนเริ่มประโยคเพลงไปจนปิดประโยคเพลง ทุกครั้งที่ปิดประโยคต้องควบคุมนิ้วให้เบา โดยเริ่มต้นจากควบคุมน้ำหนักของนิ้วในการกดโน้ตนั้น ๆ ให้เบา มือ ไม่กระแทกหรือแน่น และต้องนิ่งที่สุด

ตัวอย่างที่ 37 June, Andante cantabile ห้องที่ 1-5

Andante cantabile

ห้องที่ 11 อยู่ในความเข้มเสียงที่เบามาก เป็นโน้ตโครมาติกที่สร้างสีสันของความโศกเศร้า และเจ็บปวดได้เป็นอย่างดี คล้ายกับความทุกข์ทรมานของฤดูร้อนที่หาที่สิ้นสุดไม่ได้ ในห้องที่ 12 ทำนองเป็นสเกลขาขึ้น มีความไพเราะ ฟังสบาย มีความหวาน และเป็นการเริ่มต้นเป็นทำนองขาขึ้นในห้องที่ 13 และทำนองขาลงอีก 2 ครั้งในห้องที่ 14-15 ในห้องที่ 16 มีการใช้ Seventh chord หรือ คอร์ด 7 คือ B-flat major seventh ตามด้วยคอร์ด D major seventh ในห้องที่ 18 จากนั้นในห้องที่ 20 มีการใช้โน้ต F-sharp อีกครั้งซึ่งเป็น Dominant seventh chord แสดงถึงการกลับสู่บันไดเสียงเดิมในกุญแจเสียง G minor ในห้องที่ 22 มีการตอบกลับด้วยมือซ้ายก่อนกลับสู่ทำนองเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่งซึ่งถือเป็นช่วงสุดท้ายของตอน A

ผู้วิจัยบรรเลงตอนนี้ด้วยเทคนิคเช่นเดียวกับตอนแรก แต่ตั้งขึ้นและค่อย ๆ เบาลงและช้าลงในห้องที่ 22 ให้ความสำคัญกับทำนองหลัก ขณะเดียวกันก็ต้องระวังไม่ให้ทำนองหลักทุกตัวมีเสียงดังเท่ากัน แต่ต้องมีสีสันและแบ่งประโยคให้สวยงาม และถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าถึงอารมณ์เพลงในที่สุด

ตอน B เปิดด้วยทำนองและองค์ประกอบคล้ายเพลงพื้นบ้านบาร์กาโรล Barcarolle (Venetian boat song) หมายถึงบทเพลงเรือของชาวเวนิส มีลักษณะคล้ายกับการเดินเรือ โยกไปมาเหมือนอยู่ในทะเล ไชคอฟสกีนำเสนอผ่านมือซ้ายในรูปแบบจังหวะขัด (Syncopation) เล่าเรื่องราวของการผจญภัยที่เริ่มสนุกสนาน ในช่วงนี้ต้องระวังแนวมือซ้ายไม่ให้รับทวนแนวทำนองหลักในมือขวามีการนำทำนองในห้องที่ 32-33 กลับมาซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 36-38 แต่เพิ่มเสียงประสานมากขึ้น

ผู้วิจัยซ้อมเทคนิคในห้องนี้โดยเริ่มซ้อมจากจังหวะช้าก่อน เนื่องจากมีหลายแนวและเป็นคอร์ดทำให้แนวทำนองหลักอาจไม่ชัดเจน และมีความเข้มเสียงระดับ *f-p-f* และ *f-p* เริ่มต้นจากบรรเลงด้วยความดัง ค่อย ๆ ลดลงจนถึงระดับเบา จากนั้นกลับไปดังอีกครั้งหนึ่ง การบรรเลงดังเบา หมายถึงการบรรเลงโดยเริ่มต้นจากความเข้มเสียงดังและลดความเข้มเสียงเบาในทันที ผู้วิจัยซ้อมให้เสียงออกมาตรงตามที่ไชคอฟสกีต้องการมากที่สุด นอกจากนี้มือซ้ายยังบรรเลงเป็นจังหวะขัด ซึ่งต้องระวังไม่ให้รับทวนทำนองหลัก และยังต้องเพิ่มอัตราจังหวะความเร็วขึ้นไปทีละน้อยเช่นกัน ในการบรรเลงตอนนี้ผู้วิจัยใช้นิ้วตามที่โน้ตเพลงกำกับเนื่องจากต้องการเสียงที่เรียบต่อเนื่อง

ตัวอย่างที่ 38 June, Poco Piu mosso ห้องที่ 36-39

The image shows a musical score for the piece 'June, Poco Piu mosso' by Pyotr Ilyich Tchaikovsky, measures 36-39. The score is written for piano and is in G major (one sharp) and 3/4 time. The right hand features a syncopated melody with chords, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes. The tempo is marked 'Poco Piu mosso'.

ในครั้งที่ 40 มีการเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำจังหวะ 3/4 โดยมีเครื่องหมายกำกับว่า *Giocoso* หมายถึงความสุขหรือความสนุกสนาน มีความเข้มเสียงที่ตั้ง (*f*) เสมือนความสุขนั้นกำลังแบ่งบาน ในตอนนี้ดำเนินเรื่องราวจนกระทั่งเข้าสู่ช่วงโน้ตสูงสุดหรือโน้ตเด่นของบทเพลง โดยมีความเข้มเสียงระดับดังมาก (*ff*) ซึ่งไซคอปสกีได้นำเสนอโน้ตหลายตัวคือ G, Bb, C, E, G ในมือซ้ายและ Bb, C, E และ Bb ในมือขวา แต่กลับนำเสนอเพียงคอร์ดเดียวเท่านั้นคือคอร์ดดิมินิชท์ (Diminished chord) ที่พลิกกลับไปมาและบรรเลงช้าลงจนจบด้วยเครื่องหมายยึดจังหวะ เป็นจุดสำคัญที่ใช้ดึงอารมณ์ร่วมก่อนกลับเข้าสู่ทำนองเดิมอีกครั้งในครั้งที่ 53 ในครั้งที่ 50 ผู้วิจัยใช้เพดัลแค่ครั้งเดียวค้างไว้จนจบที่ครั้งที่ 51

ผู้วิจัยซุ่มความแข็งแรงของนิ้วในตอนจบของบทเพลงเพิ่มขึ้น เสียงที่บรรเลงต้องคมและดังกว่าช่วงต้น จากนั้นมีการตอบกลับในมือซ้ายครั้งที่ 52 การกลับมาของทำนองเดิมนี้แตกต่างเล็กน้อยในมือซ้ายที่เพิ่มเข้ามาเหมือนการพูดบางอย่างเพื่อเพิ่มเติมเรื่องราวและยังมีโน้ตโครมาติกในมือซ้ายที่เพิ่มมาอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 39 June, Andante cantabile ครั้งที่ 49-51

เห็นได้ว่าไซคอปสกีชอบย้ำทำนองเดิมมาก โดยแปรทำนองเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งเป็นลักษณะเด่นในการประพันธ์เพลงของเขา

ตัวอย่างที่ 40 June, Andante cantabile ครั้งที่ 88-91

ตอนโน้ตคาที่อยู่ในช่วงท้ายของบทเพลง ในห้องที่ 84 ถูกนำเสนอในกุญแจเสียง G minor เป็นการย้ำเตือนแนวคิดในการประพันธ์เพลงของเขาซึ่งแสดงการกลับมาแนะนำเสนอคอร์ดโทนิคอีกครั้งโดยบรรเลงกลุ่มช่วงเสียงสูงไปหาช่วงเสียงต่ำ ในคอร์ด G minor นั้นเอง ในตอนนี้แนะนำเสนอบทสนทนาที่น่าสนใจระหว่างมือซ้ายและมือขวา เหมือนการดำเนินทำนองครั้งสุดท้ายซึ่งปรากฏในห้องที่ 86-87 และ 90-91 ผู้วิจัยบรรเลงเสียงเรียบ เน้นทำนองหลัก ให้ความสำคัญกับความเข้มเสียงจากดังไปเบา ในตอนท้ายของบทเพลงมีการขยายเข้าไปสู่คอร์ดโทนิค บรรเลงจังหวะชัดในแนวมือซ้ายอีกครั้ง เริ่มจากช่วงเสียงต่ำไปช่วงเสียงสูงและจบลงด้วยคอร์ดโทนิค G minor ผู้วิจัยใช้เพเดิลยาวในห้องที่ 97-99 ถ่าน้ำหนักมือขวาไปที่นิ้วก้อยพร้อมกับเบานิ้วอื่นจนเสียงค่อย ๆ หายไป ผู้วิจัยซ้อมบรรเลงให้น้ำหนักนิ้วแต่ละนิ้วต่างกันโดยใช้แบบฝึกหัดเสริม ในตอนนี้ให้ความสำคัญกับน้ำหนักของนิ้วก้อยมาก และควบคุมน้ำหนักนิ้วอื่น ๆ ให้เบาว่าทำนองหลัก เนื่องจากนิ้วก้อยต้องกดโน้ตสำคัญและนำเสนอทำนองหลัก

3.2.7 July (Song of the Reapers)

บทเพลง July (กรกฎาคม) อยู่ในกุญแจเสียง E-flat major ในสังคีตลักษณะสามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 และมีคำกำกับว่า Allegro moderato con moto มีอัตราเร็วด้วยการเคลื่อนไหวที่มีชีวิตชีวา และมีแนวคิดจากบทกวีของอเล็กซี โคลด์ซอฟ (Aleksey Koltsov, ค.ศ.1809 -1842) กวีชาวรัสเซีย ใจความว่า

Move the shoulders,
shake the arms!

And the noon wind
breathes in the face!

ไซคอปสกีพรรณนาความรู้สึกในช่วงหน้าร้อนในเดือนกรกฎาคม มีการขยับตัวของผู้คน อาทิตยขยับไหล่ ขยับแขน อีกทั้งยังมีลมร้อนที่พัดพาความร้อนมา ลมหายใจที่รินรดใบหน้า มีการเริ่มประโยคด้วยคอร์ด E-flat major ให้เสียงมันคงแข็งแรงด้วยทำนองหลักที่ประกอบด้วยโน้ตหลายแนว ทำนองหลักอยู่ในมือขวา ทำนองหลักที่เริ่มต้นตอน A ห้องที่ 1-6 ห้องที่ 6-7 ทำนองรองอยู่ในมือซ้ายคล้ายการโต้ตอบของทำนองหลักและทำนองรอง ใช้เพเดิลเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในจังหวะที่ 1 และ 4 ตามแนวเบส

ตัวอย่างที่ 41 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 1-7

Allegro moderato con moto

ทำนองกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 8-12 บรรเลงอย่างสนุกสนานเช่นเดิมจนเข้าสู่ตอน B ในห้องที่ 14 ที่มีการเปลี่ยนแปลงทำนองและอารมณ์อย่างชัดเจน มือซ้ายเล่นคอร์ด C แบบอาร์เปจโจ น้ำหนักมือซ้ายในตรงนี้ต้องแข็งแรง ใช้เสียงสั้น และสร้างความหนักแน่นให้กับทำนองหลักในมือขวาที่เน้นจังหวะที่ 2 และ 4 ห้องที่ 19 เป็นการนำทำนองในห้องที่ 15 มาใช้แต่เพิ่มสีสันทันและอรรถรสที่หนักแน่นมากขึ้น มีเสียงดังมากขึ้นในห้องที่ 19 และดังมากขึ้น (*ff*) ในห้องที่ 22

ตัวอย่างที่ 42 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 14-21

ในห้องที่ 22 ใช้คอร์ด C minor, F minor และ B-flat major อีกครั้งในห้องถัดไปโดยบรรเลงคอร์ด E-flat major, C minor, F minor และ B-flat major ตามลำดับ จนเข้าสู่คอร์ดโทนิคอีกครั้ง ในการสลับคอร์ดไปมา ผู้วิจัยข้อมวางรูปแบบของคอร์ดให้แน่น (Blocking chord) โดยใช้นิ้วที่แข็งแรงมาก เห็นได้ว่าตั้งแต่ตอน A เริ่มต้นมาด้วยความดัง (*f*) จนเข้าสู่ตอน B ห้องที่ 22 ก็อยู่ในความเข้มเสียงที่ดังมาก (*ff*) เช่นกัน

ในห้องที่ 24 จังหวะที่ 2 มือขวาใช้นิ้วตเซบิตสองชั้น ทำนองหลักอยู่ในนิ้วก้อย ผู้วิจัยฝึกให้นิ้วก้อยแข็งแรง ส่วนนิ้วอื่นใช้นิ้วโป้งเล่น จึงต้องลดแรงกดของนิ้วโป้งลงครึ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ยินทำนองชัดเจน แนวมือขวามีการลดทำนองหลักลงทีละ 1 เสียง มือซ้ายบรรเลงสั้นโดยใช้ปลายนิ้วและให้เสียงคมชัด ผู้วิจัยใช้เพดิลสั้นอีกครั้งในตอนนี้ และเนื่องจากต้องบรรเลงด้วยจังหวะเร็วจึงต้องระวังการเกร็งแขนและมือ อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บได้เช่นกัน ทำนองดำเนินต่อไปจนห้องที่ 28 จึงค่อย ๆ เคลื่อนตัวไปข้างหน้าจนเข้าสู่ห้องที่ 30

ตัวอย่างที่ 43 July, Allegro moderato con moto ห้องที่ 26-29

ในห้องที่ 30 ใช้คอร์ดฟสกีได้ใช้รูปแบบการประพันธ์เพลงคล้ายห้องที่ 22 แต่ทดเสียงเล็กน้อย มีการใช้คอร์ด C, C dominant seventh, F และ F-sharp minor ninth จากนั้นดำเนินเช่นเดิมจนเบาและทำนองเดิมถูกกลับมาซ้ำเหมือนตอน A อีกครั้ง

จากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในห้องที่ 37 ทำนองหลักอยู่ในแนวบนมือขวาเช่นเดิม แต่ในมือซ้ายมีโน้ตสามพยางค์ในจังหวะที่ 1 และ 2 ซึ่งอาจทำให้สับสนได้เนื่องจากจังหวะต่างจากเดิมและไม่ได้เป็นแนวสำคัญ จึงต้องระวังมาก ควรให้ความสำคัญกับทำนองหลักมือขวาและควบคุมการเล่นให้จังหวะคงที่ ห้องที่ 39-40 มีการโต้ตอบของทำนองในมือขวาและมือซ้าย ในตอนนี้บรรเลงในลักษณะทำนองเสียงยาว เปลี่ยนเพดิลตามโน้ตเบสเพื่อให้เสียงไพเราะและคงภาพบรรยากาศของฤดูร้อนไว้ บรรเลงต่อเนื่องจนห้องที่ 49 ตอนโคดา ลดความเข้มเสียงลง มีการซ้ำกันของคอร์ด E-flat จนเสียงจางหายไป ในห้องสุดท้ายใช้เพดิลยาวในจังหวะที่ 1 ตามด้วยการกดโน้ตลงไปแค่ครั้งเดียวเท่านั้น

ซึ่งหมายถึงการบรรเลงโดยลงน้ำหนักเพียงครึ่งคีย์เปียโนเท่านั้น ไม่ได้ลงน้ำหนักเต็ม เพื่อให้เสียงเพลง
จบลงอย่างเบาที่สุด

ในภาพรวมของเดือนกรกฎาคม ผู้วิจัยได้บรรเลงให้เสียงมีความกลม ใหญ่ คล้ายการเป่า
ทรัมเป็ตที่สร้างเสียงและสีสันทึ่ยิ่งใหญ่เหมาะกับฤดูร้อนในเดือนกรกฎาคมเป็นอย่างมาก

3.2.8 August (Harvest Song)

บทเพลง August (สิงหาคม) อยู่ในกุญแจเสียง B minor ในสังคีตลักษณะสองตอน มี
เครื่องหมายประจำจังหวะ 6/8 และมีคำกำกับว่า Allegro Vivace มีอัตราเร็ว มีชีวิตชีวา และมี
แนวคิดจากบทกวีของโคลด์ซอพ ใจความว่า

A little corner of peaceful bliss,
the night dressed in twilight;
the little fire is dying in the fireplace,
and the candle has burned out.

กล่าวถึงฤดูร้อนในเดือนสิงหาคมที่ไซคอปสกีพรรณนาถึงเพลงแห่งการเก็บเกี่ยว สื่อถึง
ครอบครัวที่เก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร อาทิ ข้าว พืช ผัก ผลไม้ต่าง ๆ พร้อมกับมีเสียงเพลง
บรรเลงประกอบการเก็บเกี่ยว

บทเพลงเริ่มต้นด้วยคอร์ด B minor ทำนองหลักอยู่ในโน้ตแนวนบนของมือขวาสอดคล้องกับ
แนวเทเนอร์ กล่าวคือมีการลดโน้ตลงในลักษณะของโครมาติก เช่น จากโน้ตมือขวา B, A-sharp, G,
F-sharp, F-sharp และ E ในทิศทางเดียวกันมือซ้ายเริ่มจาก D, C-sharp, B, A-sharp, A และ G-
sharp ซึ่งให้เสียงที่ค่อนข้างลิกลับ ทำนองหลักในตอนเริ่มต้นอยู่ในห้องที่ 1-4 ใช้เทคนิคการบรรเลงที่
เชื่อมเสียงกันและยกนิ้วขึ้นเล็กน้อยก่อนกดโน้ตถัดไป ผู้วิจัยบรรเลงให้เสียงยาวแต่ไม่ต่อเนื่องกัน และ
ยังมีโน้ตกระโดดฉับพลัน ในมือซ้ายที่มีโน้ตคู่เจ็ดและคู่แปดกระโดดต้องแบ่งประโยคให้ดี การทำเช่นนี้
ทำให้เสียงสนุกสนาน ระทึกใจและตื่นเต้น ใช้เทคนิคการบรรเลงลักษณะเดียวกันทั้งมือซ้ายและมือ
ขวา โน้ตมือซ้ายจังหวะยกที่ 1 และ 2 ที่อยู่ในห้องที่ 1-4 ต้องเบากว่าทำนองหลัก ถึงแม้ว่าไม่สำคัญ
เท่าใดก็ยังคงต้องได้ยินอยู่เสมอ

ตัวอย่างที่ 44 August, Allegro vivace ห้องที่ 1-4

Allegro vivace

ก่อนเข้าห้องที่ 5 ผู้วิจัยหยุดครู่หนึ่งก่อนเข้าสู่ประโยคถัดไป จากนั้นบรรเลงคอรัสสั้นอีกครั้ง ในแนวมือขวาด้วยนิ้วที่มั่นคง ไม่ตึงเกินไป ตอนนี้นิ้วซ้ายกลายเป็นประโยคตอบ เน้นโน้ตตัวที่ 1 ของห้องที่ 5-8 หยุดพักอีกครั้งก่อนห้องถัดไป มีการนำทำนองเดิมจากตอนต้นกลับมาซ้ำอีกครั้ง ผู้วิจัยบรรเลงเช่นเดิมจนมีการเปลี่ยนแปลงจากช่วงเสียงกลางไปสู่ช่วงเสียงที่สูงขึ้นแต่ยังคงเน้นทำนองหลักเช่นเดิม จากนั้นบรรเลงจังหวะและรูปแบบที่คล้ายทำนองเดิม แต่เปลี่ยนให้ทำนองหลักมาอยู่ในแนวอัลโต โน้ตแนวบนกลายเป็นแนวรอง ผู้วิจัยต้องบังคับนิ้วและสร้างบรรยากาศให้ทำนองหลักออกมาชัดเจนเหมือนตอนต้น

มีการดำเนินทำนองต่อไปจนห้องที่ 24-31 ให้ความรู้สึกสนุกสนานเช่นกัน มีเนื้อดนตรีมากขึ้น ผู้วิจัยหยุดบรรเลงครู่หนึ่งก่อนเข้าห้องที่ 24 จังหวะที่ 4 เริ่มจากเบาไปดัง มือซ้ายทำหน้าที่ขับเคลื่อนจังหวะไปข้างหน้าตลอดและบรรเลงสั้น ๆ แต่มือขวาต้องเน้นเสียงในจังหวะที่ 1 ทุกห้องจนถึงห้องที่ 31 ในแนวมือขวาบรรเลงยาว สั้น และยาวตามลำดับ ควบคุมไม่ให้เสียงสั้นเหมือนมือซ้าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างที่ 45 August, Allegro vivace ห้องที่ 24-31

ห้องที่ 32 เปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะสั้น ๆ จาก 6/8 เป็น 3/4 เน้นโน้ตจังหวะที่ 1, 2 และ 3 ทั้งมือซ้ายและมือขวาด้วยความเข้มเสียงที่ตั้งจนเข้าสู่ทำนองหลักเดิมด้วยความเข้มเสียงที่เบา

ในช่วงตอนท้ายของตอน A มีการใช้โน้ตเซปต์สองชั้นด้วยคอร์ด A dominant seventh ผู้วิจัยบรรเลงดังด้วยนิ้วที่แข็งแรง เสียงชัดเจนทุกตัว ตอนนี้ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 ยกขึ้นในห้องถัดไป ในจังหวะยกของจังหวะที่ 6 ที่บรรเลงซ้ำจากทำนองในห้องที่ 49-50 และ 50-51 แต่เปลี่ยนโน้ต E เป็น G บรรเลงต่อเนื่องกัน ไม่มีโน้ตตัวใดเด่นออกมา ทุกตัวต้องสำคัญเท่ากันหมด

จากนั้นในห้องที่ 53 บรรเลงดังมาก (*ff*) และเป็นการวิ่งของโน้ตเซปต์สองชั้นเช่นเดิม น้ำหนักนิ้วต้องหนักแน่น แข็งแรง ไม่วางนิ้วแบนเกินไป แต่ใช้ปลายนิ้วกดเพื่อให้ได้ยินเสียงที่คมชัด ผู้วิจัยใช้นิ้วตามที่โน้ตเพลงกำหนดสำหรับประโยคเพลงที่มีโน้ตวิ่ง จากนั้นห้องที่ 53 บรรเลงคู่แปดของโน้ตมือขวาและมือซ้ายเช่นกัน แต่ห่างกันคู่สามไมเนอร์ เช่น E-G, C-sharp-E และ D-F-sharp โดยเริ่มจากคู่เสียงสูงจนลงมาอยู่ในคู่เสียงที่ต่ำลง ในตอนนี้ผู้วิจัยบรรเลงด้วยเทคนิคเปิดและปิดมือซึ่งหมายถึงการบรรเลงเพื่อลดทอนการบาดเจ็บและการเกร็งของกล้ามเนื้อ เริ่มจากก่อนกดโน้ตคู่ให้ปิดมือก่อนและเมื่อเริ่มบรรเลงให้เปิดมือพร้อมกดขึ้นคู่ จากนั้นยกขึ้นเล็กน้อยและปิดมืออีกครั้งก่อนกดโน้ตถัดไป ในการบรรเลงขึ้นคู่ ใช้นิ้ว 4 ในคีย์ดำและใช้นิ้ว 5 ในคีย์ขาวเพื่อให้เสียงยาวและต่อเนื่อง

ตัวอย่างที่ 46 August, Allegro vivace ห้องที่ 52-58

มีการหยุดเล็กน้อยก่อนกลับสู่ทำนองรองในช่วงต้นของตอน A มือซ้ายแสดงทำนองหลักในห้องที่ 58 คล้ายการตอบคำถามอีกครั้งแต่ชัดเจนมากขึ้นเนื่องจากบรรเลงดังขึ้นกว่าตอนต้นเพลง และค่อย ๆ เพิ่มจนถึงจุดสูงสุดของบทเพลง (Climax) เน้นโน้ต B ลงไป A-sharp และกลับไป B จากนั้น

ทดเสียงขึ้นเน้นโน้ต D ลงมา C-sharp และกลับไป D คล้ายกับการใช้โน้ตโครมาติกเหมือนตอนต้น จากนั้นทดเสียงขึ้นไปอยู่ในช่วงเสียงสูงและดังมากในคอร์ด B minor เสมือนการกลับมายังคอร์ด โทนิคอีกครั้ง

ผู้วิจัยใช้เพเดิลเพื่อให้สั่นไหวมากขึ้นเนื่องจากมีโน้ตหลายแนว เนื้อดนตรีที่ค่อนข้างหนาและคอร์ดที่กระโดดไปมาอาจทำให้เสียงไม่ต่อเนื่อง จึงใช้เพเดิลในจังหวะยกที่ 1 และจังหวะที่ 3 ใช้เพเดิลสั้นในครั้งที่ 65 ด้วยเสียงที่ดังและลอยก่อนเข้าสู่ตอน B ต่อไป

ตัวอย่างที่ 47 August, Allegro vivace ห้องที่ 61-67

ในตอน B ซึ่งอยู่ในห้องที่ 68 เปลี่ยนอารมณ์และบรรยากาศจากตอนต้นมาก มีเนื้อดนตรีที่บรรเลงยาวต่อเนื่องกัน บางเบา ฟังสบาย เปิดด้วยคอร์ด D major มีความไพเราะหวานสดใส ไม่ดึงเครียด มีความสุข ผู้วิจัยแบ่งประโยคเปิดและปิดซึ่งประกอบไปด้วยประโยคละ 8 ห้อง มีทั้งหมด 4 ชุดด้วยกัน ทำนองหลักในมือขวาเปิดมาด้วยความเข้มเสียงที่เบา ดังขึ้นจนถึงห้องที่ 7-8 ค่อย ๆ เบาลงก่อนขึ้นทำนองใหม่อีกครั้ง เพื่อเพิ่มบรรยากาศและสีสันให้กับตอนนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงการบรรเลงในแนวนอน ไม่แข็งทื่อ อัตราจังหวะต้องไม่ช้าลงจากตอน A

ตัวอย่างที่ 48 August, Allegro vivace ห้องที่ 68-75

จากนั้นในห้องที่ 76 มีการตอบกลับของมือซ้ายในแนวเทเนอร์ ผู้วิจัยบรรเลงด้วยเสียงชัดเจน เช่นเดียวกับมือขวา และใช้ประโยคเปิดและปิด 8 ห้องเช่นเดิม ดำเนินทำนองต่อไปแสดงความสุขที่ไม่สิ้นสุด จนในห้องที่ 124 บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่เบามาก (*pp*) ก่อนจบตอนมีการย้ำโน้ตในมือซ้ายถึง 3 ห้อง ก่อนสิ้นเสียงด้วยโน้ต F-sharp ใช้เพดลในจังหวะที่ 1 และ 3 จนกระทั่งจบตอน B ในห้องที่ 129

ในการบรรเลงตอน B ผู้วิจัยใช้นิ้วแบน ไมคัง เพื่อให้เสียงมีความนุ่มนวล ที่สำคัญต้องการให้ทำนองต่างจากตอน A อย่างชัดเจนซึ่งเป็นอีกจุดหนึ่งที่ทำให้บทเพลงนี้ดำเนินไปอย่างไม่น่าเบื่อ

ทำนองกลับมาซ้ำตอน A อีกครั้งหนึ่ง ก่อนเริ่มประโยคในห้องที่ 130 ได้หยุดในห้องที่ 129 จังหวะที่ 3 ก่อนเพื่อแสดงถึงการจบตอนและเข้าสู่เรื่องราวเดิมที่ตื่นเต้นระทึกใจมากขึ้น มีการซ้ำทำนองตอน A จบด้วยโน้ต B เป็นการเน้นย้ำกุญแจเสียงของบทเพลงนี้ อีกทั้งจบด้วยความเข้มเสียงที่ดังมาก (*ff*) ในการเล่นโน้ต B ตัวสุดท้าย ใช้แขนช่วยและเปิดแขนกว้างขึ้นพร้อมกับลงปลายนิ้วที่คม ค้างเพดลไว้ก่อนยกมือขึ้นอย่างสง่างาม

ภาพรวมของบทเพลงนี้ ผู้วิจัยต้องไม่เกร็งข้อมือ แขนหรือหัวไหล่ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บได้ นอกจากนั้นยังต้องซ้อมให้นิ้วแข็งแรงเพราะต้องใช้นิ้วที่มีกำลัง และเพลงนี้ยังมีอัตราจังหวะที่เร็ว ถ้าไม่วางแผนการซ้อมหรือจัดการองค์ประกอบของนิ้วไม่ได้อาจทำให้เกิดอุปสรรคได้

3.2.9 September (Hunting Song)

บทเพลง September (กันยายน) อยู่ในกุญแจเสียง G major ในสังคีตลักษณ์สามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 และมีคำกำกับว่า Allegro non troppo มีอัตราเร็วแต่ไม่มากเกินไป และมีแนวคิดจากบทกวีของอเล็กซี โคลด์ซอฟ ใจความว่า

It is time! The horns are sounding!
 The hunters in their hunting dress
 are mounted on their horses;
 in early dawn the borzois are jumping.

กล่าวถึงฤดูใบไม้ร่วงในเดือนกันยายน ไซคอปสกีพรรณนาบรรยากาศคล้ายเสียงแตรที่ตั้งขึ้น นักล่าสัตว์สวมใส่ชุดล่าสัตว์เตรียมพร้อมอยู่บนหลังม้า ในตอนเช้าบอร์ซอยซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการใช้ล่าสัตว์ในรัสเซียกำลังกระโดดไปมา สื่อว่าการล่าสัตว์กำลังจะเกิดขึ้นนั่นเอง

เปิดประโยคด้วยโน้ตคู่แปดในโน้ต D ของมือขวาด้วยความเข้มเสียงที่ตั้ง (*f*) เริ่มสร้างบรรยากาศความหนักแน่นของบทเพลง จากนั้นเพิ่มความหนาแน่นด้วยมือซ้ายในครั้งที่ 3 ด้วยคู่หก เน้นจังหวะที่ 1 และ 3 เห็นได้ว่าทั้งมือซ้ายและมือขวาต่างมีความสำคัญ เน้นจังหวะที่ 2 และ 4 ของมือขวาสร้างความตื่นเต้นเร้าใจ ใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเสริมให้เสียงชัดเจนขึ้น

ผู้วิจัยไม่ได้ใช้เพดัลในตอนแรก จะเห็นได้ว่าทำนองหลักซึ่งอยู่ในมือซ้ายในแนวเทเนอร์ หอที่ 3-6 บรรเลงยาวในรูปแบบโน้ตสามพยางค์และจากนั้นสั้นทันที ทำนองหลักมีโน้ตโครมาติก ผู้วิจัยฝึกข้อมือให้แข็งแรงและบรรเลงขึ้นคู่พร้อมกัน หามุมที่ทำให้ข้อมือสามารถบรรเลงพร้อมกันได้และเลือกใช้นิ้วให้ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 49 September, Allegro non troppo หอที่ 1-6

Allegro non troppo

The musical score consists of two systems. The first system shows measures 1 and 2. The right hand plays a melody starting on G4, with notes G, A, B, C, D, E, F, G. The left hand plays a bass line with notes G, B, D, F, G. The second system shows measures 3, 4, 5, and 6. The right hand continues the melody, with a triplet of G, A, B in measure 5. The left hand continues the bass line with various rhythmic patterns, including triplets and sixteenth notes. Performance markings include 'Ped.' in measures 3 and 5, and asterisks in measures 3 and 5.

ทำนองดำเนินต่อไปในครั้งที่ 7-9 ทำนองหลักเปลี่ยนมาอยู่ในมือขวาแนวบน มีการสลับจากเดิมครั้งที่ 3-6 ในมือซ้ายมาอยู่ในครั้งที่ 7-9 ในมือขวา มีจังหวะและรูปแบบการประพันธ์ในลักษณะ

เดิม สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นคือมีการใช้โน้ตตัวเดียวกันอีกด้วย ได้ยินทำนองซ้ำกันอย่างชัดเจนเพียงแต่เปลี่ยนช่วงเสียงที่สูงขึ้นเท่านั้น เป็นการย้ำทำนองเพื่อสร้างความหนักแน่นให้กับทำนอง

ตัวอย่างที่ 50 September, Allegro non troppo ห้องที่ 5-10

ในห้องที่ 10 ทำนองเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย มือซ้ายบรรเลงคอร์ดที่กว้างมากขึ้น ตรงนี้ผู้วิจัยระบุเลขนิ้วชัดเจน ซ้อมทิศทางการเคลื่อนไหวของมือเพื่อให้ทำนองมุ่งหน้าในแนวนอน จากนั้นทำนองในแนวมือขวาเข้ามาแทนที่ในจังหวะที่ 1 ทำนองมือซ้ายตอบกลับในจังหวะยกที่ 2 เป็นการโต้ตอบคล้ายการไล่ล่าสัตว์ มีการวิ่งหนี การหลบหนี และการเผชิญหน้าต่อสู้กัน

ห้องที่ 13 บรรเลงดังขึ้นจนถึงดังมาก (*ff*) มือซ้ายบรรเลงคอร์ดเน้นจังหวะที่ 3 จนถึงห้องที่ 16 ในแนวทำนองหลักมือขวาเป็นคู่สามไมเนอร์และเน้นจังหวะที่ 1 และ 3 ผู้วิจัยใช้นิ้วไม้แบน ปลายนิ้วคมชัด และวางมือให้อยู่ในมุมที่บรรเลงได้ไม่ติดขัด

ในห้องที่ 17 บรรเลงด้วยความเข้มเสียงที่ดังมาก ทำนองช่วงของตอน A กลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่มีโน้ตหลายแนว เนื้อดนตรีเพิ่มมากขึ้น เปลี่ยนจากขั้นคู่เป็นคอร์ดแทน มีการสร้างสีสันเพิ่มเติมในแนวมือซ้ายในจังหวะที่ 2 และ 4 เน้นโน้ตในจังหวะรอง ใช้เพดัลเล็กน้อยเปลี่ยนตามโน้ตแนวเบส ทำนองดำเนินเช่นเดิมจนห้องที่ 22 สังเกตได้ว่าทั้งมือซ้ายและมือขวามีการใช้โน้ตคู่แปดซึ่งทำให้เกร็งได้ ต้องเริ่มซ้อมจากจังหวะซ้ำ ซ้อมให้ถูกวิธีโดยเปิดและปิดมือ เรียนรู้การผ่อนคลายนิ้วให้มากขึ้น จากนั้นมือขวาบรรเลงโน้ตโครมาติกขาลง แต่มือซ้ายบรรเลงโน้ตโครมาติกขาขึ้น เน้นจังหวะที่ 1 และ 3 โดยนำทำนองเดิมมาเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ก่อนย้ำคอร์ด G major และ D major สลับกันจนจบตอน A ด้วยคอร์ด G major อีกครั้งด้วยความดังมาก (*ff*)

ตอน B มีทำนองใหม่ในมือขวาเป็นโน้ตสามพยางค์ บรรเลงเสียงสั้นตามด้วยเสียงต่อเนื่อง ทำนองตอน B อยู่ในห้องที่ 32-34 จากนั้นเป็นการซ้ำของทำนองในห้องที่ 34-36 ที่ดำเนินในลักษณะเดียวกัน ในตอนนี้ผู้วิจัยบรรเลงมือซ้ายในจังหวะที่ 2 และ 4 เบา ๆ เนื่องจากเป็นจังหวะที่ไม่สำคัญ

ตัวอย่างที่ 51 September, Allegro non troppo ห้องที่ 37-40

ทำนองดำเนินจนกระทั่งในห้องที่ 41 บรรเลงโน้ตโครมาติกจากโน้ต G, A-sharp และ C-sharp ตามลำดับ จากนั้นตอบกลับด้วยแนวทำนองมือขวาสั้น ๆ ในห้องที่ 43-44 ตอบกลับด้วยมือซ้ายอีกเช่นกัน ห้องที่ 44 จังหวะที่ 4 จนถึงห้องที่ 50 มีทำนองหลักในมือขวาเสียงสั้น ซ้ำทำนองของห้องที่ 47 และ 48 อีกครั้งหนึ่งก่อนทอดเสียงจากโน้ต B-flat เป็น B natural บรรเลงในรูปแบบเดิมที่เริ่มจากเบาไปถึงดังปานกลาง

ในตอนท้ายของตอน B เพิ่มความเข้มเสียงดังขึ้นถึงดังมาก มีการย้ายคอร์ด B major ผู้วิจัยใช้กำลังแขนและนิ้วอย่างเต็มที่เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ให้ลึกซึ้ง ในห้องที่ 57-58 ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 และยกในจังหวะหยุดเข้ตหนึ่งขึ้น ยกมือขึ้นเพื่อให้เสียงลอยอยู่ในอากาศ มีการทิ้งช่วงก่อนเริ่มทำนอง A ใหม่อีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 52 September, Allegro non troppo ห้องที่ 53-62

นำทำนองในตอน A กลับมาซ้ำอีกรอบ เปลี่ยนรูปแบบจังหวะจากตอนต้นเล็กน้อย แนวบรรเลงมือซ้ายและมือขวาบรเลงพร้อมกันเสมือนว่ามีความต่อเนื่องกัน เสียงไม่ขาดหาย เนื่องจากมือขวามีการค้างและเน้นจังหวะที่ 2 และ 4 แต่มือซ้ายมีการค้างและเน้นจังหวะที่ 1 และ 4 ผู้วิจัยบรรเลงให้จังหวะคงที่และด้วยความเข้มเสียงที่ตั้ง แต่แนวทำนองหลักยังคงอยู่ในมือซ้ายและสลับไปมือขวาเช่นเดิม

ในช่วงท้ายของตอนจบมีการจบด้วยคอร์ด D major และ G major สลับกัน และจบลงด้วยคอร์ด G major ทั้งหมด 3 ครั้งในช่วงเสียงสูงและต่ำลง มีการพลิกกลับของคอร์ด G major ก่อนจบลงด้วยการพลิกกลับขั้นที่ 1 (First Inversion) ด้วยความดังและหนักแน่นที่สุด

ผู้วิจัยใช้เพดัลตามโน้ตเบส แต่ในคอร์ดสุดท้ายค้างเพดัลไว้และยกขึ้นพร้อมยกมือ สังเกตได้ว่า September มีการใช้เพดัลที่น้อยกว่าบทอื่น ๆ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงโน้ตค่อนข้างมาก ส่วนมากเป็นโน้ตโครมาติก และเนื้อดนตรียังคงค่อนข้างหนาอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 53 September, Allegro non troppo ห้องที่ 83-90

บทเพลงนี้จับลงด้วยคอร์ดเมเจอร์ซึ่งสร้างความตื่นเต้นและยิ่งใหญ่ให้กับ September เป็นอย่างมาก เป็นบทเพลงหนึ่งที่ใช้กำลังแขนมากเช่นเดียวกับ August เมื่อบรรเลงต่อเนื่องกันอาจทำให้ผู้วิจัยหมดพลังในการบรรเลงได้ จึงต้องวางแผนซ้อมให้ถี่ถ้วนเพื่อเตรียมกำลังในการบรรเลงบทเพลงต่อไป

3.2.10 October (Autumn Song)

บทเพลง October (ตุลาคม) อยู่ในกุญแจเสียง D minor ในสังคีตลักษณะสองตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 และมีคำกำกับว่า Andante Doloroso e Molto Cantabile

ทำนองหลักตอนเริ่มต้นแบ่งออกเป็น 9 ห้อง แยกเป็น 2 ประโยค กล่าวคือ 4 ห้องแรกเป็นประโยคที่หนึ่ง และ 5 ห้องหลังเป็นประโยคที่สอง ในตอนแรกนำเสนอบรรยากาศที่หนาวเย็นผ่านความรู้สึกสงบนิ่ง ภาพของฤดูใบไม้ร่วงที่ค่อย ๆ จางหายไปตามสายลม แนวนบนมือขวามีการลากเสียงแนวทำนองไว้ สำหรับเทคนิคการบรรเลง ผู้วิจัยเห็นว่าหนักนัวไปที่แนวทำนองและควบคุมเสียงให้นิ่งและสง่างาม ขณะที่แนวอื่น ๆ บรรเลงคอร์ด มีการนำเสนอคอร์ดแรกคือ D minor จากนั้นเปลี่ยนเป็นคอร์ด A dominant seventh ที่มีโน้ต D เป็นโน้ตเบส มีการเกลา (Resolution) ในแนวนโน้ต F มาหาโน้ต E ทำให้เสียงกลมกลืนกันมากขึ้น เช่นเดียวกันในโน้ต E แนวนบนเป็นโน้ตแขวน (Suspension) จึงมีการเกลาอีกครั้งเพื่อกลับมาที่โน้ต D ในห้องที่ 2 จากนั้นดำเนินไปจนกระทั่งกลับมาปรากฏอีกครั้งในห้องที่ 3 โน้ต B ในแนวนบนเกลามาหาโน้ต F-sharp ในคอร์ด D dominant seventh และปรากฏอีกครั้งในห้องที่ 4 โน้ต F-sharp เกลาไปโน้ต G ในคอร์ด B-flat ความพิเศษในคอร์ดสุดท้ายมีโน้ตแขวนคือ C-sharp ซึ่งอยู่ในจังหวะที่ 4 ของห้อง ผู้วิจัยควบคุมไม่ให้เสียงคอร์ดหนาเกินไปจนทำให้แนวทำนองขาดความชัดเจน โดยเฉพาะต้องควบคุมนิ้วโป้งไม่ให้กระแทก

ตัวอย่างที่ 54 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 1-4

Andante doloroso e molto cantabile

ในห้องที่ 5-9 มีแนวทำนองใหม่เกิดขึ้นในลักษณะของโน้ตสามพยางค์ที่เป็นโครมาติก ขณะเดียวกันองค์ประกอบในห้องที่ 8 ก็ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากกับจังหวะขัดในแนวมือขวา ทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความกระสับกระส่ายหรือความไม่สบายใจ อีกทั้งมีการเน้นเสียง (Accent) ในโน้ตตัวที่สองของโน้ตสามพยางค์ทุกกลุ่มเพื่อเพิ่มความรู้สึกความไม่สบายใจหรือเจ็บปวดให้มากขึ้น ผู้บรรเลงบรรเลงท่อนนี้โดยยึดจังหวะอย่างอิสระและควบคุมเสียงโดยใช้ปลายนิ้วเพื่อถ่ายทอดเสียงให้ออกมาคมชัดมากขึ้น

ไซคอปสกีถ่ายทอดความเข้มของเสียงที่เพิ่มขึ้นผ่านแนวทำนองหลักที่ซ้ำกัน 2 ครั้งในห้องที่ 5-6 อาจกล่าวได้ว่าเขาต้องการตอกย้ำถึงความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ความรู้สึกดังกล่าวยังถูกเสริมขึ้นด้วยการขยายช่วงระดับเสียงที่แข็งแกร่งมากขึ้น ในห้องที่ 5-7 มีการบรรเลงคู่แปดจากโน้ต G ลงไปยังโน้ต G ที่ต่ำกว่าเพื่อสร้างความตึงเครียด พร้อมกับเบาลงเรื่อย ๆ จนจบประโยค

แนวคิดของทำนองหลักใน 4 ห้องแรกกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 9-12 นำเสนอในมือซ้าย เกิดบทสนทนาโต้ตอบขึ้นระหว่างแนวทำนองหลักและแนวทำนองรอง (Counter melody) ในมือขวา ขณะที่เล่นจังหวะขัดเพื่อให้เกิดความหลากหลายและสร้างลีลาที่ยืดหยุ่นของดนตรีให้มากขึ้น มือซ้ายนอกจากเสนอทำนองหลักแล้วยังนำเสนอคอร์ดด้วยเช่นกัน เป็นเสียงที่ไม่ซับซ้อน ฟังง่ายซึ่งทำให้สามารถได้ยินทำนองหลักชัดเจน ผู้วิจัยข้อมเล่นแยกโน้ตในมือซ้ายทีละแนว และข้อมน้ำหนักในแต่ละนิ้ว อาทิ นิ้วก้อยซึ่งเป็นนิ้วที่มีน้ำหนักเบาแต่ต้องนำเสนอทำนองหลัก ในทางกลับกันนิ้วโป้งซึ่งมีน้ำหนักที่มากกว่า ต้องบรรเลงแนวประกอบทำนองที่ไม่สำคัญมากนัก จุดนี้เป็นจุดที่น่าสนใจเนื่องจากการเปิดประโยคเพลง ต้องถ่ายทอดทำนองให้ชัดเจน และยังต้องทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของ October ผ่านทำนองแรกที่เป็นทำนองสำคัญของตอน A อย่างไรก็ตามแนวคิดของทำนองหลักที่ถูกพัฒนาและเกิดขึ้นซ้ำนี้ทำให้ภาพของฤดูใบไม้ร่วงชัดเจนขึ้น การซ้ำแนวทำนองช่วยสร้างความน่าสนใจเพิ่มขึ้นจากการนำเสนอก่อนหน้านี้

ในครั้งที่ 13 มีการเริ่มประโยคใหม่อีกครั้ง ทิศทางของแนวทำนองหลักเป็นสเกลขาขึ้นที่ถูกบรรเลงผ่านเครื่องหมายท่วง (Tenuto) ขณะที่แนวทำนองรองยังบรรเลงแบบดั่งขึ้นเล็กน้อย (*Poco più forte*) มีโน้ตสามพยางค์เกิดขึ้นในครั้งที่ 13-14 ในลักษณะของตอนซ้ำกัน (Sequence) ที่เปลี่ยนสีสันทันของเสียง (Tone color) จากกุญแจเสียง F major เป็น D harmonic minor อีกทั้งยังเป็นประโยคตามตอบระหว่างแนวทำนองหลักกับแนวทำนองรอง ในครั้งที่ 15-16 แสดงให้เห็นการกลับมาของโน้ตขาลงที่เป็นสเกลโครมาติกซึ่งอ้างอิงจากครั้งที่ 8 กลับมาในลักษณะเดียวกับตอนแรก มีความเข้มของเสียงที่ค่อย ๆ เบาลงเพื่อนำไปสู่ตอน B ในครั้งที่ 16 มีการใช้เคเดนซ์สมบูรณ์ (Perfect cadence) เพื่อแสดงให้เห็นตอนจบของตอน A

ตัวอย่างที่ 55 October, Andante doloroso e molto cantabile ครั้งที่ 13-16

The image shows a musical score for measures 13-16 of Chopin's 'October' (Op. 25, No. 10). The score is in F major and 4/5 time. It features a sequence of chords and melodic lines with fingerings and dynamics like 'poco più f' and 'dim.'.

ตอน B ซึ่งปรากฏในครั้งที่ 17-21 อยู่ในกุญแจเสียง F major ครั้งที่ 18 มีการกำหนดให้แนวทำนองรองอยู่ในช่วงเสียงอัลโต ซึ่งมีการกลับกันของลักษณะจังหวะ (Rhythmically inverted) กับแนวโซปราโน แนวทำนองรองประกอบด้วยโน้ตสามพยางค์ 6 ตัว ตามด้วยโน้ตตัวดำอีก 2 ตัว ขณะที่แนวทำนองหลักประกอบด้วยโน้ตตัวดำ 2 ตัว ตามด้วยโน้ตสามพยางค์อีก 6 ตัว มีการเพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นในครั้งที่ 20 และนำไปสู่การเปลี่ยนกุญแจเสียงไปยัง D minor จากนั้นจบลงด้วยคอร์ดสุดท้ายของประโยคคือ A major ที่แสดงถึงจุดสูงสุดทางอารมณ์ที่เป็นการสะท้อนคิดหรือเป็นการย้ำเตือนความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากฤดูใบไม้ร่วงที่สิ้นสุดลงและความหนาวเย็นของฤดูหนาวที่กำลังเข้ามา ตอนนี้มีมีการบ่งบอกทิศทางการเคลื่อนไหวของโน้ตอย่างชัดเจนและคงเสียงไว้อย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องหมายยึดจังหวะ (Fermata)

ผู้วิจัยตีความบทเพลงโดยเริ่มสร้างภาพบรรยากาศให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นจนถึงสู่จุดสูงสุดทางอารมณ์และในแง่ของเสียงที่ต้องการถ่ายทอดออกมา มิใช่เพียงการเล่นแบบตรงไปตรงมาเท่านั้น แต่สามารถสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังเข้าถึงและมีอารมณ์ร่วมได้ จึงต้องควบคุมเสียงให้นิ่งและหนักแน่น

เปลี่ยนเพดิลทุกจังหวะที่ 1 และ 3 ของแต่ละห้องจนกระทั่งเข้าสู่ห้องที่ 21 มีการเปลี่ยนเพดิลที่โน้ต B-flat และเข้าสู่ตอนถัดไป

ตัวอย่างที่ 56 October, Andante doloroso e molto cantabile ห้องที่ 17-22

The image shows a musical score for the piece 'October' by Frédéric Chopin, measures 17-22. The score is in G major, 3/4 time, and features a piano accompaniment with triplets and a melody with triplets. The piano part has a 'poco crescendo' marking and a 'mf' dynamic. The score includes a watermark for 'www.siam.ac.th'.

ไซคอปสีกกลับมาใช้ตอนซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 22-23 เห็นได้ชัดว่าทำนองหลักในแต่ละห้องถูกลดต่ำลงจากโน้ต A, G และ F ในห้องที่ 22-27 มีบทสนทนาระหว่างทำนองหลักและทำนองรองเช่นเคย มือซ้ายประกอบด้วยแนวเบสและแนวทำนองรองที่อยู่ในช่วงเสียงเทเนอร์ ผู้วิจัยข้อมควบคุมน้ำหนักนิ้วให้ดีเพื่อให้ได้ยินทำนองอย่างชัดเจน จากนั้นแนวทำนองรองค่อย ๆ หยดลงจนหมดไปจากแนวทำนองหลัก อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าการซ้ำทำนองจากเดิมในห้องที่ 22-25 ในห้องที่ 26-29

ต่อมาเข้าสู่ตอนเชื่อม (Transition) ในห้องที่ 30 ช่วงนี้มีความสำคัญเช่นกันเนื่องจากมีการบรรเลงเป็นประโยคถามตอบระหว่างมือขวาและมือซ้าย มือซ้ายบรรเลงเลียนแนวทำนองหลักที่อยู่ในมือขวา จุดสูงสุดทางอารมณ์เกิดขึ้นครู่เดียวในห้องที่ 32 โดยใช้เสียงที่สูงขึ้นและความเข้มเสียงที่มากขึ้น ต่อมา มีระดับเสียงต่ำลง มีความเข้มเสียงน้อยลง จังหวะค่อย ๆ ช้าลงเพื่อบรรยายถึงความรู้สึกของเพลงที่กำลังจะจบ

จากนั้นกลับมาสู่ตอนย้อนความ (Recapitulation) อีกครั้งหนึ่ง ในช่วงสุดท้ายหรือโคดาในกุญแจเสียง D minor แสดงความรู้สึกของธรรมชาติที่เศร้าโศก ความว่างเปล่า ความเดียวดาย ความเหงาและความเจ็บปวดในฤดูใบไม้ร่วง บรรยายภาพเหล่านี้ด้วยการใช้ความเข้มของเสียงที่เบาจนจบเพลงอย่างเบามาก (*pppp*)

ผู้วิจัยควบคุมนิ้ว ลักษณะเสียง และเพดลให้หนึ่งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีการนำเครื่องหมาย มอเรนโด (*Morendo*) มาใช้ซึ่งทำให้เสียงค่อย ๆ เบาลงจนเจียบหายไปคล้ายกับการสิ้นสุดของฤดูใบไม้ร่วง นอกจากนี้ความรู้สึกดังกล่าวยังถูกเน้นย้ำผ่านตอนจบของบทเพลงอีกครั้งโดยการนำเสนอทำนองเพียงแนวเดียวเท่านั้น ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกเปราะบาง โดดเดี่ยวและโศกเศร้าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ตัวอย่างที่ 57 October, *Andante doloroso e molto cantabile* ห้องที่ 53-56

ไซคอฟสกีพรรณนาความรู้สึกโศกเศร้าและหดหู่ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง นำแนวคิดจากบทกวีของ ตอลสตอยมาผสมผสานกับเทคนิคการประพันธ์เพลงในยุคโรแมนติก เช่น การซ้อนทับกันของโน้ต การนำทำนองหรือประโยคเพลงกลับมาเสนอซ้ำ สิ่งเหล่านี้ทำให้ October มีความสมบูรณ์และสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรู้สึกเหมือนถูกดึงดูดเข้าสู่ภาพลวงตาเสมือนจริง และยังสามารถทำให้ผู้ฟังหลงใหลในอารมณ์ความรู้สึกของฤดูใบไม้ร่วงในรัสเซียที่กำลังจะจากไปอีกด้วย ไซคอฟสกีประพันธ์ October ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบทกวี โดดเด่นด้านทำนองที่ไพเราะแต่แฝงความรู้สึกเศร้า เต็มไปด้วยจินตนาการ อารมณ์ที่ล่องลอยเป็นอิสระ มีการใช้คอร์ดโครมาติกที่ทำให้เกิดความเข้มข้นสะเทือนอารมณ์ และมีการตอกย้ำความรู้สึกด้วยการซ้ำของทำนอง ผู้วิจัยเน้นศึกษาตีความและควบคุมเทคนิคการบรรเลง โดยเฉพาะการควบคุมน้ำหนักนิ้วและการใช้เพดล เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและบรรยากาศของบทเพลงให้ถูกต้องและชัดเจน

3.2.11 November (Troika Drive)

บทเพลง November (พฤศจิกายน) อยู่ในกุญแจเสียง E major ในสัจคีตลักษณ์สามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 และมีคำกำกับว่า *Allegro moderato* มีอัตราเร็วปานกลาง และมีแนวคิดจากบทกวีของนิโคไล เนกราซอฟ (Nikolay Nekrasov, ค.ศ.1821-1877) กวี นักเขียน และเจ้าของนิตยสารหลายเล่ม ใจความว่า

In your loneliness do not look at the road,
and do not rush out after the troika.
Suppress at once and forever
the fear of longing in your heart.

กล่าวถึงฤดูใบไม้ร่วงในเดือนพฤศจิกายน ก่อนหน้านี้อิโศกพิภพถึงความเจ็บเหงาที่เกิดขึ้นในเดือนตุลาคม ทำให้พฤศจิกายนที่เข้าสู่หน้าหนาวเริ่มมีดมนอีกครั้ง แต่ทว่าไอศอกพิภพต้องการให้บทเพลงนี้ทำให้ผู้คนคลายความทุกข์ความเหงาที่เกิดขึ้นในใจ เก็บมันไว้ในใจของตัวเอง และดำเนินชีวิตให้มีความสุขคล้ายกับการออกผจญภัย

เริ่มต้นประโยคด้วยคอร์ด E major ที่คล้ายกับแสงสว่าง ให้ความรู้สึกที่สดใสมากขึ้น การกระจายของคอร์ดต่าง ๆ (Broken Chord) ในตอนเริ่มต้น ทำนองในมือซ้ายและมือขวาเป็นโน้ตตัวเดียวกันหรือที่เรียกว่า Unison เป็นการสร้างทำนองหลักให้ง่ายขึ้นและสร้างความหนักแน่นให้กับทำนองอีกด้วย ทำนองหลักอยู่ในห้องที่ 1-8 เห็นได้ชัดเจนว่าจังหวะที่ 2 ของทุกห้องมีการเน้นโน้ตเพื่อสร้างความตื่นเต้น ผู้วิจัยต้องควบคุมนิ้วและวางแผนการใช้เทคนิคให้ดี สังเกตได้ว่าภายใน 2 ห้องแรกมีการบรรเลงที่แตกต่างกัน ทั้งการบรรเลงสั้น เน้นเสียง และบรรเลงยาวต่อเนื่องกันซึ่งอาจสร้างความงุนงงได้ ทำนองหลักตอนต้นมีคอร์ดประกอบในจังหวะที่ 3 ซึ่งต้องบรรเลงเบา เพื่อไม่ให้รบกวนทำนองหลักที่ดำเนินไปอย่างไร้ที่ติเพราะต่อเนื่อง ใช้เพดัลในจังหวะที่ 2 และยกขึ้นในจังหวะที่ 3

ผู้วิจัยแสดงความรู้สึกผ่านการถ่ายทอดออกมาสู่ผู้ฟัง ขณะบรรเลงมีการเคลื่อนไหวร่างกายที่อิสระ ไม่เกร็ง เปิดช่วงหัวไหล่และแขนให้กว้าง ไม่ชิดลำตัวมากเกินไปที่เรียกว่าเปิดแขนให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถนำเสนอเสียงที่ตั้งฟังชัดมากขึ้นกว่าเดิม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 58 November, Allegro moderato ห้องที่ 1-8

Allegro moderato

The musical score shows the first eight measures of the piece. The right hand plays a melodic line with various ornaments and accents, while the left hand provides a steady accompaniment of broken chords. The tempo is marked 'Allegro moderato' and the dynamics are 'mf'. The score includes detailed fingering and accents for both hands.

ห้องที่ 9 มีเครื่องหมายกำกับแสดงความรู้สึกมากขึ้น ในส่วนนี้ผู้วิจัยใช้เพเดิลในจังหวะที่ 2 และยกขึ้นอีกครั้งในจังหวะที่ 4 ทำนองหลักในตอนนี้อยู่ที่มือขวา มือซ้ายมีการวิ่งของโน้ตเช็ตสองชั้น โดยมีตัวหยุดเช็ตสองชั้นก่อนเริ่มด้วยการกระจายคอร์ด F-sharp minor ซึ่งอาจทำให้จังหวะคลาดเคลื่อนได้ ต้องนับจังหวะอย่างดี ซ้อมกับเครื่องจับจังหวะ (Metronome) โน้ตตัวดำเท่ากับ 108-115 ต่อนาทีเพื่อฝึกความแข็งแรงและสร้างกล้ามเนื้อให้ชินก่อน จากนั้นในห้องที่ 10 บรรเลงเบาอีกครั้งหนึ่ง แนวนมือซ้ายต้องบรรเลงยาวต่อเนื่องและสิ้นไหล

จากนั้นบรรเลงคอร์ดในห้องที่ 12 ที่เน้นจังหวะที่ 1 และ 3 ในลักษณะที่ไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป ใช้เพเดิลสั้นทุก ๆ จังหวะยกที่ 1-4 วางแผนการใช้นิ้วให้ดี นิ้วที่ใช้ต้องสามารถทำให้เสียงต่อเนื่องกันได้ ดำเนินต่อไปจนในห้องที่ 16 บรรเลงเบาและดังขึ้นจนถึงห้องที่ 18 ผู้วิจัยลดความเร็วลงและยืดจังหวะมากขึ้นเพื่อให้ทำนองดำเนินต่อไปยังอีกเรื่องราวหนึ่ง ห้องที่ 16-17 ซ้อมเฉพาะจุดอย่างเข้มงวด เนื่องจากใช้เครื่องหมายประโยคปิดที่เบาและยกขึ้นเพื่อไม่ให้เสียงยาวเกินไป ต้องซ้อมทิศทางเคลื่อนไหวของคอร์ด สังเกตได้ว่าการลดคอร์ดลง 1 เสียงในแนวมือขวา แต่ในแนวมือซ้ายของโน้ตเบสมีการเพิ่มขึ้นทีละ 1 เสียงและบรรเลงช้าลง

ในห้องที่ 18 ทำนองหลักในตอนต้นกลับมาอีกครั้งหนึ่ง จังหวะเหมือนตอนต้น แต่มีสีสันทันแต่ต่างกัน เนื้อดนตรีหนาแน่นขึ้น แนวนมือขวามีการบรรเลงโน้ตคู่แปด มีคอร์ดที่มีโน้ตถึง 4 ตัว ใช้นิ้ว 1, 2, 4 และ 5 สลับกับนิ้ว 1, 2, 3 และ 5 ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับผู้วิจัยคือนิ้ว 4 ไม่แข็งแรง ทำให้ไม่ได้ยินเสียงประสานครบทุกตัว เหมือนโน้ตบางตัวขาดหายไป ผู้วิจัยซ้อมจัดองค์ประกอบและจัดเรียงทิศทางของคอร์ดให้มั่นคง เพื่อให้จุดที่จะเล่นโน้ตถัดไปสมบูรณ์ที่สุด ในมือซ้ายมีการกดโน้ตสามพยางค์ต่อเนื่องกันโดยไม่ได้กดค้างไว้นาน แต่เป็นการเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสิ้นไหล ผู้วิจัยซ้อมอาร์เปจในมือซ้ายมากขึ้น โน้ตในมือซ้ายตัวแรกเริ่มจากจังหวะยก ทำให้บางครั้งผู้วิจัยเน้นโน้ตที่ใช้ นิ้วก้อยเสียงดังกว่าปกติเสมือนเป็นจังหวะหลัก แต่ที่จริงจังหวะหลักอยู่ในแนวมือขวา ซึ่งอาจทำให้ความไพเราะของบทเพลงหายไป ถือเป็นอุปสรรคทางเทคนิคที่มากสำหรับตอนนี้

ทำนองดำเนินต่อไปจนห้องที่ 25 บรรเลงเบาลงทีละน้อยจนกระทั่งเบาที่สุด กำลังของนิ้วสำคัญอย่างมาก ต้องเตรียมการให้ดี เนื่องด้วยมีคอร์ดหลายแนว โน้ตตัวบนหรือทำนองหลักเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรคำนึงถึง ต้องได้ยินชัดเจนและไพเราะสิ้นไหล ปัจจัยอีกหนึ่งอย่างที่เป็นอุปสรรคคือเรื่องของจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว ผู้วิจัยฝึกซ้อมอย่างเหมาะสมและถูกวิธี ในการใช้เพเดิลมีการเหยียบในจังหวะที่ 2 และปล่อยก่อนขึ้นจังหวะที่ 1 ของห้องถัดไป ใช้วิธีการเหยียบเพเดิลแบบนี้ตั้งแต่ห้องที่ 18-27 ในตอนจบของตอน A บรรเลงช้าลงเพื่อเป็นการจบตอนที่สวยงาม

ดำเนินเข้าสู่ตอน B ในห้องที่ 28 มีการเปลี่ยนทิวทัศน์เสียงอย่างชัดเจน จากเดิม E major เป็น G major มีเครื่องหมายกำกับว่า *Grazioso* หมายถึงความสง่างาม มีเสน่ห์ ผู้วิจัยตีความและถ่ายทอดเสียงออกมาให้สวยงามพร้อมกับความมั่นคงของนิ้วที่แข็งแรง เริ่มแรกมีการโรล (Roll) ของคอร์ด A minor โดยถ่าน้ำหนักไปที่นิ้วก้อยหรือที่นิ้วหนักไปทางด้านขวามือของตัวเอง จากนั้นกดคอร์ด D dominant seventh และ G ตามลำดับ ค่อย ๆ ขยายชั้นคู่จากแคบไปกว้าง เช่นเดียวกับแนวมือซ้ายบรรเลงคอร์ดหลายแนว สิ่งสำคัญคือโน้ตเบส แต่เชื่อว่าโน้ตอื่นจะไม่สำคัญ ต้องบรรเลงให้โน้ตทุกตัวชัดเพื่อสร้างเนื้อดนตรีที่หนาขึ้นและมีเสียงที่แข็งแรงเพิ่มขึ้น ในตอนนี้บรรเลงดังปานกลางไปดังมากและเน้น (*sf*) ผู้วิจัยได้ใช้แขนที่เปิดออกและใช้องค์ประกอบท่าทางการเคลื่อนไหวของร่างกายในการช่วยบรรเลงให้เสียงดังมากขึ้น ใช้เพดัลสั้นทุกครั้งที่ย้ายโน้ตเบส จากนั้นในห้องที่ 30 ใช้โน้ตอ็อกซาคาตุรา ในคอร์ด F-sharp minor บรรเลงโน้ตเบียดยาวจากนั้นโน้ตถัดไปบรรเลงสั้นทันที โน้ตเบียดบรรเลงพร้อมกับโน้ตเบสด้านซ้าย จากนั้นดำเนินต่อไปด้วยความดังมากขึ้นและนำทำนองกลับมาซ้ำในห้องที่ 30 อีกครั้ง ในห้องที่ 34 มีการกดคอร์ด B minor โน้ต G เป็นโน้ตเบียด มีการใช้เทคนิคการบรรเลงเช่นเดิมเหมือนก่อนหน้า บรรเลงเบาและดังทันทีในห้องถัดไป

ตัวอย่างที่ 59 November, *Grazioso* ห้องที่ 28-35

ห้องที่ 36-37 บรรเลงโน้ตโครมาติกขาลงจากโน้ต A ไปหาโน้ต D เน้นโน้ตในจังหวะที่ 1, 2, 3 และ 4 ต่อเนื่องกัน ไม่กระแทก อุปสรรคที่เกิดขึ้นสำหรับผู้วิจัยคือนิ้วโป้งต้องเล่นเบาซึ่งเป็นจุดที่ไม่ควรมีเสียงดังออกมา กล่าวได้ว่าไม่ใช่โน้ตสำคัญและเป็นจังหวะยก ทำให้ผู้วิจัยต้องลดความแข็งแรงของนิ้วโป้งลงมามากกว่านิ้วอื่น ๆ

ทำนองกลับมาซ้ำอีกครั้ง ผู้วิจัยแสดงความรู้สึกเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มอารมณ์ของบทเพลงจนใน ห้องที่ 44-47 บรรเลงโน้ตเบียดสลักกับการเปลี่ยนคอร์ดในแต่ละห้อง เริ่มจากคอร์ด B minor และ คอร์ด B major บรรเลงโน้ตเบียดยาวและโน้ตถัดไปสั้น เริ่มจากเสียงเบาไปดังจนเข้าสู่ห้องที่ 48 ในตอนนี้ใช้เพดลในจังหวะที่ 4 ของทุกห้องและยกในจังหวะที่ 1 มีการจัดวิธีการวางนิ้วโดยใช้ปลาย นิ้วบรรเลงคอร์ดเพื่อให้เสียงที่ออกมาต้องมั่นคง บรรเลงโน้ตทุกตัวพร้อมกันและเน้นโน้ตตัวบนซึ่งเป็น โน้ตสำคัญนั่นเอง ในห้องที่ 48 บรรเลงโน้ตโครโมติกลงมา 1 เสียงและขึ้นไปครึ่งเสียง ดำเนินเช่นนี้ อย่างเป็นรูปแบบ เพิ่มความเข้มเสียงมากขึ้นจนถึงและตอนสุดท้ายจึงค่อย ๆ เบาลง

ทำนองดำเนินมาจนเข้าสู่ตอนจบของบทเพลง ทำนองตอน A มาเปลี่ยนเพื่อสร้างบรรยากาศ ที่สนุกสนานมากขึ้น ตอนนี้กลับมาสู่กุญแจเสียง E major แต่ทำนองหลักยังคงเป็นเหมือนตอน เริ่มแรกของบทเพลง เพียงแต่บรรเลงโดยมือซ้าย มือขวาบรรเลงคอร์ดที่กระจายเป็นโน้ตเข้บ็ตสองชั้น คล้ายกับการขับเคลื่อนของรถไฟที่ใช้ในการเดินทางเพื่อผจญภัยก่อนเข้าสู่จุดหมายแห่งความเงียบ เห่งา ฉะนั้นต้องให้ความสำคัญกับแนวมือซ้ายอย่างมาก ระวังเพดลไม่ให้ฟุ้งจนเกินไป ผู้วิจัยพยายาม ใช้เพดลให้น้อยลง โดยใช้ในจังหวะที่ 2 และยกขึ้นในจังหวะที่ 4 ผู้วิจัยพยายามบังคับนิ้วให้บรรเลง เสียงต่อเนื่องกันโดยไม่สะดุด เพื่อเสริมให้ทำนองหลักสมบูรณ์และสมดุที่สุด

ทำนองดำเนินซ้ำต่อไปเช่นเดิมแต่เพิ่มเนื้อดนตรีมากขึ้น จนเข้าสู่ตอนสุดท้ายของบทเพลง แนวมือขวาเป็นโน้ตเข้บ็ตสองชั้นจนจบเพลงด้วยเสียงที่ค่อย ๆ เบาลงจนหายไปด้วยคอร์ด E major ที่ ให้ความรู้สึกผ่อนคลายคล้ายกับการสิ้นสุดของการเดินทาง

ตัวอย่างที่ 60 November, Allegro moderato ห้องที่ 77-83

The image shows a musical score for the piece 'November' by Franz Liszt, measures 77-83. The score is in E major (one sharp) and 2/4 time. It features a piano accompaniment with a 'dimin.' (diminuendo) marking and a 'pp' (pianissimo) marking. The right hand has a melodic line with fingerings and accents, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with fingerings and a '12' marking.

3.2.12 December (Christmas)

บทเพลง December (ธันวาคม) อยู่ในกุญแจเสียง A-flat major ในสังคีตลักษณะสามตอน มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 3/4 และมีคำกำกับว่า Tempo di Valse ซึ่งหมายถึงการบรรเลงในลีลาเพลงวอลซ์ (Waltz) ที่ใช้ในการเต้นรำ และมีแนวคิดจากบทกวีของวาซีลี ชุยกอฟสกี (Vasily Zhukovsky, ค.ศ.1783-1852) กวีและนักวิจารณ์วรรณกรรม ใจความว่า

Once upon a Christmas night
the girls were telling fortunes:
taking their slippers off their feet
and throwing them out of the gate.

กล่าวถึงฤดูหนาวในเดือนธันวาคม ชุยกอฟสกีพรรณนาบรรยากาศของความหนาวเย็นในคืนวันคริสต์มาส มีเด็กสาวที่ขอพรจากโชคชะตาหรือซานตาผู้ใจดีเพื่อให้พวกเขาได้มีความสุขในเทศกาลที่น่าเฉลิมฉลองเช่นนี้ เริ่มประโยคทำนองหลักในแนวมือขวา ทำนองหลักในตอนแรกอยู่ในห้องที่ 1-16 ทำนองหลักมีการเคลื่อนตัวไปข้างหน้าตลอดเวลาและบรรเลงยาวต่อเนื่อง มีการเพิ่มความเข้มเสียงขึ้นทีละน้อยในห้องที่ 5 จนกลับมาเบาในห้องที่ 9 ห้องที่ 7 มีเครื่องหมายกำกับว่า Molto rit. ต้องเล่นช้าลงมากและกลับมาจังหวะปกติในห้องที่ 5

สิ่งที่สำคัญในตอนแรกเริ่มคือใช้ความเข้มเสียงจากเบา-ดัง-เบาทันที ในห้องที่ 1-2 และ 3-4 เริ่มประโยคเบาและยาวไปหาโน้ตตัวที่ 2 ซึ่งต้องดังขึ้นจากนั้นปิดประโยคอย่างเบาอีกครั้ง ความเข้มเสียงดังขึ้นต้องค่อย ๆ ดังทีละนิด มิใช่การกระแทกหรือการดั่งเน้นเฉพาะโน้ตตัวใดตัวหนึ่งออกมา ต้องบรรเลงนุ่มนวลและสมดุลกันเพื่อให้ผู้คนสามารถเต้นรำผ่านการบรรเลงเพลง December อย่างไม่ไร้ที่ติ

แนวมือซ้ายซึ่งเป็นแนวสำคัญอีกแนวหนึ่งเนื่องจากต้องบรรเลงเสริมมือขวาให้ไพเราะมากขึ้น มีการบรรเลงเป็นคอร์ดเช่นกัน แต่บรรเลงในลักษณะแนวนอน ยาวต่อเนื่องกันและใช้เทคนิคคล้ายกับรูปแบบที่เกิดขึ้นในเพลง April

การใช้เพเดิล เปลี่ยนทุกระฆังของจังหวะที่ 1 ส่วนห้องที่ 7 ไม่ใช้เพเดิลเพื่อให้เสียงในมือขวาต่างออกไปจากตอนแรก สร้างสีสันให้กับบทเพลงมากยิ่งขึ้น จากนั้นกลับมาบรรเลงยาวเช่นเดิมจนกลับเข้าสู่ทำนองเดิมอีกครั้งในห้องที่ 17

ตัวอย่างที่ 61 December, Tempo di Valse ห้องที่ 1-14

Tempo di Valse

จากนั้นเปลี่ยนแปลงทำนองเล็กน้อยในห้องที่ 27 ดำเนินต่อไปจนห้องที่ 30 ในจังหวะที่ 3 มีการบรรเลงสั้น ผู้วิจัยยกมือขึ้นเพื่อให้เสียงลอย ทำเช่นเดียวกันในห้องที่ 32 ทำนองดำเนินต่อไปจนถึงห้องที่ 37 ใช้โน้ตซ้ำไปมาในลักษณะโครมาติก ทำนองสำคัญในตอนนี้อยู่ที่ห้อง 40-47 บรรเลงในลักษณะเดิมคือยาวและต่อเนื่อง ทำนองสำคัญอยู่ที่แนวอัลโตในมือขวา ใช้นิ้ว 1 และ 2 ในการบรรเลงโน้ตสำคัญเกือบทั้งหมด เพิ่มความเข้มเสียงจากเบาไปดังและกลับมาเบาอีกครั้ง ดำเนินต่อไปจนกลับมาซ้ำทำนองอีกครั้งในห้องที่ 48 เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยก่อนทำนองหลักในตอน A แรกกลับมาอีกครั้ง

ตอน B เปลี่ยนกุญแจเสียงฉับพลันเป็น E major ในตอนนี้เป็นลักษณะการถามตอบระหว่างมือซ้ายและมือขวา เน้นโน้ตตัวแรกทุกจังหวะที่ 1 ของห้องที่ 88-102 ผู้วิจัยใช้นิ้วโป้งในการกดเนื่องจากเป็นนิ้วที่มีความแข็งแรง ใช้เทคนิคเสียงยาวต่อเนื่อง เปลี่ยนเพดัลทุกจังหวะที่ 1 เพื่อไม่ให้เสียงเบลอเกินไป ห้องที่ 96 มีทำนองซ้ำอีกครั้ง ในตอนแรกบรรเลงโดยเริ่มจากความเบา เพิ่มอรรถรสของบทเพลงโดยสร้างความแตกต่างเล็กน้อยเพื่อให้ไม่จำเจ เพิ่มความเข้มเสียงที่มากขึ้น จากนั้นในห้องที่ 104 บรรเลงด้วยความดัง (*f*) เริ่มด้วยคอร์ด F-sharp minor, A major seventh, B dominant seventh ตามลำดับ ในห้องที่ 107 บรรเลงคอร์ดทั้ง 3 ด้วยปลายนิ้วที่คมและสั้น วางแผนการใช้นิ้วให้ถูกต้องและไม่ใช้เพดัล จากนั้นบรรเลงยาวต่อเนื่องกันด้วยความดังปานกลาง จนมี

การนำทำนองเดิมจากห้องที่ 104 มาซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 112 ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคเดียวกันในการบรรเลง แต่เพิ่มความเข้มเสียงที่แตกต่างกันเช่นเดิมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและมีสีสันที่ต่างกัน

ห้องที่ 120 ทำนองเดิมจากห้องแรกของตอน B (ห้องที่ 88) กลับมาอีกครั้ง มีการเปลี่ยนแปลงในห้องที่ 134 ในมือซ้ายเพิ่มโน้ตหลายแนวมากขึ้น ได้ยินเนื้อดนตรีที่หนามากขึ้น ในแนวมือขวาและมือซ้ายต้องบรรเลงในลักษณะแนวอนเพื่อส่งเข้าสู่โน้ตโครมาติกขาลงและขาขึ้นที่คล้ายกับการเคลื่อนไปข้างหน้า เพิ่มลูกเล่นของสีสันเสียงจากตั้งไปเบาและเบาที่สุดในห้องที่ 148 ใช้นิ้วเชื่อมเสียงให้ต่อเนื่องกันและใช้เพดัลให้น้อยที่สุด เนื่องจากเป็นโน้ตโครมาติกจำนวนมาก ใช้เพดัลในจังหวะที่ 1 เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 62 December, Tempo di Valse ห้องที่ 88-106

ทำนองหลักเดิมในตอน A กลับมาซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 149-234 สังเกตได้ว่าเกิดการซ้ำของทำนองที่ค่อนข้างมาก ระวังเรื่องความจำของทำนอง ต้องสร้างความแตกต่างจากตอนแรก เพิ่มความรู้สึกที่ท่วมท้นกว่าและเพื่อให้ไม่เบื่อหน่าย ดำเนินเช่นนี้จนห้องที่ 235 เป็นตอนโคดาที่ใกล้สิ้นสุดเทศกาลคริสต์มาส ใช้เทคนิคการบรรเลงเช่นเดิมกับตอนต้น สลับกับการเล่นสั้น 2 ห้อง เริ่มประโยคด้วยคอร์ด G-sharp diminished และ D diminished ตามลำดับ เริ่มบรรเลงในช่วงเสียงระดับกลาง จากนั้นมีการนำทำนองในห้องที่ 235-242 มาซ้ำอีกรอบในห้องที่ 243-250 แต่เปลี่ยนการใช้ช่วงเสียง

ที่สูงขึ้น ก่อนเข้าสู่การย้ายตำแหน่ง ผู้วิจัยหยุดครู่หนึ่งคล้ายกับการร้องเพลงที่มีการเปลี่ยนช่วงเสียง สร้างความรู้สึกที่สนุกสนานมากขึ้นและเกิดสีสันเล็ก ๆ ที่เพิ่มความน่าสนใจให้กับบทเพลงนี้ได้เป็นอย่างดี

จากนั้นในท่อนที่ 251 บรรเลงดั่งขึ้น ใช้เพเดิลสั้นในจังหวะที่ 1 จากนั้นใช้เพเดิลยาวในจังหวะที่ 2 ในคอร์ด E dominant seventh ซึ่งเน้นเสียงในคอร์ดนี้เช่นกัน ตามด้วยอาร์เปจโจในคอร์ด A-flat ในท่อนที่ 253 บรรเลงซ้ำเดิมแต่เปลี่ยนคู่เสียงต่ำลงและบรรเลงเช่นเดิม

ในท่อนที่ 254-258 บรรเลงอาร์เปจโจขาลงในคอร์ด Ab ซ้ำกันทั้งหมด 5 ท่อน ใช้เพเดิลยาวในท่อนที่ 254 จนถึงท่อนที่ 258 บรรเลงดังไปเบา จากนั้นบรรเลงอาร์เปจโจในสเกลขาขึ้นและขยายขึ้น คู่กว้างขึ้นจนจบด้วยคอร์ด A-flat major ที่ให้ความรู้สึกเบา ฟังสบาย และจบด้วยเสียงสั้น เมื่อสิ้นสุดเสียงสุดท้ายผู้วิจัยบรรจงนิ้วเสียงให้กังวานก่อนยกมือขึ้นทันที ใช้เพเดิลยาวอีกครั้งในท่อนที่ 259 จากนั้นเหยียบค้ำจนสิ้นสุดเสียงสุดท้าย ปลดมือขึ้นก่อนยกเท้าออก เพื่อให้เสียงลอยขึ้นคล้ายความฝันในจินตนาการที่ไม่มีการสิ้นสุด

ตัวอย่างที่ 63 December, Tempo di Valse ท่อนที่ 253-262

ไซคอปสกีพรรณนาถึงอารมณ์ความรู้สึกผ่านบทเพลงชุดนี้ได้เป็นอย่างดี มีการนำแนวความคิดมาจากบทกวีมาผสมผสานกับเทคนิคการประพันธ์เพลงในยุคโรแมนติก เช่น การซ้อนทับกันของแนวดนตรี การนำทำนองหรือประโยคเพลงกลับมาเสนอซ้ำ บทเพลงฤดูกาลมีความสมบูรณ์ในตัวเองและสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังรู้สึกเหมือนถูกดึงดูดเข้าสู่ภาพของฤดูกาลต่าง ๆ อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง หรือฤดูร้อน ทั้งนี้ยังสามารถทำให้ผู้ฟังหลงใหลอยู่ในอารมณ์ความรู้สึกของฤดูกาลในรัสเซียได้อย่างไรก็ดี มีความโดดเด่นด้านทำนองที่ไพเราะ เต็มไปด้วยจินตนาการ อารมณ์ที่ล่องลอยเป็นอิสระ มีการใช้โน้ตโครมาติกและมีโน้ตหลายแนวมากขึ้น ผู้วิจัยเน้นศึกษา

ตีความและควบคุมเทคนิคการบรรเลง โดยเฉพาะการควบคุมน้ำหนักนิ้วและการใช้เพดัล ซึ่งสำคัญมากในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและบรรยากาศของบทเพลงที่ถูกต้องและชัดเจน

บทที่ 4

สูจิบัตรการแสดงและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

4.1 สูจิบัตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Pitchaya Ammaruk

ประวัติส่วนตัว

พิชยาอัมรรักษ์จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี(เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง)คณะมนุษยศาสตร์สาขาวิชาเอกดนตรี ตะวันตก จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือเอกเปียโน เรียนเปียโนกับผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมณี สุทัศน์ ณ อยุธยา ขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการเข้าร่วมกิจกรรมของภาควิชาเปียโนมาตลอด เช่น SU-KU Friendship Piano Concert, Masterclass, KU Wind อีกทั้งได้เข้าร่วมวงดนตรีของมหาวิทยาลัย (Ku Band) อีกด้วย

ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาโทบัณฑิตวิชาเอกการแสดงเปียโนที่ภาควิชาดุริยางคศิลป์(ตะวันตก) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเรียนเปียโนกับศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

ผลงานด้านดนตรี

- แสดงคอนเสิร์ตร่วมกับวงดนตรี KU WIND Symphony ในงานวัฒนธรรมนำไทย : จากไทยนิยม สู่นิยมไทย ร่วมกับสถานีโทรทัศน์ไทยทีบีเอส (ThaiPBS)
- ชนะเลิศการประกวดวงดนตรีระดับประเทศ Suckseed Bandsearch
- ออกผลงานเพลง เช่น “สดชื่นเหมือนยืนบนไหล่เขา”, “Reply” และ “ดีไปหมด”
- มีโอกาสบรรเลงเปียโนให้กับศิลปินที่มีชื่อเสียง เช่น โรส ศิรินทิพย์ และเมธ จิรศักดิ์
- รับรางวัล Musician Popular Vote 2017 ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- รับรางวัลครูผู้สอนดีเด่น ประจำปี 2565 (โรงเรียนรักเกียรติการดนตรี) ร่วมกับสมาคมการศึกษาเอกชนออกระบบ (ส.อ.น)

Film

อันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi, ค.ศ.1678-1741)

วิวัลดีเป็นนักไวโอลินและนักประพันธ์เพลง เกิดที่เวนิส ประเทศอิตาลี บิดาเป็นนักไวโอลินประจำโบสถ์ เซนต์มาร์ก (St.Mark's) แห่งเวนิส วิวัลดีเริ่มสนใจดนตรีตั้งแต่วัยเยาว์โดยมีบิดาเป็นแรงบันดาลใจ เขาติดตามบิดาไปที่โบสถ์อยู่บ่อยครั้งและเกิดความประทับใจในดนตรีอย่างมาก อีกทั้งยังโดนปลูกฝังความเชื่อและศรัทธาในศาสนาอย่างแท้จริงมาตั้งแต่เด็ก

ชีวิตในวัยเด็กของเขาได้ศึกษาเรียนรู้ไวโอลินจากบิดาจนกระทั่งเป็นที่รู้จักกันอย่างดีในฐานะนักไวโอลิน วิวัลดีได้แต่งเพลงและเขียนหนังสือไว้มากมาย สำหรับอุปรากรและเพลงสำหรับศาสนานั้นไม่ค่อยได้มีออกแสดงบ่อยมากนัก ทั้ง ๆ ที่เขาแต่งอุปรากรไว้ถึง 50 เรื่อง เพลงศาสนาอีกกว่า 100 บท ส่วนเพลงประเภทคอนแชร์โตและโซนาตากลับได้รับการตอบรับจากผู้ฟังอย่างดีเรียกได้ว่าเป็นบทเพลงที่นิยมอย่างมากจนกระทั่งคอนแชร์โตของเขาได้แพร่หลายในเยอรมนีและประเทศอื่นๆอีกหลายประเทศและได้มีการศึกษาค้นคว้ากันอย่างกว้างขวาง ผลงานที่มีชื่อเสียงได้แก่ คอนแชร์โตกรอสโซชุด The Four Seasons

วิวัลดีเสียชีวิตในปี ค.ศ.1741 ที่เวียนนา ออสเตรีย ผลงานของเขาเกือบถูกลืมไปจนกระทั่งมีการรื้อฟื้นในช่วง ค.ศ.1930 ลักษณะเฉพาะของดนตรีของวิวัลดีทำให้เป็นที่สนใจของผู้ประพันธ์หลายคนบาคยังยกย่องผลงานของเขาเป็นอย่างมาก และได้เรียบเรียงผลงานบางชิ้นของวิวัลดีไว้อีกด้วย

ปีเตอร์ อิลิทช์ ไชคอฟสกี (Peter Ilich Tchaikovsky (ค.ศ.1840-1893)

ไชคอฟสกีเป็นนักดนตรีและคีตกวีผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของรัสเซียได้รับการยกย่องทั่วโลก ไชคอฟสกีเริ่มสนใจศึกษาทางด้านดนตรีแต่ไม่ได้จริงจังมากนักเนื่องจากครอบครัวของเขาต้องการให้เรียนทางด้านกฎหมายเพื่อมีหน้ามีตาในสังคมและเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว อย่างไรก็ตามไชคอฟสกีได้ใช้เวลาว่างกับสิ่งที่ตัวเองรักโดยเริ่มหัดแต่งเพลงและศึกษาดนตรีเพิ่มเติมอีกด้วยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีทางด้านกฎหมายและประกอบอาชีพในกระทรวงยุติธรรมที่เซนต์ปีเตอ์สเบิร์ก

ไชคอฟสกีปรารถนาที่ดำเนินอาชีพทางดนตรีอย่างมาก เขาใช้เวลาว่างในการดูละคร บัลเลต์และอุปรากร และได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อศึกษาดนตรีเพิ่มเติมอีกด้วยเขาได้ประพันธ์ผลงานเพลงชิ้นสำคัญคือ Symphony No.1 in G minor ขึ้นในปี ค.ศ.1866 และได้รับการสนับสนุนจากมาดาม ฟอน เมค (Nadezhda Von Meck, ค.ศ.1831-1894) เศรษฐีหม้ายที่ให้เงินสนับสนุนไชคอฟสกีโดยไม่หวังผลตอบแทน

ผลงานที่มีชื่อเสียงของเขามีมากมาย เช่น เพลงโหมโรง ซิมโฟนี คอนแชร์โต บทเพลงเชมเบอร์ อุปรากร บทเพลงสำหรับเปียโนและบัลเลต์ โดยเฉพาะบัลเลต์ที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น The Swan Lake, The Sleeping Beauty และ The Nutcracker

1

Programme

THE FOUR SEASONS

ANTONIO VIVALDI
(1678-1741)

Concerto in E Major, Op.8 No.1 "Spring"

-I. Allegro

Concerto in G Minor, Op.8 No.2 "Summer"

-I. Allegro non molto

Concerto in F Major, Op.8 No.3 "Autumn"

-I. Allegro

Concerto in F Major, Op.8 No.4 "Winter"

-I. Allegro molto

INTERMISSION

THE SEASONS, OP.37A

PETER ILICH
TCHAIKOVSKY
(1840-1893)

I January (At the Fireside)

II February (Carnival)

III March (Song of the Lark)

IV April (Lilly of the Valley)

V May (Starlight Nights)

VI June (Barcarolle)

VII July (Song of the Reapers)

VIII August (Harvest Song)

IX September (Hunting Song)

X October (Autumn Song)

XI November (Troika Drive)

XII December (Christmas)

FINAL

ขอบคุณศาสตราจารย์องสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

สำหรับความรู้ที่ครูหอยมอบให้หนูทุกครั้งที่มาเรียน ความอดทน ตั้งใจและทุ่มเทกับการสอนทุกครั้ง คุรน่ารักมาก คอยให้กำลังใจทุกครั้งที่ย้อหรือเหนื่อย ชอบคุณที่รักหนูและเอ็นดูหนูตั้งแต่เจอหน้าครั้งแรก รักครูนะคะ

ขอบคุณรศ.ดร.ศศิ พงศ์สราวุธ สำหรับคำแนะนำด้านวิชาการในด้านแนวคิดและวิเคราะห์บทเพลงค่ะ

ขอบคุณรศ.ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์ สำหรับการช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเขียน และคอยให้คำแนะนำ ปรีกษาในทุก ๆ เรื่องเลยนะคะ ขอบคุณค่ะครู

ขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมณี สุกัญญา สำหรับทุก ๆ อย่างเลยคะครู คุรคือกำลังใจและเป็นครูสอนเปียโนจริงจังคนแรกของหนูเลยคะ ขอบคุณที่คอยเชียร์อ้พตลอด คิดถึงนะคะครู ขอบคุณที่คอยให้คำปรึกษา ไม่ว่าจะเป็ด้านเพลง วิธีการคิด มุมมองต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งเรื่องส่วนตัวคะ

ขอบคุณพี่เอย ที่คอยรับฟังการบ่นของหนู ให้คำปรึกษาในเวลาที่ย้อและเวลาเครียด พี่เอยจะคอยบอกอยู่เสมอว่า พี่ก็เครียดเหมือนกัน 555555 (อย่างน้อยหนูก็ได้เครียดคนเดียว) ขอบคุณที่สู้มาด้วยกัน รักพี่เอยมาก ขอบคุณน้องเปรม เป็นที่ปรึกษาอีกคนที่สนิทมากเหมือนกันคือคุยกันได้เกือบทุกเรื่อง ช่วยเตือนสติกันบ่อยมาก ขอบคุณที่ช่วยแบกที่จนมาถึงทุกวันนี้ได้

ขอบคุณกอล์ฟ ที่เป็นเสียงหัวเราะให้ในรุ่น ขอบคุณสำหรับแรงบันดาลใจในการซ้อมเปียโนด้วย

ขอบคุณอิคคิว สำหรับคำแนะนำ ความรู้ เทคนิคต่าง ๆ เตอะแบกในรุ่นอีกคน

ขอบคุณพี่ลิป สำหรับความนุ่มน้ม สุภาพบุรุษ ที่มอบให้กันเสมอ แล้วก็คอยให้คำปรึกษาเช่นกัน

ขอบคุณพี่แก้ว สำหรับการให้กำลังใจกันเวลาเหนื่อยหรือย้อ ขอบคุณที่เป็นพี่ที่น่ารักมากมาตลอด

ขอบคุณเพื่อนในรุ่น พี่ไสว เอฟ และเฟรนด์ ในการผ่านจุดที่ยากที่สุดจุดหนึ่งไปด้วยกัน

ขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ในคณะศิลปกรรมศาสตร์นะคะ

ขอบคุณเพชรและเจ้ากิ้ง สำหรับการถ่ายรูปโปสเตอร์ให้คะ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัว

ขอบคุณคุณพ่อ สำหรับจุดเริ่มต้นที่ทำให้ชอบดนตรี เพราะว่ามีความสุขทุกครั้งที่ได้เล่นดนตรีกับคุณพ่อ ขอบคุณคุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจไม่ให้เหนื่อยหรือย้อ เวลาเครียดมาก ๆ แม้จะคอยอยู่ข้าง ๆ ตลอดเลย ขอบคุณพี่ชาย ที่คอยปล่อยให้ร้องไห้ ซึ่งแบบรับฟังน้องมาตลอดทุกครั้งตั้งแต่เรียนวันแรกจนถึงตอนนี้

และท้ายสุด...ขอบคุณทุกคนที่มาในวันนี้มาก ๆ นะคะ ขอบคุณที่สละเวลามาทา ขอให้ทุกคนมีความสุขกับคอนเสิร์ตนะคะ พิลล์รักทุกคนที่สุด

ปล.(อย่าแอบหลับนะคะ) 55555

Film

ถึงแม้ว่าวีวัลดีและไซคอฟสกีจะประพันธ์บทเพลงที่เกี่ยวกับฤดูกาลเหมือนกันแต่ไม่ได้ความว่าจะประพันธ์ในลักษณะที่คล้ายกันแต่อย่างใด แต่ละคนมีการนำเสนอลักษณะเฉพาะของตนตรี เช่น วีวัลดีใช้ความดั่ง-ค่อยในระดับที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และมีการใช้หลักการประสานเสียงที่แตกต่างกับไซคอฟสกีอย่างสิ้นเชิง ส่วนแนวทำนองนั้นทั้งวีวัลดีและไซคอฟสกีได้ประพันธ์แนวทำนองที่ไพเราะคล้ายเพลงร้องที่มีความเฉพาะตัวอย่างชัดเจน อีกทั้งยังพรรณนาถึงฤดูกาลต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

The Seasons, Op.37a

The Seasons เป็นเพลงชุดประกอบด้วยบทเพลงขนาดสั้นจำนวน 12 บทที่มีลักษณะต่างกันออกไปตามบรรยากาศของเดือนทั้ง 12 เดือนในประเทศรัสเซีย ไซคอฟสกีประพันธ์เพลงชุดนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1875 เนื่องจากได้รับการว่าจ้างจากนิโคเล แบร์นาร์ (Nikolay Bernard) บรรณาธิการนิตยสารฉบับหนึ่งให้ประพันธ์บทเพลงสั้น 12 เพลงสำหรับแต่ละเดือน โดยแบร์นาร์เป็นผู้เขียนเนื้อหาประกอบบทเพลงทุกบท

ไซคอฟสกีประพันธ์บทเพลงชุดนี้ด้วยข้อจำกัดของเวลาและตามคำสั่งที่ได้รับมา ผลงานเพลงจึงยังไม่อาจแสดงออกถึงความสามารถอันแท้จริงของเขาได้เต็มที่นัก เพลงส่วนใหญ่อยู่ในสังคีตลักษณ์ ABA และมีการแทรกดนตรีพื้นบ้านเข้ามาเพื่อแสดงถึงกระแสชาตินิยม (Nationalism) มีการเน้นดนตรีที่กำลังจะสื่อถึงอะไรและให้อารมณ์ความรู้สึกอย่างไร มีการบรรยายถึงธรรมชาติรอบตัว มีการพยายามทำเสียงเปียโนให้ออกมาใกล้เคียงกับเนื้อหาที่กำลังจะสื่อมากที่สุด ไซคอฟสกีพยายามถ่ายทอดเนื้อหาจากร้อยกรองของแบร์นาร์ ผสมผสานเข้ากับความเป็นตัวเองอย่างสมบูรณ์

The Four Seasons

ประกอบด้วยคอนแชร์โตจำนวน 4 บท แต่ละบทพรรณนาถึงบรรยากาศของฤดูกาลต่าง ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว วีวัลดีได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ของมาร์โค ริซซี (Marco Ricci) จิตรกรชาวอิตาลี ดีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกที่อัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1725

ในปี ค.ศ. 1919 ได้มีการนำมาทำเป็นบทเพลงเรียบเรียง (Transcription) เริ่มต้นฉบับแรกที่ Aleco Toni เรียบเรียงสำหรับเปียโนคู่เอ็ด จากนั้นมีการนำมาเรียบเรียงสำหรับเปียโนเดี่ยวและเครื่องดนตรีชิ้นอื่นอีกจำนวนมาก นับว่าเป็นบทเพลงที่มีชื่อเสียงโด่งดังและนิยมกันทั่วโลก

SPRING

เมื่อฤดูใบไม้ผลิมาถึงเสียงนกเสียงแมลงแสดงให้เห็นถึงความตื่นเต้น ดีใจ ร่าเริง สลับด้วยเสียงฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ให้เห็นถึงการตื่นตัวของธรรมชาติ โดยมีเสียงน้ำในลำธารไหลเอื่อยๆ ในช่วงเวลาหนึ่งก็เกิดพายุมาทำลายความเงียบสงบนี้และพัดผ่านไป นกเริ่มกลับมาร้องเพลงอีกครั้งหนึ่ง

SUMMER

เสียงเพลงเริ่มต้นด้วยความอึดโรยและอ่อนล้าของฤดูร้อน แต่ทว่าก็ปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยเสียงนกกาเหว่าตามมาด้วยเสียงนกเขาและเสียงลมตะวันตกด้วยเสียงที่รุนแรง เมื่อกระแสนลมอ่อนตัวลงพบว่ามิเสียงคว่ำครวญของคนเลี้ยงแกะ

AUTUMN

เสียงเพลงบรรยายด้วยเพลงเดินรำชนบทเพื่อเฉลิมฉลองการเก็บเกี่ยวพืชผลที่สุกใหม่ มีการกินเลี้ยงกันอย่างสนุกสนาน การเดินรำร้องเพลงของคนขึ้นมาที่มีความสุขสันต์จนกระทั่งกลับไป

WINTER

เปิดหน้าต่างด้วยความหนาวเย็นยะเยือกของสายลมแห่งฤดูหนาวที่มาเยือน หิมะจับตัวเป็นน้ำแข็ง ลมหนาวพัดพาความหนาวทั่วร่างกาย

4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
CHULALONGKORN UNIVERSITY

MASTER PIANO RECITAL

PITCHAYA AMMARUK

22 . 12 . 2022
2PM

WORKS BY
• VIVALDI
• TCHAIKOVSKY

 Tongsuang's Recital Hall
54/1 Sukhumvit Soi 3
(North Nana)
Wattana, Bangkok

Tongsuang's Recital Hall

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ.2565 เวลา 14.00 น ณ ห้องแสดงดนตรีธรรมสารวง (Tongsuang's Recital Hall) ตั้งอยู่บนบ้านเลขที่ 54/1 ถนนสุขุมวิท ซอย 3 การแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 20 นาที

รายการบทเพลงที่แสดงตามลำดับในสูจิบัตร ได้แก่

1. บทเพลงชุด *The Four Seasons* ประพันธ์โดยอันโตนิโอ วิวัลดี
 - Concerto in E major “Spring”, Op.8 No.1 (Allegro)
 - Concerto in G minor “Summer”, Op.8 No.2 (Allegro non molto)
 - Concerto in F major “Autumn”, Op.8 No.3 (Allegro)
 - Concerto in F minor “Winter”, Op.8 No.4 (Allegro molto)
2. บทเพลงชุด *The Seasons, Op.37a* ประพันธ์โดยปีเตอร์ อิลลิทซ์ ไชคอฟสกี
 - January (At the Fireside)
 - February (Carnival)
 - March (Song of the lark)
 - April (Lilly of the Valley)
 - May (Starlight Nights)
 - June (Barcarolle)
 - July (Song of the Reaper)
 - August (Harvest Song)
 - September (The Hunting Song)
 - October (Autumn Song)
 - November (Troika Drive)
 - December (Christmas)

คณะกรรมการที่เข้าชมการแสดงเดี่ยวเปียโน ได้แก่ ศาสตราจารย์ธรรมสารวง อิศรางกูร ณ อยุธยา รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์ ผู้ชมอีก

ประมาณ 50 คน ประกอบด้วยนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นักเรียนเปียโน รวมทั้งบุคคลที่มีความสนใจในบทเพลงสำหรับเปียโน ก่อนการเริ่มการแสดง ผู้วิจัยได้แจกสูจิบัตรซึ่งมีรายละเอียดของรายการแสดง ประวัติผู้ประพันธ์เพลง ประวัติบทเพลง และประวัติผู้วิจัย พร้อมทั้งมีการบันทึกการแสดงอีกด้วย

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้เริ่มต้นด้วยเพลงชุดของวีวัลดี โดยบรรเลงเฉพาะท่อนแรกของเพลงแต่ละบทเท่านั้น ผู้วิจัยรวบรวมสมาธิ สร้างและถ่ายทอดบรรยากาศของฤดูกาลต่าง ๆ ออกมาสู่ผู้ฟังผ่านเสียงดนตรีให้สมบูรณ์มากที่สุด บรรเลงด้วยความมั่นใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้อย่างเต็มรูปแบบ หลังจากการบรรเลงครั้งแรก ผู้วิจัยพักการแสดงเป็นเวลา 10 นาทีก่อนเริ่มการแสดงครั้งหลังด้วยชุดเพลงของไซคอฟสกี ซึ่งเป็นบทเพลงที่เกี่ยวกับฤดูกาลเช่นกัน ผู้วิจัยต้องกำหนดอารมณ์ใหม่อีกครั้ง คำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่ผู้ประพันธ์เพลงต้องการ ควบคุมน้ำหนักนิ้วและวิธีการบรรเลง และจัดเรียงความรู้สึกของเพลงทั้ง 12 บทให้ต่อเนื่องไม่มีที่ติ มีการเคลื่อนไหวทำนองอย่างไพเราะ เปลี่ยนอารมณ์ใหม่ ๆ และสร้างบรรยากาศตามเดือนแต่ละเดือน ทำให้ผู้ฟังรับรู้ถึงความรู้สึกและบรรยากาศของฤดูกาลนั้นได้ ผู้วิจัยใช้กำลังในการบรรเลงค่อนข้างมาก ฉะนั้นต้องวางแผนให้ดีเพื่อลดความอ่อนล้าในเพลงถัดไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 การเตรียมตัวของผู้แสดง

ผู้แสดงต้องเตรียมความพร้อมอย่างดีทั้งในทักษะการฝึกซ้อมตลอดจนการฝึกฝนในเรื่องของอารมณ์ในการถ่ายทอดบทเพลง ควรสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด มีสมาธิและไม่วอกแวก มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเพลงเพื่อตีความได้อย่างถูกต้อง หรือแม้กระทั่งศึกษาหรือไปร่วมคอนเสิร์ตของศิลปินท่านอื่น ๆ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้แสดง รวมถึงใส่ใจในเรื่องการซ้อมและวางแผนอย่างเป็นระบบกับอาจารย์ผู้สอน

5.2.2 การคัดเลือกบทเพลง

ผู้แสดงควรคำนึงถึงความสมดุลของโปรแกรมการแสดง โดยจัดบทเพลงให้หลากหลายทางด้านอารมณ์ ตลอดจนศักยภาพของผู้แสดงเอง ควรพิจารณาถึงคุณค่า ความเหมาะสมด้านเทคนิค ความไพเราะ และความน่าสนใจที่ผู้แสดงสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ฟังได้

5.2.3 การจัดสถานที่แสดงและเครื่องดนตรี

ผู้แสดงควรตรวจสอบความพร้อมของสถานที่ล่วงหน้า โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพของเสียง เวที การจัดวางเปียโน และควรหาเวลาฝึกซ้อมเพิ่มเติมกับเปียโนที่ใช้แสดงจริง เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับการสัมผัสนิ้วบนเปียโนและเสียงนั้น ๆ หรือแม้กระทั่งการเหยียบเพดัล เพื่อให้การแสดงวันจริงออกมาอย่างสมบูรณ์ที่สุด

5.2.4 การเตรียมการและการจัดการด้านอื่น ๆ

- ควรติดต่อเรื่องการใช้สถานที่ล่วงหน้าอย่างน้อย 1-2 เดือน
- ควรติดโปสเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าอย่างน้อย 2-3 สัปดาห์
- ควรเรียนเชิญคณะกรรมการและแขกผู้มีเกียรติล่วงหน้าอย่างน้อย 3 สัปดาห์

ในวันแสดงควรมีผู้ช่วยเพื่ออำนวยความสะดวก โดยมีการจัดเตรียมสถานที่เพื่อต้อนรับแขกที่มาชม รวมถึงเตรียมพร้อมแจกลูกจันทน์ก่อนการแสดงและจัดเตรียมอาหารว่างระหว่างพักการแสดง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. สังคีตนิยมความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 8 ed. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. การแต่งทำนองสอดประสาน. พิมพ์ครั้งที่ 5 ed. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส, 2558.
- . พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 5 ed. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส, 2564.
- . สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 7 ed. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส, 2563.
- ทวี มุขธระโกษา และ สมชัย หงษ์ทองคำ. นักดนตรีเอกของโลก. พิมพ์ครั้งที่ 2 ed. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพร่พิทยา, 2511.
- ปภาวรินทร์ พรรณสมบุญ. "ปัจจัยที่ทำให้เพลง Swan Lake ของ Pyort Ilyich Tchaikovsky โด่งดัง." ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (2562).
- ปานใจ จุฬาพันธุ์. "หลักพื้นฐานในการบรรเลงเปียโน และการบรรเลงเปียโนพร้อมคำถามคำตอบ." วารสารดนตรีรังสิต 9, 1 (2557): 47-54.
- สุภัชชา เอกพิริยะ. "การแสดงเดี่ยวเปียโนระดับมหาบัณฑิตโดย สุภัชชา เอกพิริยะ." วิทยานิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2563).

ภาษาอังกฤษ

- Landrum, Michael McRee. *Tchaikovsky's "the Seasons": Analytical and Pedagogical Perspectives*. Temple University, 1997.
- Saavedra, Ángeles. "Antonio Vivaldi and the "Four Seasons" Explained." *Revista Vinculando* (2010).
- Vivaldi, Antonio Lucio. "Vivaldi Is One of the Largest Representatives of the Baroque Era. Brief Biography of Antonio Vivaldi-the Great Composer of the Baroque Era. The Rise of Vivaldi as a Composer." (2022).
- Zhou, Shuaina, and Chong Yew Yoong. "A Structural and Harmonic Analysis with Performance Implications of Tchaikovsky's "June: Barcarolle" from "the Seasons, Op. 37a, No. 6"." *Scientific and Social Research* 4, no. 9 (2022): 38-43.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พิชยา อัมรักษ์
วัน เดือน ปี เกิด	30 ธันวาคม 2540
สถานที่เกิด	จังหวัดกระบี่
วุฒิการศึกษา	จบปริญญาตรีสาขาวิชาดนตรีตะวันตก วิชาเอกเปียโน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 1)
ที่อยู่ปัจจุบัน	189/797 ศุภาลัย คิวท์ (Supalai Cute) พหลโยธิน 34 แขวงเสนานิคม เขต จตุจักร 10900 กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY